கருவூரார்

வாதகாவியம்–700



தாமரை நூலகம், சென்னை - 26.

கருவூரார் வாதகாவியம்

பதிப்பாசிரியர்

ஆர்.சி.மோகன்

தாமரை நூலகம்

7, என். ஜி. ஓ. காலனி 3வது தெரு
வடபழனி, சென்னை - 600 026
தொலைபேசி எண் - 044 - 23620249

தாமரை வெளியீடு எண் : 80

முதல் பதிப்பு : செப்டம்பர் 1992

இரண்டாம் பதிப்பு : ஜூலை 1996

மூன்றாம் பதிப்பு : ஜனவரி 2005

நான்காம் பதிப்பு : ஜூலை 2013

ஐந்தாம் பதிப்பு மார்ச் 2020

பதிப்புரிமை பெற்றது

நூலைப்பற்றி

நூலின் பெயர் : கருவூரார் வாதகாவியம்

பதிப்பாசிரியர் : ஆர். சி. மோகன்

வெளியிட்டோர் : தாமரை நூலகம்
7, என். ஜி. ஓ. காலனி
வடபழனி, சென்னை - 26.

பதிப்பு ஆண்டு : மார்ச் 2020

உரிமை : பதிப்பகத்திற்கு

நூல் வடிவம் : டெமி

அச்சுத்தாள் : 16 கி.வெள்ளைத்தாள்

எழுத்துக்கள் : 11 புள்ளி

மொத்த பக்கங்கள் : 116

பிரதிகள் : 1000

நூல் விலை : ரு. 60

அச்சிட்டோர் : கிரியேட்டிவ் ஆப்செட்
நுங்கம்பாக்கம், சென்னை -34

91/4

கருவூரார்

அகஸ்தியர் தமது பனிரெண்டாயிரம் என்னும் பெருநூல் காண்டம், நான்காவது காவியம் (452) நானூற்று ஐம்பத்திரண்டாவது பாடலில் கருவூராரின் தாய் தந்தையரைப் பற்றி இவ்வாறு கூறுகிறார்.

துணிந்துமே சிலைக்கருவு செய்ய வென்று
   துப்புரவாய்க் குடிகளிட மார்க்கம் சென்று
மணியான மணியுடனே குடவன் தானும்
   மன்னவனே நவலோகம் ஒன்றாய்ச் சேர்த்து
அணியான கருவுதனி லடைத்துமே தான்
   அப்பனே பிரதமைகளுருவு செய்து
தணியான கருவுதனை விற்று வுண்டு
   சதாகாலஞ் சீவணங்கள் செய்திட்டாரே!
இட்டாரே கருவூரார் தந்தை தாய்மார்
   எழில்பெரிய தேவதா ஸ்தானங்கள் தேடி.....

கருவூராரின் தாய் தந்தையர்கள் ஊர் ஊராகச் சென்று அங்குள்ள கோயில்களில் பஞ்சலோகச் சிலைகளை செப்பனிட்டுக் கொடுத்தும் புதிய சிலைகளை உண்டாக்கிக் கொடுத்தும் தொழில் செய்து பிழைத்து வந்தார்கள் என்று அகஸ்தியர் கூறுகிறார். பிற நூல்களிலும் கருவூரார் கன்னார வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் அதாவது செம்பு, பித்தளை உலோகங்களைக் கொண்டு தொழில் செய்யும் குலத்தைச் சேர்ந்தவர் என்றே கூறப்பட்டுள்ளது இவர் போகரின் மாணாக்கர். அதை இந்த நூலில் பல இடங்களில் அவரே கூறி உள்ளார்.

ஆனால் கருவூர்த் தேவர் என்று வழங்கப்பட்ட சிவனடியாரின் வரலாற்றினை இவர் மேல் ஏற்றிக் கதைகள் புனைந்து கூறுவாரும் உளர். சரியாக ஆராயாத சிலர் கருவூரார் என்னும் சித்தர் பிராமண குலத்தினைச் சேர்ந்தவர் என்று கூறுகின்றனர். இருவருக்கும் உள்ள வேறுபாட்டைத் தெளிவாக அறிந்து கொள்ளுதற் பொருட்டு கருவூர்த் தேவர் பற்றி அபிதான சிந்தாமணியில் கூறப்பட்டுள்ளதனை இங்கே எடுத்துக் காட்டுகின்றோம்.

கருவூர்த் தேவர்

இவர் கருவூரில் பிராமண குலத்திலுதித்து ஞான நூலாராய்ந்து சைவ சமயத்தைக் கடைப்பிடித்துச் சிவயோக சித்தி அடைந்து சாதி குலம் நீத்துச் சிவத்தலயாத்திரை செய்து திருவிசைப்பா பதிகம் பாடி வந்தனர்.

இவர் பல தலங்களை வணங்கிக் கஜேந்திர மோக்ஷமெனும் தலமடைந்து அவ்விடமிருந்த முன்றீசரை அழைக்க அவர் தரிசனந்தந்து என்ன வேண்டுமென்றார். தேவர்கள் வேண்டுமென்றார். முன்றீசர் காளிக்குக் கட்டளையிடக் காளி மதுக்குடமளித்தனள். பின்னுந் தேவர், காளியை மீன் வேண்டுமெனக் காளி கோட்ட

வாசிகளைக் கேட்க அவர்கள் தேடியும் மீன் அகப்படாமை கண்டு தேவர் அங்கிருந்த வன்னி மரத்தினை நோக்கினர். அம்மரம் மீன்மாரி வருஷித்தது.

அவ்விடம் விட்டு ஒரு விஷ்ணு வாலயத்தையடைந்து பெருமாளையழைக்க அவர் வராமையால் கோயில் பூசையிலா திருக்கச் சபித்துத் திருக்குற்றாலமடைந்து சிவதரிசனஞ் செய்து திருவிசைப்பா பாடிப் பொதிகையிலெழுந்தருளியிருந்தனர். இவர் அவ்விடமிருக்கையில் நெல்வேலியப்பன் சந்நிதானத்து முன்னின்று நிவேதன காலமென்றறியாமல் "நெல்லையப்பா" என்று மூன்று முறையழைக்க மறுமொழி பெறாததனால் கடவுள் இங்கு இல்லையென்று நீங்க ஆலயத்து எருக்கு முதலியவை முளைத்தன. நெல்லையப்பர், தேவரை மானூரில் சந்தித்துத் தரிசனந்தந்து அடிக்கொரு பொன் கொடுத்து நெல்வேலிக் கழைத்துவந்து காட்சி தந்தனர். அதனால் முன் முளைத்த எருக்கு முதலிய தகாத பூண்டுகள் ஒழிந்தன.

இவரை அநாசாரமுள்ளவர் என்ற மானூர் வேதியர்க்கு அவ்வூரில் வீடில்லாமற் போகச் சாபமளித்தனர். இவர் அவ்விடமிருந்த காலையில் தஞ்சாவூர் அரசன் செய்த சிவப்பிரதிட்டையில் அஷ்ட பந்தனம் பலமுறை இளகிப் பந்தனம் ஆகாமற் போயிற்று. இதனால் அரசன் வருந்த அசரீரி கருவூர்த் தேவர் வரின் பந்தனமாம் என்றது. இதனை உருமறைந்தவ்விடம் வந்திருந்த போகநாதர் காக்கையின் கழுத்தில் சீட்டெழுதியனுப்பித் தேவரை வருவித்தனர். அங்கிருந்தார் தேவரை வேண்டத் தேவர் அங்கிருந்தார் சம்மதமேற்கொண்டு கோயிலுக்குள் சென்று சிவலிங்கத்தை அஷ்டபந்தனஞ் செய்தனர்.

அங்கிருந்து திருவரங்கஞ் சென்றனர். அவ்விடமிருந்த தாசி, அவரது தேகப் பொலிவைக் கண்டு தன் கருத்தை அறிவிக்க அதற்கிசைந்து அவளிட மிரண்டு நாளிருந்து நீங்கிப் பெருமாளைத் தரிசித்து அவர் தந்த இரத்தினர் பதக்கத்தைத் தாசிக்குத் தந்து நீங்கத் தொடங்கினர் அந்தத் தாசி பிரிவாற்றாது வருந்தியது கண்டு நீ எப்பொழுது நினைக்கினும் வருவேன் என்று தலயாத்திரை செய்தனர்.

தாசி அவர் தந்த பதக்கத்தைப் பூண்டு வெளிவரக் கோயிற்றானிகர் அவளிடம் அந்தப் பதக்கம் ஏதென்ன, இது எனக்கு ஒரு வேதியராற் கொடுக்கப்பட்ட தென்றனள். கோயிலதிகாரிகள் அவள் வீட்டைக் காவலிட தாசி தேவரை நினைத்தனள். தேவர் வந்தனர். அதிகாரிகள் அப்பதக்கம் ஏதென்னத் தேவர் பெருமாளை அழைக்கப் பெருமாள் அனைவருங்காண ஆகாய வீதியில் தரிசனந்தந்து நாமே கொடுத்தோமென்று திருவாய் மலர்ந்து அந்தர்த்தானமாயினர். அவ்வற்புதங் கண்டார் அஞ்சி அபராதக்ஷமை வேண்ட அநுக்கிரகித்துக் கருவூரடைந்தனர்.

அவ்விடமிருந்த வேதியரிற் சிலர் அரசனிடம் அவர் அநாசாரமுள்ளவர் என்று குறை கூறி அரசனைத் தேவர் வீட்டைச் சோதிக்க ஏவினர். அந்தப்படி அரசன் உடன்பட்டுத் தேவரிருக்கை சென்று சோதிக்க எவ்விடத்தும் வைதிகப் பொருள்களே நிறைந்திருக்கக் கண்டு அஞ்சி நிற்கத் தேவர் அரசனை நோக்கிக் குறை கூறிய வேதியர் வீடுகளைச் சோதிக்க ஏவினர். அந்தப்படி அரசன் அந்த வேதியர்களின் வீடுகளை

சோதிக்கையில் மதுமாமிச முதலிய அநாசாரப் பொருள்களைக் கண்டு வெறுத்து வேதியர்களை ஊரைவிட்டு ஓட்டினான்.

நீங்கிய வேதியர் ஒருங்குகூடிக் கருவூர்த் தேவருக்குத் துன்பஞ்செய்யத் தொடங்குகையில் தேவர் பயந்தவர் போல் திரு ஆனிலைக் கோயிலையடைந்து. சிவமூர்த்தியைத் தழுவிக் கொள்ளச் சிவமூர்த்தி அவரைத் தம்மில் ஒடுக்கினர்.

இவர் போக ரிஷியின் மாணாக்கருள் ஒருவர். இவரைக் கருவூரார் என்றுங் கூறுவர். அவர் செய்த நூல் திருவிசைப்பா, பல வைத்திய நூல்கள்.

இதிலிருந்து கருவூரார் என்ற சித்தரையும், கருவூர்த் தேவர் என்ற பக்தரையும் இணைத்துப் பேசும் வழக்கம் நெடுநாட்களுக்கு முன்பே ஏற்பட்டு விட்டது என்று அறியலாம்.

ஆனால் இராஜராஜ சோழன் சிவலிங்கப் பிரதிட்டை செய்ய விரும்பிய காலத்தில் அங்கு வந்து அஷ்டபந்தனம் செய்து சிவலிங்கத்தை நிலை நிறுத்திய காரியம் ஒன்றைத் தவிர மற்றவை எல்லாம் கருவூரார் என்ற சித்தர் வரலாற்றில் சேர்க்கப்பட வேண்டியவை அல்ல என்றே கருதுகின்றோம்.

கருவூரார் வாத காவியம் என்ற இந்த நூல் பல புதிய கருத்துக்களையும் எளிய கற்ப மூலிகைகளையும் பற்றிக் கூறுகின்றது. மற்ற சித்தர்களின் நூல்களில் காணப்படாத எத்தனையோ அரிய செய்திகள் இதில் இடம்பெற்றுள்ளன. வேம்புக் கற்பம், கீழ்காய் நெல்லிக் கற்பம் போன்ற எளிய கற்ப வகைகள் இந்நூலின் தனிச் சிறப்பு எனலாம்.

சித்தர்களின் நூல்களை ஆராயும் தோறும் புதிய விஷயங்கள் கிடைத்துக் கொண்டே இருக்கின்றன. ஆய்வோருக்கு இவை கருத்துச் சுரங்கங்கள் எனலாம். மேலும் பல சித்தர் நூல்களை அச்சுக்குக் கொண்டுவர தமிழ்மக்கள் உதவ வேண்டும் என்று விரும்புகிறோம்.

எஸ். பி. ராமச்சந்திரன்
பதிப்பாசிரியர்

பொருளடக்கம்

உ

பரமபதி துணை

கருவூரார்
வாத காவியம் – 700

விநாயகர் காப்பு

சித்தி தந்த சிறந்த விநாயகன்
பத்தி தந்திடப் பாதம் பணிந்துயான்
நத்தி யிந்த நவில்காவி யஞ்சொல
முத்தி தந்த முதல்வனைப் போற்றுவோம். 1

போற்று கின்ற கருவூரான் வாக்கிது
ஏற்ற மானதோர் கற்ப முறைகளிற்
சீற்ற முள்ளநற் சித்தர்கள் மெச்சிட
மாற்ற லான வகைதனைச் சொல்லுவேன். 2

சொல்லு வேன்பல சந்தத் துடனிது
வல்ல வாத வயித்திய நொண்டியாய்
எல்ல வர்களும் பாடிப் படித்திட
நல்ல நாளினில் நானிதைப் பாடுவேன். 3

பாடு வேன்பல சந்தத்தின் சிந்ததாய்
நாடு வேனினி நற்குரு பாதத்தைத்
தேடு வேனினி சிந்தை மகிழ்வொடு
கூடு வேன்குரு போகர்தன் பாதமே. 4

காப்பு

பாடுகிறேன் ரசவாத நொண்டிச் சிந்தைப்
பலசந்த மாய்ப்பாட வாணிகாப்பு
கோடுகின்ற கொங்கைமின்னாள் பெற்றபாலன்
குகன்தமையன் மூலவிநா யகனுங்காப்பு
நாடுகின்ற காவுதனில் வாசஞ்செய்யும்
நல்லபதி னெண்மர்கள்தன் பாதங் காப்பு
தேடுகின்ற பொருளனைத்துங் கொடுக்குமெங்கள்
சிற்பரையாள் பாதமது தினங்காப்பாமே. 5

வண்ணச்சந்தம் – தேவர்கள் துதி

பூவுலாவிய தேவிசுந்தரி மாயி சிற்பரை
பூணுநற்சிவ ஞானமுற்றிடவே - கொண்டாடவே
காவுலாவிய போகநாயகர் கடவுள்சத்திய ரிஷிகள் தேவர்கள்
கருணையுளநந்தி பாதமேதுணையே - காப்பாய் நினையே
பாவுலாவிய போகநாதர்கை பட்சமாகிய கொங்கணர்
பண்புபெற்றிடுங் கருவூரான் வாக்கே - வெகுபோக்கே
நாவுலாவிய சட்டமாமுனி நாதர்சுந்தரர் மச்சரும்
நல்லகோரக்க நாதரைப் பணிந்தேன் - முடிபுனைந்தேன். 6

விருத்தம் – நூல்

காசினியில் யான்கொண்ட கற்பங்கேளாய்
கடிதாக நாற்பத்தோர் கற்பமாகும்
நேசமுடன் சித்தியாங் கற்பங்கொண்டால்
நிலைபெற்றே னாகாச நிலைகள்பெற்றேன்
பாசமற்று நேசமுற்றுப் பாரில்வாழும்
பண்புதனை விட்டிழந்து பரமேதேடும்
ஆசையுற்றுப் பேரின்ப மாகுஞ்சித்தி
அடைவாகக் கற்பமுறை சித்திபாரே. 7

நூலின் பெருமை

பாரப்பா வெகுகோடி காலமட்டும்
பண்பாகச் சடத்தோடே யிருப்பதற்கு
நேரப்பா கற்பமது கொள்ளவேணும்
நேர்மையுடன் பத்தியமா யிருக்கவேணும்
காரப்பா உப்புகளைக் கட்டவேணும்
கருத்துடனே குருமுடித்துக் கொள்ளவேணும்
சீரப்பா யிவையாவும் முடித்தோன்சித்தன்
ஜெகத்தினிலே நெடுநாளு மிருப்பான்சீரே. 8

சீருலவு கற்பமுறை போதமீறும்
செல்வரகத் தியமுனிவர் நந்திதேவர்
தாருலவு திருமூலர் சட்டைநாதர்
தமையனெனுங் கொங்கணவர் சகஸ்திரவேதை
காருலவு கற்பகோ ரக்கநாதர்
கைவளர்நர கார்ச்சுனர் காளாங்கிநாதர்

பாருலவு போகமுனி யருளால்வந்த
பாலனெனுங் கருவூரான் பாடல்கேளே. 9

கற்பங் கொண்டவர்கள்

கேளப்பா அகத்தீசர் கற்பம்நூறு
கிருபையுள்ள நந்தீசர் கற்பம்நூறு
நாளப்பா போகமுனி நாதர் கற்பம்
நாற்பத்தி நாலுகற்பம் நன்றாய்க் கொண்டார்
மேளப்பா சட்டைமுனி தின்றகற்பம்
மேதினியி லிருபத்தோர் கற்பமாகும்
ஆளப்பா கொங்கணவ ரீரெட்டாக
அருந்தினார் கற்பமிக அருந்தினாரே. 10

அருந்தினார் திருமூலர் ரறுபத்தாறு
அற்புதமாய்க் கற்பங்க ளன்பாய்க் கொண்டார்
பொருந்தியதோர் கோரக்க நாதர் தானும்
பூதலத்திற் றொண்ணூறு கற்பங் கொண்டார்
திருந்தியதோர் ரோமரிஷிகூனக் கண்ணர்
செப்பமுள்ள மச்சமுனி இராமதேவர்
வருந்தியே யெழுபத்தோர் கற்பங்கொண்டார்
மானிலத்திற் சாகாத வரம்பெற்றாரே 11

வரம்பெற்றார் வயதுவரை கற்பங்கொண்டார்
மாதர்களை மேவுவர்காண மகவான் வாழ்வு
சரம்பெற்றா ரறுபத்து நாலுகோடி
சத்தரிஷி மாமுனிவர் சடத்தினாலே
பரம்பெற்றர் குகைதோருஞ் சமாதிகொண்டார்
பண்புபெற்றா ரவர்கள்கொண்ட கற்பத்தாலே
சிரம்பெற்றா ரமுதமுண்டார் சிவயோகத்தின்
சிந்தையதா யுளமகிழ்ந்து தெளிந்து வாழ்ந்தார். 12

வாழுகின்ற ரிஷிகள்முத்தி வைராக்யத்தால்
மானிலத்திற் றவசிருந்து பேரும் பெற்றார்
ஆழுகின்ற கற்பமெல்லாம் நாலதாகும்
அருந்தினார் சிவத்தியான மன்பாய்ப் பெற்றார்
எழுநூ ராயிரத்தோர் சித்தர் தாமும்
இனிமையுட னெழுபத்தோர் கற்பங்கொண்டார்

கோழுமில்லை உயர்வுமில்லை தாழ்வுமில்லை
சூர்பகலும் ராவில்லை சடம்பெற்றாரே. 13

சடம்பெற்றார் கற்பமெல்லாங் கொண்டபின்பு
தாரணியி லடங்காத வேதைபெற்றார்
திடம்பெற்றார் பத்திமுத்தி மாறாவண்ணம்
சிறப்பாக வைராக்கிய வரங்கள் பெற்றார்
கடம்பெற்றார் கடவுளடி தன்னைக்கண்டார்
காசினியிற் சிவயோக கல்விமானாய்
இடம்பெற்றார் வச்சிரமிட்ட காயமானார்
இயல்பாக வாதநொண்டி திரம்பெற்றானே. 14

நொண்டிச் சிந்து
குருமுடிக்குஞ் சரக்குகள்

வீரனெனு மாகாச தீரனிந்த
மேதினி யாளுஞ்ஜாதி லிங்கத்தளவாய்
சூரனெனுந் துள்ளுகுட்டி கட்டிநொண்டி
தொந்தோமென் றாடிக்கொள்ளத் துசங்கட்டினான் 15

சீனனொடு சாரம்பூரம் மனோ
சிலையொடு தாளகஞ் செப்புத்தொட்டியும்
சோனகர் மெய்த்துவரும் சாரநொண்டி
தொந்தோமென் றாடிக்கொள்ளத் துசங்கட்டினான் 16

சவுக்காரம் அன்னபேதி கெந்திநவச்
சாரங்கள் கட்டிட மூலிகையாகும்
சவுத்திரை முத்திரையிதாம் நொண்டி
தொந்தோமென் றாடிக்கொள்ளத் துசங்கட்டினான் 17

உரிசிக்குங் கரியுப்பு வெடி
யுப்புஅட்டு வளையலுப்புக் கல்லுப்பு
துருசை வெளுக்குமண்ணுப்பு நொண்டி
தொந்தோமென் றாடிக்கொள்ளத் துசங்கட்டினான் 18

இந்துப்பு நீருப்பு நாவிவெள்ளை
யிணங்குமந்தப் பாஷாணந் துள்ளியைக் கட்டும்
துந்துமி கட்டியுரிக்கும் நொண்டி
தொந்தோமென் றாடிக்கொள்ளத் துசங்கட்டினான். 19

முத்துப் பவளமிருதார் சாரங்கூவிள
மூலிகு தனைக்கட்டும் பாரினிலே
துத்தங் கெவுரிகாரீயம் நொண்டி
தொந்தோமென்றாடிக் கொள்ளத் துசங்கட்டினான். 20

உருக்குத்தொட்டிப் பொன்னிமிளை நவ
லோகம் அரைபொடிகற் றாமரையாலே
சுருக்கிட்டுப் புடமிடச் செம்பாம் நொண்டி
தொந்தோமென் றாடிக்கொள்ளத் துசங்கட்டினான். 21

அமுகண்ணி மார்க்க மெவர்க்கும் உண்டுமது
ஆயிரத்தெண் மாற்றுமே லாக்குவிக்கும்
தொமுகண்ணி ரசத்தை விட்டாட்ட நொண்டி
தொந்தோமென் றாடிக்கொள்ளத் துசங்கட்டினான். 22

ஈசுரமு லிரசங்கட்டும் தெய்
வேந்திரன் பதவியுண்டாக்கிவைக்கும்
துருசிப் படைகளை வெல்லும் நொண்டி
தொந்தோமென் றாடிக்கொள்ளத் துசங்கட்டினான் 23

நாகதேவ தாளிரசங்கட்டும் வீரன்
நன்றுரைத்த தலைவனைப் பின்கட்டாய்க் கட்டும்
தோசத்துரு சைவெளுப்பிக்கும் நொண்டி
தொந்தோமென் றாடிக்கொள்ளத் துசங்கட்டினான் 24

காந்தச் சவளை யிரக்கக் குன்றி
காரையிலைச் சாறுவிட்டுப் புடம்போடச்
சேர்ந்திடுந் தங்கமீயம் நொண்டி
தொந்தோமென் றாடிக்கொள்ளத் துசங்கட்டினான். 25

ஆடுஞ் சரக்குவகை சொன்னோமிந்த
அறுபத்து நாற்சரக்கின் பலத்தைக் காணும்
சூடுந்தங் காபரணம் போல் நொண்டி
தொந்தோமென் றாடிக்கொள்ளத் துசங்கட்டினான். 26

விருத்தம்

சரக்குள வழியுங் கூருஞ் சாற்றிய பண்பு கேளாய்
திருக்கண்ட கண்ணுக் கெல்லாந் தீவினையில்லை யப்பா

உருக்கண்ட சரக்கும் பார்த்தே உற்றதோர் சரக்கைத் தாக்கக்
குருக்கண்டு முடிக்குஞ் செய்தி கூறுவேன் புவியிலோர்க்கே. 27

துருசுக் குருமுடிக்க நொண்டிச் சிந்து

நாய்ப்பாகல் விரையெடுத்துத் தானதை
நன்றா யுலர்த்தியதை யரைத்திடவே
வாய்ப்பாக்கு வெற்றிலைதான் தின்று
வாய்நீரை விட்டதையு மரைத்தெடுத்து 28

சிறுவில்லை யாய்ப்பிடித்து ஒரு
சித்துக் கலசத்தினில் வைத்தடக்கி
உறுப்பான மேல்மூடி செய்ததனை
உற்பனமாய்த் தயிலங்க ளப்போதிறக்கி 29

பீங்கானில் வைத்தெடுத்து நல்ல
பெரிய குருவென் றருமைசெய்து
பாங்குபச்சைத் துருசதற்கு மேலே
பரிவாகப் பூசிவெயிற் புடமாக 30

வைக்கச்சுண் ணாம்பாகும் இந்த
மாகுரு நந்தியா வட்டமதிற்
சூதத்தைக் கட்டிவைக்க வொளி
ஜோதியா யிடுஞ்ஜாதி லிங்கமுடன் 31

வேதச்சவ் வீரனையும் ஜெயம்
வெட்டிக் குறிப்பாகக் கட்டி வைக்கும்
தாளகம் வெள்ளையப்பா அதிற்
சார்ந்த மனோசிலை பற்பமப்பா 32

வேணுவின் பத்திரியில் தின
மீதிற் சிவத்திடும் வெள்ளியிலே
சோதனை பத்தரைகாண் மாற்று
தொட்ட சவுக்காரச் சுண்ணமதாம். 33

வெளுத்த அரிதாரம் நல்ல
வெள்ளியிற் சேர்த்திட வயதொன்பது
தெளிந்த மனோசிலைதான் சுத்தச்
செம்பினி லெட்டரை தீர்க்கமப்பா 34

பொரிகாரஞ் சுண்ணாம்பாம் கற்
பூரமுந் தண்ணியில் நீறுமப்பா
சீனமுஞ் சுண்ணாம்பாம் நல்ல
செம்புடன் வெள்ளியுஞ் சுண்ணாம்பாம். 35

தங்கமுஞ் சுண்ணாம்பாம் குப்பி
சவ்வீரந் தானாபதி சுண்ணாம்பாம்
உலோகமுஞ் சுண்ணாம்பாம் இந்த
ஒன்பது சுண்ணமு மோரிடையாய் 36

சரியிடையாய்ச் சேர்த்து அது
தான்களஞ்சி வீரந் தான் சேர்த்து
இதுக்குச் சரியெடையாய் நவச்சாரம்
இயல்பாகக் கூட்டிக்குரு யெட்டிலொன்றாய். 37

பீங்கானில் வைத்திருக்க அது
பேரான மறுநாளிற் ஜலமாகும்
உலோகங்கள் தண்ணீராம் யீயமது
ஒருமா நூற்றுக்கு யீயதிலே 38

மாத்தது பத்தேழாம் அந்த
மதயானை யுந்தண்ணீ ராகுமப்பா
காந்தம் வெள்ளி தண்ணீராம் நல்ல
கருவான நாதஞ்சிப்பி தண்ணீராம். 39

சத்திப்பு நீராகும் இது
தாண்டவ மாடும்வகை தான்கேளாய்
வங்கம் அரிதாரம் ரசம்
மட்டை மடையன்சவ் வீரமப்பா 40

பிரதானி தங்கச்சுண்ணம் இவர்
பேரிற் பெரியோ ரெழுவர்களை
முந்தின ஜெயநீரால் விட்டு
மூன்று நாழிகைவரை யரைத்திடவே. 41

கட்டி மெழுகாகும் இந்தக்
காரண மான குருவதனைத்
தப்பாது செம்பினிலே இது
தாளொரு மாவிடை தானீய 42

தங்கச்செம் பாகுமப்பா இந்தத்
தங்கச்செம் பதனிற் றானொருமா
வெள்ளியிடை நூறுகளஞ்சி அதின்
மேற்சத பேதி காணுமப்பா. 43

ஆயிரத் தெண்மாத்து தங்க
மாக யிருக்கின்ற தோரிடையும்
சவ்வீர மோரிடையும் அந்தத்
தானா பதியுஞ் சரியிடையாய் 44

சூதமுஞ் சரியிடையாய் விட்டுத்
தொந்தித்துச் ஜெயநீரை நன்றாக
விட்டரைத்துத் தங்கக்குகையில் மிக
விரும்பியே குக்கிடப் புடம் போட. 45

முருச்கம்பூச் செந்தூரமாம் இது
முன்காணி கோடியைப் பேதிக்குங்காண்
செந்தூர மாவிடையாய் மண்டலந்
தேனிலே சேர்த்திதைக் கொண்டுவிட்டால் 46

ஈசுர னிவனாவன் வேறே
இயல்பான சித்தர்களுந் தேவர்களும்
அடிபணிந்தே தொழுவார் இவரும்
அம்பல மாடத் துணிந்து கொண்டு 47

தொந்தோமென் றாடுவர்காண் நல்ல
தூயமா யவன்செத்துப் பிறந்தாலும்
இவனிக் கீடாவதில்லை சொல்ல
இதுவுற் பனமப்பா நிச்சயங்காண். 48

சிவனாணை தப்பாது நல்ல
தேவலோக ரம்பைகள்செய் வார்பணிகள்
தப்பாது முக்காலுந்தான் இதைத்
தாரணியில் யாவருக்குஞ் சொல்லாதே 49

சொன்னா லெழுநரகம் இதனை
சொல்லாட்டா லிவனே பெரியோனாம்
இவனுக்கொப் பாருமில்லை இதனை
ளீஸ்வரி யாணை தப்பாது. 50

வங்கரச மெழுகு – விருத்தம்

மடையன் சங்கிலிய தாக வங்கமோர் தூண தாகக்
கொடியவப் பிரகக் கண்ணக் கோளிலாச் சூடன்கூட்டி
மடையனைக் கவசங் கட்டி வங்கத்தில் ரசத்தையூட்டித்
திடமுடன் தனப்பால் விட்டுச் சேர்த்தரை மெழுகதாமே. 51

ஆனந்தக் களிப்பு
வங்கரச மெழுகு செய்யும் விதி

மெழுகை யொரு மாவெடுத்து நல்ல
வெள்ளிநூர் களஞ்சியிற் றானீயப்
பழுப்பேறி நின்றே யுலாவும் மதி
பதினொரு மாத்துச் சரியாய்க் காணும் 52

தப்பில்லை தப்பில்லை யப்பா உமுரிச்
சாரத்தில் கட்டிடவகை யதனைக்கேளு
ஒப்பில்லாக் குருவாகு மப்பா யிந்த
ஊருக்குள் விடியுமுன் னொலியிடுஞ்சாவல். 53

மெய்ப்பான சுண்ணாம்பெடுத்தே அதற்கு
வேண்டுஞ் சவுக்காரத் தெண்ணெய்யை வாங்க
வையகத் தோரறியாமல் கடையில்
வாங்கியே வைத்து மகிழ்வாய் நீயும் 54

பிண்ணாக் கிலை மூலிவாங்கு அதைப்
பேய்க்குமட்டிக் காயினுள் ளாகவேவைத்து
வண்ணான் துறையில் வெளுத்த அந்த
மண்ணுப்பினாலே குருவாகு மப்பா. 55

வெளுத்த சவுக்காரம்நீறும் முன்
விடையிட்ட சாரமுஞ் சுண்ணாம்புங்கூட்டி
பழுது படாம லரைத்து அந்தப்
பச்சைத் துருசுக்குப் பூசிவெயிலில் 56

வைக்க வெளுப்பேறு மப்பா பின்னும்
மண்ணுப்பினாலே புடமிடக்கல்லாம்
சிக்கென வுலையில்வைத் தூதப் பின்
சிவந்து வெளுப்பேறிச் சுண்ணமுமாகும். 57

தண்ணீர் வராத இலையில் இந்தச்
சற்குரு விழுந்தவுடன் தண்ணீர்வருகும்
உண்மைஉகா இலைத் தண்ணீர் நல்ல
உற்றதொரு கெந்திரசம் செந்தூரமாகும் 58

வெள்ளியிற் களஞ்சிக் கொருமா அந்த
வேதை பதினொரு மாத்துமேகாணும்
உள்ளபடி இதைத் தானும் யார்க்கும்
உண்மைசொல்லாதே வெளியிட்டு நீயும். 59

வெண்பா

நாகரச பற்பமொடு நல்லதொரு கெந்தகத்தைப்
பாகமுடன் செந்தூரம் பண்ணியே - நாக
ரசலிங்க முங்கூட்டி நானூற்றுக் கொன்றீய
ரசமாத் தருபத்து நால். 60

நொண்டிச் சிந்து
சூதங்கட்டி வேதைசெய்ய

ரசபற்பஞ் செய்வதற்கு செங்கொடுப்பை
நாகமது சிறியா நங்கையிற் கட்டும்
பிரியாமல் வாலைசரம் யெடுக்கப்
பேணியே அதைநானுஞ் சொல்லுகிறேன் 61

ரசநாகந் தன்னையுந்தான் கல்வத்தில்
நன்றாகவே நுணுக்கி யதையெடுத்து
அமுதம் விட்டரைத்துப் பின்
அப்பாலே இன்னமொரு வகைகேளு. 62

வாலைரச மெடுக்க

வெற்றிலைச் சாறும் விட்டு அரைத்ததில்
வேண்டுஞ்சவ் வீரமதைப் போட்டரைக்க
வாலைரசந் துள்ளியேவிழும் இந்த
வகைப்படி நடத்தினா லுற்பனமப்பா 63

தாளகத்தின் வேதையைக்கேள் காரியந்
தன்னிலே ஊட்டியபின் சொர்னமதுவாம்
வங்கம் வலிந்து போச்சு இந்தயிடை
வளர்தங்கஞ் சேர்த்துருக்கு ரசத்தைவிட்டு 64

உண்ணியே வேதை பண்ணி மனோசிலை
ஓரிடை யாகவே அரைத்துருட்டி
லிங்கம் பொடித்துத் தூவி குக்குடம்
நிச்சயமாய்ப் புடம்போட அசையாது 65

செந்தூரமாயிருக்கும் அதனைத்
தேனிலரைத்துமஞ் சாடியுண்டையாய்க்
களஞ்சிவெள்ளியிற் கொடுக்க மாற்றாது
கைமேலே காணுமப்பா மெய்யிது சொன்னேன். 66

காரீயங் களஞ்சிக்கப்பா கெவுரியைக்
கட்டிக்கொண்டு காசிடை களஞ்சியீயக்
காரீயங் கலிக்கு மப்பா தங்கத்திற்
கண்ட யிடைக்குச்சரி யாயுருக்கி 67

மணியெடுத்து ரச வீரம் லிங்க
மதுவுமோ ரிடையா யெடுத்துக் கொண்டு
செங்கற் குகையில் வைத்துப் புடமிடச்
செந்தூர மாகும்பின்பு தொந்திக்கவே. 68

வங்கமும் ரசமு மொன்றாய்ச் சித்தா
மணக்கெண்ணெய்யி லுருக்கி யிணக்கமுடன்
செந்தூரந் தன்னுடனே நன்றாய்ச்
சேர்த்துக் காரீயம் உருகையிலே 69

தோய்ந்ததொரு மாக்களஞ்சி யீயம்
சுகமாக தானீயப் பழுப்பேறும்
ஒன்பதரை குறையாது இதை
யொருவருக்குஞ் சொல்லாதே நயமுடனே. 70

நாகங்கட்டுதல்

வெண்பா

வில்வப் பழத்தால் விடக்கினெலும் பாலுமே
சொல்லதொரு மாதளையிற் சோருங்காண் - வல்லபமாய்
ஆனரசங்கட்டும் அருங்கொட்டி யின்கிழங்கு
கானமுடன் நாகமதைக் கட்டும். 71

காத்தவராயன் சந்தம்

கட்டுதற்குக் காடைப்புடமாம் போடக் கற்பூரம்போ லெட்டுமது
வெட்டுதற்குப் பட்டுவிடும் இது வேதையிலே போவதுபார் 72

தாளகத்தைக் கட்டுதற்கு வகைதானே உரைக்க லுற்றேன்
வாளம்வெடி யுப்புடனே சீனம் வளரும் நவச்சாரமும் 73

பழம்புளியு மோர்பலங்காண் இது பதமாயரைத்தெடுத்து
இளங்கிட குக்குட மாய்ப் போட் டிருக்கநீ ராகுமப்பா 74

சீனக்காரங் களஞ்சிவகை வீதம் செப்பமுடனே யெடுத்து
பானமெனும் வெடியுப்பு மொரு பலமாயெடுத்துப் பின்பு 75

நீராகுங் கண்டாயே அந்த நெறிபாகந் தப்பாமல்
வீரான பூரமொடு சுத்த வீரன்பண விடையாய் 76

பீங்கானில் வைத்திருக்க அது பித்தனால் மூன்றாநாள்
ஆதாரச் சத்தியதாய் இது அஞ்சாநாள் தண்ணீராம் 77

அந்தச் சலந்தனிலே வைத் தெடுத்த சரக்கெல்லாந்தான்
தொந்தமாய்க் கட்டுமப்பா மேலும் சூதமுருகுமப்பா 78

கட்டுஞ் சரக்கெல்லாந்தான் இந்தக் கன்னியருளினாலே
திட்டமா யிச்சலத்தா லதைச் செய்து கட்டிக் கொள்ளுவீரே. 79

அம்மானைச் சந்தம்

குருச்செயநீர்

திருவா யுரைத் திருவம் பலநாதர்
குருவா யுரைத்த குருச்ஜெயநீர் தன்வகைகேள்
குங்கும மின்னார் குடலிரத்தந் தான்பிழிந்து
பொங்குமொரு சீனம் பொடியாய்ப் பொலிவிருத்தி 80

அண்டத்தை முங்க அதில்நிரம்ப மூடிவைத்துப்
பண்டு மறுநாள் பார்க்கவே தோடுருகி
சுண்ணமதாய்ப் போகத் துடிக ளடங்குமப்பா
எண்ணமுள்ள மஞ்சள் வெள்ளை யின்சவ்வு போந்திருக்கும். 81

போந்தகரு வோடே புகலுஞ்சா ரந்துருசு
சூர்ந்தவகை யொன்றுக்குக் கூருங் களஞ்சிரண்டு
போட்டரைக்க நல்ல புதுமை மெழுகாகும்
ஓட்டபழச் சாறும் உருகுமண்டச் சுண்ணாம்பும் 82

சாரங் களஞ்சிரண்டு தப்பாம லேபோட்டு
வாரநாள் வெய்யிலிலே வைத்தால் மெழுகாகும்
அம்மெழுகும் இம்மெழுகும் அம்மியிலே தானும்வைத்துச்
செம்மை யுடனரைக்கச் ஜெயநீராங் கண்டாயே 83

கண்டதொரு தண்ணீரில் கட்டுஞ்சரக்கெல்லாந்
துண்டா யிரும்பைத் தோய்த்துப் புடம்போட
செம்பா மிரும்புமப்பா ஜெயநீரின் கட்டுமுறை
உம்பர்கள் தன்னாணை உற்பனதும் பொய்யாது. 84

கெவுரிவெள்ளைப் பாஷாணக்கட்டு

காத்தவராயன் சந்தம்

கற்சுண்ண மோர்களஞ்சி சீனிக்காரமு மோர்களஞ்சி
கற்சுண்ணந் தனைநீற்ற அந்தக் காரமது ஜெயநீராம்
காரமிடை நவச்சாரம் அது கண்டயிடை துருசையிட்டே
சீருடனே தானரைத்து அந்தயிடை சேர்த்துவிடு கெந்தகத்தை85

சோரச் சோரத் தானரைத்து வெகு துருசாய் வெயிலில் வைத்துக்
காரமுள்ள குருவாகும் முப்பு கண்டறிந்து கொள்ளுமப்பா. 86

உப்பில்ரசந் தன்னையுந்தான் நீயும் ஊட்டி யரைத்திடவே
செப்பமுடன் மெழுகாகும் அதைச் சிறப்பாகவே யெடுத்து 87

வெள்ளியுந்தா னிருபத்துக்கு மெழுகு வேண்டியே ஒன்றிய
உள்ளபடி மாத்தேழு தப்பாது உண்மையாய்ச் சொல்லி விட்டேன்.
88

நொண்டிச் சிந்து

துருசுச்செம்பு வேதை

நல்ல துருசுச்செம்பு வேதை
நன்றாகச் சொல்லுகிறேன் தெம்பாகவே
வல்லதொரு அரிதாரம் சுத்திசெய்து
வகையா யெடுபலம் பத்துதனை 89

எலுமிச்சம் பழச்சாற்றால் ஒருசாமம்
இயல்பாக வேயரைத்துப் பிசகாமல்
வலுமைவாய்க் கண்டரவி தகட்டிற்கட்டி
மற்றபடி நொருங்குமட்டும் புடமூன்றிட்டு 90

வசமாய்க் குகையிலிட்டு பொன்
வண்டுகூட்டிச் சேர்த்தரைத்து உருக்கச்சத்தாம்
தசமாகுஞ் சத்தினுட பெருமை
தயவான வெண்கலம் போற்றோணும் 91

சத்துடைத்துக் கற்பூரத்தைப் பாதிசேர்த்து
தயவாய்முன் பழச்சாற்றில் சத்தையாட்டி
மத்தபடி வில்லைதட்டிக் காயவைத்து
வகையுடன் சிவக்கமட்டும் புடம்போடு. 92

மதியெட்டில் ரெண்டுசேரு விற்றிடவே
மாத்தது யெட்டாகும் மகிழ்வாக
விதியுடன் துருசுக்குள்ளே செம்பைக்கொண்டு
வேணுமென்ற சத்தாக்கி இருக்கிக்கொள்ளு 93

உருக்கின செம்பெடுத்து மதியுள்ளே
ஒருமையாய்ப் பாய்ச்சிட யேமமாகும்
பெருக்கின கண்டரது செம்புதானும்
பெருகவே மாளாட்டால் ஏமமில்லை 94

நல்லதொரு களிம்பாகும் குணமில்லை
நாட்டிலுள் ளோர்பிழைக்கச் சொல்லுகிறேன்
வல்லசெம்பு யேமமோரிடை யுருக்கியே
வாகாய்த் தகடடித்து நயமாக 95

சத்தியுடன் சீனஞ்சேர்த்து பழச்சாற்றால்
தாட்டிக மாயரைத்து அப்பியேதான்
சித்தியுடன் புடம்போட்டு நொருக்கியே
தெளிவாகக் கற்பூரம் பாதிசேர்த்து. 96

செம்பாகப் புடம்போடச் செந்தூரமாம்
செப்பமா யதையெடுத்து மதியெட்டில்
சுயமாக ரெண்டுதாக்க அது
சுந்தரம்போ லேமமாகும் கண்டறிந்து 97

வித்துச் செலவுசெய்து யேழைகட்கு
மிக அன்ன தானங்கள் தான்கொடுத்து
சித்தி மிகவும்பெற்று ஞான
தெரிசன மேயாகும் தெரிந்திடுவாய் 98

விருத்தம் – உப்புக்கட்டு

பாரப்பா கொங்கணவ ருப்புதன்னைப்
பரிவாகக் கட்டறியா ரென்றுசொன்னார்
நேரப்பா கட்டுதற்கு வகையைக்கேளு
நீதியுடன் விள்ளுகிறேன் புளித்தஆரை
சீரப்பா சிறுநீரி லிடித்துச் சாற்றைச்
சிறியதொரு சட்டியிலே சென்றுவாங்கி
சேரப்பா உப்புதனை நாலுக்கொன்று
சேர்த்தனலிற் குருகவே தீயிற்காய்ச்சே 99

காய்ச்சவே நீரெல்லாம் வத்திப்பின்பு
கடுங்கார மேறுதற்கு வெயிலில் வைப்பாய்
வாச்சநில வுப்புநாலு கரியுப்பொன்று
வண்மைகரு யுப்பதற்குப் பாதியண்டம்
பூச்சான தோடதனைக் கழற்றிச்சேர்த்துப்
புதுமையுடன் சீனமண்டத் திடையாய்க் கூட்டி
ஆச்சிமா ரமுதப்பால் பழச்சாற்றோடு
அறுசாம மிடைவிடா தரைத்திடாயே 100

அரைத்ததொரு உப்பதனை வில்லையாக்கி
அடைவாக ரவிமுகத்தி லன்றுவைத்து
விரைப்பாகல் கொட்டையிலே தயிலம்வாங்கி
மீறியதோர் துருசுக்கு நன்றாய்ப்பூசி
இரவிபட வைத்துமறு நாளெடுத்து
இனிமையுள்ள உப்பதற்குக் கவசம்பூசி
துருசதனாற் சுண்ணாம்பாம் புடத்திற்போடச்
சுந்தரமாங் குருவாகும் உப்புச்சுண்ணம் 101

சுண்ணமப்பா பொரிகாரஞ் சீனக்காரம்
சுண்ணமப்பா அரிதாரஞ் சுண்ணமாகும்
சுண்ணமனோ சிலைவீரன் சுண்ணமாகும்
சுண்ணமப்பா கற்பூரம் சுண்ணமாகும்
சுண்ணமப்பா தாம்பூரம் சுண்ணமாகும்
சூதமொடு லிங்கவங்கஞ் சுண்ணமாகும்
சுண்ணமப்பா வெள்ளிதங்கஞ் சுண்ணமாகும்
துருசினா லுப்பான குருச்சொன்னோமே. 102

சரக்குக்கட்டச் – செயநீர்

குருச்சொன்னோ மீரேழு சுண்ணமப்பா
குருவகையின் செயநீராற் கொண்டுநல்க
திருவான நவச்சாரஞ் சரியாய்ச் சேர்த்து
சிறப்பாகப் பீங்கானிற் சமமாய்வைத்து
உருவாகும் மூன்றுநாள் தண்ணீராகும்
உற்ற அறுபத்தினாற் சரக்குங்கட்டும்
பொருளாகும் அன்னபேதி கள்ளிச்சாற்றில்
போட்டரைத்துத் தெளியவைத்துக் காய்ச்சுப்பமோ. 103

வேதை யுப்பு

உப்புட னுப்புச்சுண்ணந் தன்னைநீற்ற
உகாயிலையிற் தண்ணீராம் பிராயின் பாலில்
சிப்பிசங்கு திருகுகள்ளித் தண்ணீராகும்
சிறுதுத்தி யாலிலையிற் றண்ணீருண்டாம்
அப்பான சத்ததினால் நீரதாச்சு
அறுபத்து நாற்சரக்குந் தோய்த்துவாட்ட
மெய்ப்பாகக் கட்டியதோர் சரக்கதெல்லாம்
மெழுகாகும் அட்டலோகம் வேதையாமே. 104

வேதை செய்ய

வேதையாம் மெழுகுதுத்தம் மெழுகுநாகம்
வீரமொடு லிங்கமரி தாரஞ்சூதம்
வாதமிகு மெழுகுகெந்தி வங்கமனோசிலையும்
வண்மையுடன் மெழுகாகுஞ் செம்பிற்றாக்க
நாதனென்ன அறுபத்து நாலுமாத்து
நயமான பசும்பொன்னா யிருக்குமப்பா
வேதை தங்க மாவிடையாய் மெழுகுகூட்டி
வெள்ளியிலே தாக்கச்சதா வேதையாமே. 105

சதாவேதை யாயிரத்தெண் மாற்றுக்காணும்
தப்பாது சிவனாணை தப்பாதுண்மை
பதமாகும் ஆயிரத்தெண் மாற்றுத்தங்கம்
பாகமுடன் செந்தூர மாகவைத்துக்
குதராமல் மண்டலமே கொண்டாயாகிற்
கூர்ந்தொருமா விடையெடுத்துக் கொள்ளுமப்பா

சதமான காரமெல்லா மிதற்கீடல்ல
தாரணியிற் றாண்டவனாஞ் சம்புவாமே 106

சம்புசிவ சங்கரனு மிவனே யாவான்
தாரணியிற் சிவயோக மெடுத்துக் கொண்டான்
நம்பனடி கண்டாலும் பத்திமுத்தி
நாதனா ரிவருக்கீ டல்லவய்யா
செம்பொன்னின் அம்பலத்தி லாடுவோன்காண்
ஜெகமீரே முலகமெல்லா மொன்றாய் நிற்பான்
உம்பரிலும் மும்மூர்த்தி யிவனைக்கண்டால்
ஓதியே ஓம்நமசி வாயமென்னே 107

வேறு

மன்னவன் வீரன் சூதன் வாசப்பிர தானியோனும்
கன்னியர் தனப்பால் நாவிக் கருத்ததோர் வெள்ளை நஞ்சும்
கன்னிகைச் சாற்றால் மாளுங் கடியதோர் குகையிலிட்டுச்
சின்னங்கள் தாரைவூதச் சிந்தாமணிக் குளிகன் வந்தான்
வந்ததோர் வாயுவேகம் மனவேக மகா வாசி
அந்தர கபால சோகம் அட்டமாசித்தன் காண
செந்தமிழ்க் கமல வாணி ஜெகத்துக்கோ ரிராஜ தானி
சுந்தர அழகு பொன்னின் தூயனாம் வச்சிரகாயன் 108

வெண்பா

காயம் மிளகு சுக்கு கார்கடுகு வெந்தயத்தால்
ஆய மெடுக்க அறிவுண்டோ - தூயதொரு
கற்பவகை செய்திமுறை கற்கமனச் சித்தியுற
சிற்பரையாஞ் சத்தி சிவனே. 109

கற்பத்திற்குப் பச்சிலைகள்

நீலிநாடகச் சந்தம்

பொன்னாங்கா ணித்தகரை யாரைக்கற்பம் புருடர்வய தாயிரமாம்
சொன்ன மதிமயமாம் சிறியாநங்கை ஜோதி விருட்சமப்பா
கானப்பிலாத்தயிலம் பேய்ச்சுரை கடுக்காய்ச் சுக்கிஞ்சியதாம்
தேனது மாங்கனியில் தயிலமும் தேவதா ளிமரமும்
ஜாதியின் கெந்தகமும் சூதம் சரியான நாகமுடன்
ஆதி யரிதாரம் செந்தூரம் ஆக்கியுண்டால் கோடியுகம்

கோங்குவிஷ்ணு பூபதியும் நாகமல்லி குமரியம்மன் சீந்தியுடன்
வேங்கைரோம விருஷம் நல்ல வியப்பான ஜோதிப்புல்லும் 110

சாயா விருக்ஷமதில் தேவரம்பை தானேயுலவுவார்கள்
மாயாதிவிந்தையப்பா கருநெல்லி வளரும்வெள்ளைச் சாரணையும்
நார்கரந்தை யாவரையும் வெள்ளைநாவற்சு ணங்குமரம்
பேர்பெருகுந் தில்லையப்பா நல்ல பிரியமொடு செண்பகப்பூ
எருமைக்கனை விருட்சம் செங்கொடுப்பையிலை தும்பி பேய்ப்பீர்க்கு
ஒருமா மரவிதையாய்ச் சேர்த்து உயர்ந்ததயிலம்மிறக்கி
செங்கொடி வேலியுடன் அவுரி சிறந்த உகாமரமும்
பொங்குஞ் சதுரகிரி தன்னிற் பொருந்தியே தானிருக்கும். 111

ஆதிமுதல் சொன்னதிவை சடம் அழியாத மூலியிது
நீதியுடன் போயறிந்து இதை நேயமுடன் கொண்டு வந்து
காந்தமொடு கெந்தகத்தைப் பற்பம் கணக்காகவே முடித்து
சாந்த முடனதையுஞ் சேர்த்துச் சாப்பிடச் சித்தியதாம்
காக்கை கரிச்சானுஞ் செந்தலைக் கருடன் கழுகதுவில்
நாக்குதனை யெடுத்து வஸ்திரகாயம் நன்றாகச் செய்தொருமா
மண்டலந் தேனிற்கொள்ள தேகம் வச்சிர காயமதாம்
விண்டுநான் சொல்லிவிட்டேன் இதனை மேதினியிற் சொல்லாதே.112

சந்தனம் தான்றிமரம் வெட்பூலா சாரணை வில்வமரம்
விந்தைபேயன் வாழைப்பழம் மேன்மையாய்க்கொள்வோம்நாம்
கஞ்சாகை யான்மேனி நீர் நெருப்புக் கண்டங்கத்திரி வள்ளியொடு
தஞ்சமென் கொட்டிக் கிழங்குஇதைத் தப்பாமலே யெடுத்து
எட்டிமர வேர்த்தயிலம் அதை யின்பமுடனே யிறக்கி
குட்டித் தக்காளியிலை சீந்தி கோடகசாலையுடன்
கூத்தன் சூதம்பையுடன் மேற்சொல் குருவான பற்பமுடன்
நேர்த்தியுட னழிஞ்சித் தயிலம் நேர்மையுடனே சேர்த்து 113

இன்னமுங்கேள் கற்பவகை இயல்பாகவே தானும்
சொன்னதொரு மாமரத்தின் புல்லுருவி தோற்றமுட னெடுத்து
அத்தி மரம்வாகை புளி யாரைநில வாகையுடன்
சித்திகற் றாமரையும் நல்ல செய்யகுளம் புச்செடியும்
மலைமா மரவேரும் பட்டை வகையாக வேயெடுத்து
அலையாதே கற்பமிது பற்பம் அருமையுடனே சேர்த்து
சித்திர மூலமுடன் சூடன் சிவனாருட வேம்பு
சித்தகத்தி தன்னுடனே பிரமி செங்கற்றா ழைதானும். 114

அலரி சாகாமூலி மல்லி இன்னும் அவுரியுடன் வல்லாரை
 விலாமிச்சை தன்னுடனே கூகைநீர் வெளிச்சி மரத்தோடும்
முப்பிரண் டைகள்ளி வீழி நல்லமூலப் புளியுடனே
 செப்பமுடனே துளசி வேம்பு சேருங் கருடக் கொடியும்
சிவனாரின் வேம்புடனே வெள்ளறுகு சின்னிநாக தாளியுந்தான்
 தவத்தோர்க் குதவியுள்ள ஊமத்தை சதுரக்கள்ளியுடனே
எருக்கிலை தன்னுடனே கடுக்காய்ப்பூ இயல்பான முள்ளிலவு
 கருடனுட கிழங்கும் நாயுருவி கருவூமத் தைதானும் 115

திருகுகள் ளியுடனே கட்டுக்கொடி செந்நாயுருவியுடன்
 பெருகுதிர வேங்கை வெடியுப்பு பேராம்செங் கோவையுடன்
சூரத்து நிலவாகை மிளகு சூரத்து ஆவரையும்
 பாரமுள்ள சேங்கொட்டை வால்மிளகு பங்கம்பாளையுடனே
சித்தமுள்ள வெள்ளெருக்கு கோவைசெந்நாயுருவியுந்தான்
 தங்கமுள்ள காஞ்சிரையும் வெண்மிளகு தக்காளி தன்னுடனே
சேம்புக்கொடியோடு கொடிக்கள்ளி சிவகரந்தை தன்னுடனே
 வேம்பின்மேற் புல்லுருவி மிக்க வேலாமேற் புல்லுருவி 116

வாகைமேற் புல்லுருவி தேக்கு மரத்தின்மேற் புல்லுருவி
 தாகமுட னாலின்மேல் மிகத் தான்படர்ந்த புல்லுருவி
நூத்தியெட்டுக் கற்பமதும் அறிந்துநுணுக்க முடனேதான்
 நேர்த்தியுடனே கொண்டால் சடலம் நிலைத்துவிடுந் தப்பாது
இந்தநல்ல கற்பமதிற் கொஞ்சம் இனிமையாய்க் கொள்ளாமல்
 சந்ததமும் பெண்வலையிற் சிக்கித் தானலைந் தறிவுகெட்டே
நன்மையாய் வாதிகளும் மிக ரசவாதஞ் செய்வேனென்று
 சொன்னமொழி கேளாத மடைத் துன்மார்க்க ருலுத்தருந்தான். 117

கற்பங் கொள்ளாமல் வகாரம் நிலைபெறாதெனல்

இரசவாத மூதுரது இந்த இராச்சியமுந் தெரியாதோ
 பசியாமற் சோறுகறிநித்தம் பாகுடனே தின்பதினால்
மலைமட்ட மானகரி ஊதித் தரைமட்ட மாய்ப்போயும்
 உலைதிட்ட மாகியது கிட்டம் ஓங்குமலை போலாகும்
பெருங்குறடுசால் கட்டையாய்த் தேய்ந்து பேணியிவன் மட்டைய தாய்த்
 துருத்திவாய்மட்டதாய்த் தோய்ந்தும் சுட்டிடவே நினைப்பான்
உலையுந் துருத்தியும்போய் கண்புகைய ஊதித் திரிவார்கள்.
 வாலையிலகப் பட்டுழன்று இவனும் மான்போ லலைவான்காண்.118

வகார முடிந்தபின் மகிமை

சுளுவாய் வகாரமதைத் தெரியச் சுருதியுத்தியின் முறையாய்க்
களிப்போடு கற்பமுண்டோன் எவனோ காண்பானே வாதமுறை
ஓர்மாற்றுக் கண்டாலே இவனுக் குலகிற் கலிகளில்லை
பார்தனிலே மாற்றிரண்டு கண்டால் பாவங் கிடையாது
மூனுமாற்றுக் கண்டவர்க்கு மும்மூர்த்தி தெரிசனமாம்
தாணுவாய் நால்மாற்றுக் கண்டால் தவம்பெற்றதேக மப்பா
அஞ்சுமாற்றுக் கண்டாலே அவ னாதிசிவ னாவான்காண்
சஞ்சலமி லாறுமாற்றுப் பார்க்கத் தன்னைத்தா னறிந்தோனாம். 119

ஏழுமாற்றுக் கண்டாக்கால் வந்த எமனும் பயந்து நிற்பான்
வாழுமொரு எட்டுமாற்றுக் கண்டால் மானில மயக்கிடுவான்
மத்தநவங் கண்டவர்கள் அவர்மகிமைபெற்ற சித்தனப்பா
பத்துவர்ணங் கண்டவர்க்கு மிகப் பாதம்ப ணிந்திடுவோம்
இந்தவிதந் தெரிந்தாலே தேவ ரிந்திர பதவியுண்டாம்
சொந்தமுடன் வந்துசித்தர் அங்கே தொண்டுகளுஞ் செய்திடுவார்
அமுதரச கற்பதை நீ யறிந்தின்ன தென்றறிந்து
சமுதாய் வழலையுடன் இவைரெண்டுந்தான் சேர்ந்தெடுத்திடுவாய்120

இரசவாத கற்பமதை விடாமல் நாட்டமுடன் கொண்டாக்கால்
நிசமாய் மலஜலங்கள் பட்டயிடம் நிதிதேவதை காணுமப்பா
அட்டலோகம் பேதிக்கும் வெகு ஆச்சரிய மாயிருக்கும்
திட்டமாய்த் தான்பழுக்கும் இது சிவனாணை தப்பாது
என்குருவு போகநாதர் முன்னம் இனிமையுடன் சொன்னதிது
தன்மையுடன் சொன்னேனப்பா இனித் தவறாமற்செய்திடுவாய்
தாரணைவிடாமற் செய்தால் பின்பு சர்வமுந்தான் பொன்னாகும்
பாரினிலே வெளியாக உனக்குப் பண்பாகத் திறந்துவிட்டேன். 121

கும்மிச் சந்தம்

கும்மி யடிபெண்ணே கும்மியடி எங்கள்
கோரக்க நாதர் திருமூலர் 122
செம்ம லுறையுவர்ச் சாரமென்றே மேலுஞ்
சேர்ந்துகும்மி யடியுங்கோடி 123
பச்சைத் துருசு வெளுப்பாக நில
பாருப்பினாலே புடம்போடு 124
உச்சிதமாகவே சுண்ணாம்பாம் இது
உதடு சிவந்திடும் பாருங்கோடி 125

வேதைச் சுண்ணம்

குங்குமக் கோதைக் குடல்பிடுங்கி அதைச்
கூறிட் டொருபுறம் வைத்தேதான் 126
தங்கம் தாம்அண்ட வெள்ளைக் கருவினிற்
றானே சமர்த்தா யிருந்துதடி 127
பாகமாம் முப்பான் வயதுள்ள நல்ல
பாவை யவளொரு அங்கியிட்டாள் 128
வேகமுள்ள சூடன் வெள்ளைச் சுண்ணம் அது
மீது சரிஎடை தானரைத்தே 129

வெள்ளைக் கருவிட் டரைத்த பின்பு அதை
மேலே கவசமாய்ப் பூசியபின் 130
உள்ள புதுச்சட்டி தன்னில் அமுரி
உவர்மண் வைத்துப் புடம்போட 131
மண்ணைப் பரத்திப் புடமும்வைத்து நல
மாகத் தும்பையின் சாற்றைவிட்டு 132
மின்னே அரைப்படி மண்ணைவிட்டு பின்
மேற்சட்டி மூடிமண் சீலைசெய்து 133

சீலைமண் மூன்று சீலைசெய்து வெகு
சீராயிருசாமம் தீயெரிக்க 134
வால குருவாய் முடிந்துதடி அதை
வாழ்த்திக் கும்மி யடியுங்கோடி 135
இப்படி வெள்ளை வெளுத்த வண்ணான் அவன்
எப்படி வெள்ளை வெளுத்தானோ 136
அப்படி வெள்ளை வெளுத்ததோர் வண்ணானை
ஆற்றிக் கும்மி யடியுங்கோடி 137

அழுகண்ணிச் சித்தர் – சந்தம்

குருச்சுண்ணம்

நாவிலுமி நீரால் ஆத்தாளே
நன்றா யரைத்தபின்பு 138
மேவு துருசதற்கு ஆத்தாளே
மேற்பூசி ரவியில்வைக்க 139

சுண்ணாம்பாங் கெந்தகந்தான் ஆத்தாளே
சுண்ணமடி தாளகந்தான் 140
எண்ணிருந்த கோடிகவர் ஆத்தாளே
இந்தத் துருசுவெள்ளை 141
வாதாடி வந்தாண்டி ஆத்தாளே
மாற்றா னிறந்துவிட்டான் 142
சூதான கோட்டை யெல்லாம் ஆத்தாளே
சுட்டான் துருசாலே 143
வெண்கார நாவியுடன் ஆத்தாளே
வீரனுக்கு மேற்பூசி 144
பண்பாயோர் நாளிரவு ஆத்தாளே
பார்த்திருக்கவே யெடுத்து 145
கண்ணாலே பார்க்கவிது ஆத்தாளே
கணக்காய்ப் பரிமளிக்கும் 146
ஒன்னாஞ் சீனங்களஞ்சி ஆத்தாளே
ஓர்மஞ்சா டிசேர்த்து 147
அக்காரம் வெயிலில் வைக்க ஆத்தாளே
அதீதமுள்ள சுண்ணாம்பாம் 148
இக்காரச் சுண்ணமுடன் ஆத்தாளே
இயல்வீரச் சுண்ணமதும் 149
ரெண்டுமொன் றாய்ச்சேர்த்து ஆத்தாளே
நீள்துருசிற் கவசமிட 150
விண்டுநிறம் போக்கியது ஆத்தாளே
வெள்ளையாம் சுண்ணாம்பாம் 151
துருசல்லோ சுண்ணாம்பாம் ஆத்தாளே
சோதனை பார்க்கவென்றால் 152
அரிதாரங் கெந்தகந்தான் ஆத்தாளே
அப்பிரக மனோசிலையும் 153
சொல்லு வேன்கேழ்ப்பாய் ஆத்தாளே
துருசு வெள்ளைச் சுண்ணமுடன் 154
வெல்லுங் கரியுப்பை ஆத்தாளே
மிகுசுண்ணாம் பாக்கிடக்கேள் 155
எந்தச் சரக்குந் துருசால் ஆத்தாளே
எல்லாஞ்சுண் ணாம்பாகும் 156
இந்தச்சுண்ணத் தோடு ஆத்தாளே
இதைவகுத்துச் சொல்லுவனே. 157

விருத்தம்

கரியுப்பை நன்றாய்க் கட்டிக் கதித்ததோர் குகையில் வைத்து
முரியுப்பு முகம்விட் டாடும் முதியதோ ருப்புதன்னை
அரிவுடன் சுண்ணாம் பாக்கி ஆயதோர் சாயமேற்றி
உரிவெண் ணெய்போல உப்பினின் தொழிலைச் சொல்வேன்.158

நொண்டிச் சிந்து – காரசாரச் செயநீர்

செயநீர்த் திராவகந்தான் அதிற்
சென்றுருநாழிற் ஜலம்வாங்கித் 159

தானொரு சட்டியிலே அந்தக்
சத்தியா மூவரின் பூவதனை 160

சிறப்பாக வேகரைத்துப் பின்னே
தெளியவைத்து மறுசட்டியிலே 161

களிப்பாக விட்டதிலே பின்
கடக்கவைத் துக்கரி யுப்புதனை 162

தண்ணீர்க் கலயந்தனிலே ரெண்டு
தரங்காய்ச்சி நன்றாய்க் கொண்டபின்பு 163

வெண்மை துலங்குமப்பா அந்த
வெந்திட்ட உப்பதனைத் தொந்தித்தேதான் 164

பாகமுடன் தானே முன்
பதமாய்த் தெளிவித்த நீரதிலே 165

சிதறாம லிருந்த அப்பு யிது
தீர்க்கமுடனேதான் அரைக்காற்படி 166

ரெண்டுபடி தண்ணீரை வைத்து
நேராகவே காய்ச்சிக் குருகவேதான் 167

ஒருசாதி விறகுபோட்டு அது
உற்பனமாகவே எரித்தபின்பு 168

தண்ணீரெல்லாம் வற்றியபின் அதிற்
சார்ந்த உப்பெல்லாம் வெளுப்பேறும் 169

திடமாய்வெண் ணுப்பையெல்லாம் நன்றாக
சென்றே யெடுத்துப்பின்னும் நன்றாக 170

குழியம்மி தன்னில் வைத்து ஆதியிற்
கொங்கணர் சொன்ன முறையாகச் 171

சீனமுங் காலிடையாய் மெத்தச்
சிவந்தகன்னி யுதிரந் தானெடுத்து 172

சீனத்தி லிடை கூட்டி மிகச்
செக்கச் சிவப்பி தனப்பாலும் 173

கன்னிச்சா றும்பிழிந்து அந்தக்
கல்லுத்தேயத் தேய வல்லமையாய் 174

இருசாமமே யரைத்துப் பின்
னெடுத்து உருட்டியே பதமாக 175

வில்லையாய்ப் பிடித்துவிண்ணில் அந்த
வெய்யோன் முகங்காண மூன்றேநாள் 176

தப்பாமல் வைத்தெடுத்து யிவர்
தாமே சதமாகத் தானும்வைத்து 177

இதுக்கு முதலாகத் தானிதுக்
கேற்றதோர் ஜெயநீருண்டாக்கு 178

காரசாரச் செயநீர்

காரசாரத்தின் வகைகேள் கட்டிக்
காரஞ் சீனமொர்டு நவச்சாரம் 179

பச்சைத் துருசுடனே அந்தப்
பாரில்வளர் கல்லுப்பு வெடியுப்பு 180

சென்றோர் களஞ்சிபின்னும் இன்னும்
சேர்ந்த சரக்கொன்று உண்டுகண்டாய் 181

சம்பளச் சாறதிலே நல்ல
ஜாதி அன்னபேதி தானரைத்து 182

பூநாகக் குரு

அச்சாற்றி லேயரைத்து தானே
அதுகுரு கிடவே காய்ச்சியபின் 183

உப்பா யிருக்குமப்பா யிது
வோர்களஞ்சி நாவி யோர்களஞ்சி 184

செய்ததொரு பூநாகம் கரிசல்
சேத்துக்குள் ளேகிடக்கும் பூநாகம் 185

அந்தப்பூ நாகமல்ல சிவற்பூமி
அதிரக்கிடக்குகின்ற நாங்குளுதான் 186

பூநாகந் தானெடுத்துப் பாலிற்
போட்டுவைக்க மண்ணெல்லாங் கக்கியேவிடும் 187

மறுநா ளதையெடுத்துக் கொண்டு
மறுவொரு சட்டி யிட்டுத் தண்ணீர்விட்டு 188

கழுவியே தானெடுத்துப் பின்
கடுவெயில் தனில்வைத் துலரவிட்டே 189

உலர்ந்தபின் தானெடுத்து முன்
னுப்பித்த மண்ணும் பாலையுந்தான் 190

வெயிலிலே வைத்தெடுத்து முன்சொன்ன
மீறிய பாலது வற்றினபின் 191

சூடன் சரிகூட்டி அதனைச்
சுகமான பால்விட் டரைத்துருட்டி 192

வைத்தபின் பூநாகம் நன்றாய்
வாய்ந்திடும் வெள்ளைப் பாஷாணம் 193

மூன்றுஞ் சரியிடையாய்ப் பின்
முலைப்பால் விட்டு அரைத்தபின்பு 194

வில்லையதாய்ப் பிடித்து அதின்
மேல்முன் னரைத்த மருந்துதனைக் 195

கவசம தாய்ப் பொதிந்து யிரவி
காண உலரவே வைத்த பின்பு 196

உவர்மண்ணுக் குள்ளே வைத்து அதை
உமியும் யெருவும் மேலேயிட்டு 197

முழப்புட மாய்ப்போட அது
முக்கிய மாகவே நீராகும் 198

இதுநீர் களஞ்செடுத்து முன்
ஏற்ற சரக்கெல்லா மிப்படியே 199

பொடிபண்ணிப் பீங்கானில் அதைப்
போட்டுப் பதனமாய் வைத்திருக்க 200

மூன்றாநாள் தண்ணீராம் முன்
முடித்த பாஷாணஞ் சவ்வீரம் 201

காந்தமுடன் நல்லகூடன் முன்னே
கட்டிடுஞ் ஜெயநீரிற் றிட்டமதாய் 202

(உப்புச் சுண்ணம்)

வகைக்கிரு காற்களஞ்சி அதை
வண்மையதாக வரைத்துப்பின்பு 203

முந்திய உப்பதனை குகை
முட்ட அமுக்கி உலையில்வைத்து 204

ஊதிக்குகை பழுத்தால் அதி
லுற்றதோர் வெள்ளைக் கொடிவேலி 205

தோலுரித் துலர்த்திச் சற்று அதை
சூடுபறக்கவே வருத்திடித்து 206

தூளாக்கிக் கொண்டேதான் கொஞ்சந்
தூளெடுத்துக் குகைதனில் தூவவேதான் 207

உருகிநின் றாடுமப்பா அதில்
உற்ற பொரிகாரஞ் சற்றிடவே 208

கண்விட் டாடுமப்பா அதைக்
கரியிட்டுக் கிண்டித் தெளிந்தபின்பு 209

வட்டக்குழி பிடித்து அதனில்
வாய்ப்புடன் சாய்த்திட வட்டாகும் 210

வில்லைய தாயிருக்கும் அது
மேலேகவசமுன் னேயரைத்த 211

கவச மருந்துதனை இந்தக்
கட்டிக்கு அங்கி நிசார்போட்டு 212

கவசம் பொதிந்த பின்பு நற்
கதிரவன் காண உலரவைத்து 213

நாலாநாள் தானெடுத்துப் பின
நலம்பெற வேயுவர் மண்ணெடுத்து 214

படர்ந்த முடாவுடைத்து அதிற்
பண்புடன் நாழிமண் தான்பரத்தி 215

அதின்மேற் பேரண்டம் ஒன்று
அமுங்கப் பதித்ததி னுள்ளேதான் 216

தும்பையிலைச் சாறும் வெண்மை
தோன்றவே ஆழாக்குச் சாறுவிட்டுப் 217

பத்துக் களஞ்சியொற்ற அந்தப்
பாரக் கவச மருந்துதனை 218

அதனுள்ளே தான்போட்டு மேலும்
அருக்கன்பாற் றோடது மறைவாகச் 219

சந்துவாய் தெரியாமல் மூடித்
தானொரு சீலை வெருஞ்சீலை 220

செய்து மூடியபின் னுவர்மண்
செலுத்தி மேலுழக் குமிதனையும் 221

போட்டுப் பரத்தியபின் இதனைப்
புதுமையுடனே மந்தையிலே 222

காட்டெரு வைப்பொருக்கி அதிற்
கட்டுக்கட் டாகவே அடுக்கிவைத்து 223

ரெண்டுமுழப் புடம்போட அது
நேர்மையுடனே வெந்து புடம்நீறி 224

உப்புஞ்சுண் ணாம்பாகும் இதற்
குற்றவெள்ளை தும்பைப்பூப் போலாகும் 225

தண்ணீரில் நீறுமப்பா யிது
தானிந்தப் பச்சிலை தன்னிலேதான் 226

தண்ணீர் பெருகுமப்பா முந்தச்
சாரங்கள் காரங்கள் தானுண்டது 227

பெலமாங் குருவாச்சு இந்தப்
பேருகள் பெற்றிடும் நீரதனை 228

எந்தச் சரக்கினிலும் இந்தச்சத்
தெடுத்துப் பூசிரவி முகத்திருக்கக் 229

கண்ணம தாகுமப்பா இந்தச்
சூட்ச ராஜகுரு வகைதனைக்கேள் 230

முந்தின ஜெயநீரில் கொஞ்சம்விட்டு
மூவிரண்டு சாமமது காயவைத்துத் 231

திரிபலை யதின் சாற்றைப் பிழிந்து
சென்றிலுப்பை வேர்த்தயிலம் நன்றாயிறக்கி 232

இதுவெல்லா மொன்றாகச் சேகரித்து
இந்தச் ஜெயநீர்த் தயிலமதில் 233

நலம்பெருஞ் சவுக்காரத்தை அம்மியில்
நாட்டி நன்றாக அரைக்கவேதான் 234

ஊற்று வெள்ளம்போலே நல்லெண்ணெய்யது
ஊற்றூரும் ஊற்றூரும் ஒக்கச்சிவந்து 235

ஒளிவிடு மப்போது இந்த
உலகத் தோர்களுக்குச் சொல்லாமல் 236

எண்ணெய்கள் போனபின்பு சத்
திருந்தாலுஞ் சோதித் திடுவதற்கு 237

எந்த வகையதென்றால் இதனை
இந்தஉப்பு சுண்ணமுடன் சீனச்சுண்ணமும் 238

ஒன்றாக வேகலந்து முன்
உற்றதோர் செயநீரை விட்டதனை 239

அரைத்து எடுத்தேதான் முன்
அரைத்த சவுக்காரத் துக்குப்பூசி 240

விளக்கினில் வாட்டவேதான் நயம்
மேவுஞ் சவுக்காரம் வேர்வையைப்போல் 241

யெண்ணெய்யெல் லாம்வடியும் பின்
னிந்தச் சவுக்கார வெள்ளையிலே 242

காரசா ரத்தின் வகைகேள் பின்
கரியுப்புச் சுண்ணமும் சீனக்காரத்தை 243

சுண்ணாம்ப தாக்கிவைக்கும் நல்ல
கூடன்கட்டிக் காரந் துருசதுவும் 244

வெள்ளைய தாகுமப்பா கொஞ்ச
மீய்ந்திட மஞ்சச் சுண்ணாம்பு 245

முந்தின ஜெயநீர்விட்டுப் பத
முள்ளிட நன்றா யரைத்தேதான் (தந்தன) 246

(விருத்தம்)

அரைத்ததோர் மருந்துதன்னை அதில்யெண்ணெய் வாங்கிவைத்த
கருத்துரை சவுக்காரத்தைக் கவசமாய்ப் பொதிந்தபின்பு 247

உரித்தான உவர்மண்ணுள்ளே உற்றதோர் கவசம் வைத்துச்
சிறக்கவே யெருவைப் போட்டுத் திடங்கோழிப் புடமாய்ப் போடே. 248

(வேறு விருத்தம்)

போட்டபின் ஆறி நீறிப் போனபின் புடத்தைப் பேர்த்துச்
சூட்டிடுங் கவசத்தோடு சுண்ணமா யிருக்குமப்பா 249

வாட்டங்க ளில்லை யிந்த வருசவுக் காரச் சுண்ணம்
பூட்டிய உப்பினாலே புகழ்பெற்ற குருவானாரே. 250

(வாத வேதைசெய்யும் முறை)
நொண்டிச் சிந்து

சவுக்காரச் சுண்ணாம்பும் சுண்ணந்
தானுஞ் சரியிடையாய் மஞ்சாடி 251

வீதமொடு துருசுக்குப் பூசியே
வெயிலிலே ரெண்டுநாள் தானிருக்க 252

சுண்ணாம்ப தாயிருக்கும் அரிதாரச்
சுண்ணம் சவ்வீரம் பொரிகாரம் 253

இந்தமுறை வீதமப்பா சுண்ண
மென்கிற பதினொரு சுண்ணாம்பும் 254

ஒவ்வொன்றாய்த் தானெடுத்து பின்பு
உற்ற சரியிடையாய்த் துண்டுதுண்டாய் 255

வகைவீதம் பொடிபண்ணி அதை
வளமாகத் தேங்காய் தன்னிலேதான் 256

கொள்ள வொன்றாய்ப் போட்டரைக்க இது
குருவாதி குருவாகும் வேதையப்பா 257

மஞ்சாடிச் சுண்ண மெடுத்து வீரம்
வங்கமுங் கார முடன்ரசமும் 258

நிமிளை மனோசிலையும் நாகம்
நிகரிலா லோகந்தங்கம் சுண்ணாம்பாம் 259

ஒன்பது சுண்ணாம்புக்குஞ் சரிவீதம்
ஒன்பது களஞ்சிசுண் ணாம்பு மொன்றாய் 260

கூட்டிக் குருவொருமா சேர்த்துக்
கூட்டிநவச்சாரங் களஞ்சு கூட்டிப் 261

பீங்கானில் வைத்திருக்க அது
பேதமில் லாமலே மூன்றுநாளில் 262

ஏமஞ்செய்யு முறை

தண்ணீ ரதாங்காந்தம் நாகம்
தண்ணீராம் லோகமுந் தண்ணீராம் 263

தாளகச் சுண்ணமதைக் கொஞ்சந்
தனிவெள்ளி யிற்கொடுக்க ஒன்பதரை 264

மாத்தது தப்பாது சுண்ண
மனோசிலையில் பற்பம் ஒருமாவிடை 265

செம்பு தனிற்சேர்க்க வய
தெட்டரை தீர்க்கமப்பா லோகச் சுண்ணம் 266

தன்னைக்கா ரீயமுருக்கும் முகத்தில்
தானீயப் பத்தரை தப்பாது 267

சவ்வீரச் சுண்ணாம்பு வெள்ளீயந்
தனிலீய வெள்ளிக்கு வயததுகேள் 268

சொல்லுகி றேன்வேதை வெகு
சுகமா யிருபத்தைந்து மாற்றாகும் 269

இந்தவெள்ளி தன்னிலேதான் காந்தநீரை
இனிமையாய் வேதை முகங்கொடுக்க 270

சத்தியண்ட பேதியப்பா இதுவெல்லாந்
தானே யெனதுமன தாரக்கண்டேன் 271

பொய்யல்ல மெய்காணும் ஒருவன்
பொய்யென் றிதனைச்சொல் வானானால் 272

சண்டைக்குத் துசங்கட்டுவேன் வாயினிற்
சரியான மண்ணடித்து மண்டையுடைப்பேன் 273

என்வேதை யணுவளவு பொய்
யில்லையென் றேதுசங் கட்டிவிட்டான் 274

சித்தர் முனிவர்களும் ரிஷிகள்
செய்வேதை யெதுவேணும் பொய்த்தாலும் 275

இரவிமதி தெற்கு வடக்கு ஆனாலும்
என்வேதை யொருக்காலுந் தப்பாது 276

பொய்யல்ல உமையறியச் சிவனறியப்
புவியோர் மெச்சுங்குரு தானறியச் 277

ஜெகத்தோர்க்குச் சொல்லிவிட்டேன் வகையுடன்
செய்து முடித்துக்கொண்டு தெரிந்திடுவாய் 278

குமரிகற்பகம்

அற்புதமா தாகவொரு மருந்து
அறைகிறேன் இன்னதென்று தெரிந்துகொள்ளும் 279

கற்பமொன்று விள்ளுகிறேன் நல்ல
கற்றாழைஞ் சோறெடுத்து விஸ்தாரமாய் 280

திரிகடுகு பொடிபண்ணி வெருகடி
தீர்க்கமுடன் கற்றாழஞ் சோற்றுடனே 281

பிரட்டியே தின்றுவரக் காயம்
பிலக்குமப்பா நரை திரைமாறும் 282

சித்தருக்குச் சித்தனப்பா பர
தேசியர்க்குப் பர தேசிகனாம் 283

ஞானிக்கு ஞானியப்பா அஞ்
ஞானிக்கஞ் ஞானியாய்த் தோணுமப்பா 284

இல்லத்துக் கில்லனுமாய்க் கோடிவய
திருப்பான் பதினாறு வயததுபோல் 285

இதுவொரு வருடங்கொண்டால் இவனுக்
கிப்பிறவி போகப்பிற் பிறவியில்லை 286

தேவலோகம் நாகலோகம் முழுதும்
தேவ னிவனென்றே செப்பலாகும் 287

நேராகவே தோன்றும் மல
நீர்விட்ட இடங்களில் வர்ணம்பேதிக்கும் 288

அமிர்தம் ரசத்தைக்கட்டும் அவன்
அவனியிற் பேர்பெற்ற சித்தனப்பா 289

தலைமே லிருக்குகற்பம் அதற்கு
தானே சிறகுமுண்டு வாலுமுண்டு 290

யோகிகள் தெரியாமல் செய்யும் வழி

பிறக்கும்போ தடைத்ததப்பா இனிப்
பின்னிறந்து போகும்போது திறப்பதில்லை 291

அரைக்கத வுள்வாசல் ஐந்தும்
அடைத்ததைத் திறந்தா லிருப்பார்கள் 292

சித்த ரிஷிகளெல்லாம் யோகத்தில்
திடங்கொண் டிருப்பார்கள் சடம்போட்டுத் 293

தலைகீழாய் நின்றுபார்ப்பார் கழுத்துச்
சரத்திற்குங் காலுக்கும் ஒன்றாய்முடி 294

கண்ணிரண் டையுமூடிக் கிடந்து
கலையமு தம்முதிக்கு தில்லையென்று 295

பூதத்தைப் பின்னுங்காலுப் பெருவிரலைப்
பொருந்தவே கட்டியதை மாறிப்பிடித்து 296

திட்டியி னாற்பார்ப்பார் யோகத்
திருந்துமே நோக்குவா ரிரவுபகல் 297

உற்பன கபாலவாசல் திறக்க
ஒற்றைக்கால் தவசிருந் தொருகாலை 298

மேற்றூக்கிக் கழுத் துக்குள்ளே அமுக்கிக்கை
விரைவாகப் பெருவிரலில் பூமியிலூன்றித் 299

தவமது செய்திருப்பார் யோகந்
தான்செய் திருந்திடினும் அமுதம்வரா 300

மண்டலம் ஆகாரம் அருந்தாமல்
வத்தி வரண்டுமேனி யுலர்ந்திருப்பார் 301

சிரத்தில் வருவமுதம் பின்னுஞ்
சீராய்க் கபாலவழி வீழாது 302

சுழிமுனை திறந்து அமுதகற்ப மிறங்க வழி

இப்படிக் கொற்ற அமுதம் உதிரத்தி
லிறங்கிடும் வகையொன்று சொல்லுகிறேன் 303

ஆவின்நெய் சுத்தநெய்யாய் காலரைக்கால்
அன்பாகப் பீங்கானதனில் வைத்து 304

கரிப்பான் சிணிங்கியுடன் பிடிங்கிக்
கற்பமது கொள்ளுதற்கு நன்றாயரைத்து 305

தேங்கா யளவுருட்டி நெய்யுடன்
சீனிக்காரம் கொஞ்சமிட்டு அடுப்பேத்தி 306

மெழுகு பதத்திறக்கி வடிகட்டி
வியப்பாகப் பீங்கானில் விட்டுநன்றாய் 307

வண்டுகட்டி வைத்துக்கொண்டு சிவனை
மனதில் தியானித்துப் பத்தியதாய் 308

உதையந் தனிலெழுந்து பருதி
யுதிக்கமுன் காலைக் கடன்முடித்து 309

யோகமது புரிந்து யெங்க
ளுமையாளைப் பிரதட் சணம்புரிந்து 310

கற்ப மதையெடுத்துக் கிழக்குமுகங்
கட்டாக வேயிருந்து திட்டமுடனே 311

பரமனை மந்திரத்தால் தியானித்துப்
பண்பாகச் சிவாசிவா வென்றுசொல்லி 312

வலதுகைப் பெருவிரலால் அம்மையை
மந்திரத்தாற் ஜெபித்து விந்தையுடனே 313

இடமது மேல்வாசல் கண்டு
இனிமையாய்த் தொட்டுவைநீ வாசலினில் 314

வலங்கொண்டு சுற்றிவர ஆறுதடவை
வண்மையுடன் தொட்டுத் தொட்டு வாசலிலே 315

நலமுடன் தான்தடவிப் பின்பு
நன்மையுடன் குகைவாசல் தன்னிலேதான் 316

தடவின பின்புதானே ஒரு
சாமமட்டும் பட்டினி யாயிருந்து 317

திடமுடன் அப்பாலே பசிதீரத்
தீர்க்கமுடன் சாப்பிடலாம் உறவுடனே 318

பத்தியம் புகைபுளியைத் தள்ளிப்
பசுவின் மோர்விட்டுச் சாப்பிடலாம் 319

மத்தது ஆகாது ஒரு
மண்டலங் கழித்தபின் பத்தியமில்லை 320

கற்பமதைக் காலமேதான் மண்டலங்
கணக்காக வலமாகத் தடவிவர 321

மேற்வாசல் திறக்குமப்பா இன்னம்
வேண்டிய விதிகளுஞ் சொல்லுகிறேன் 322

கால்மண்டலங் கழித்தால் தனியே
கதவு திறக்குமப்பா பூட்டுகள் விட்டுத் 323

திறந்து ஒருவாசல் அமுதம்
சிந்தியே வரும்பின்பு நாலுவாசலும் 324

ஒருமண் டலந்தடவ நாலுவாச
லுடனே திறந்துவிடுந் திடமுடனே 325

பொய்யல்ல மெய்யிதுவும் செய்தறிந்து
புகழுடன் யாருக்குஞ் சொல்லாதே 326

மண்டல மொன்றுகொள்ள இடையிலே
மறந்துவிடாதே சொன்னேன் திறந்தகதவு 327

உறைந்தங்கே யடையுமப்பா தேவ
ரும்பர்க ளாலுமிதை விள்ளப்போமோ 328

கதவு திறந்தபின்பு நீயுங்
கட்டாய மாய்வூது திட்ட முடன் 329

இறவாமலே யிருக்கக் கற்பவகை
இயம்பினேன் திருமூல ரருளாலே 330

கொங்கணவர் கொண்டதோர் கற்பம் இதனைக்
குவலையத் தோர்களும் அறியார்கள் 331

காசினியி லுள்ள சித்தரும் தெரிந்து
கற்பமது தடவியே விற்பனர்களாய் 332

இறவாம லிருந்துவிட்டார் கற்பத்தால்
இருந்தாரே கோடி ரிஷிகளுந்தான் 333

பேருபெற் றாரிருவர்கள் வெகு
பிரபல மாயிருந்தார் கிரிதனிலே 334

கற்பந் தெரியாமல் இந்தக்
காசினிதன்னிலே யோகியென்று 335

பெண்ணாசை தனில்விழுந்து புவியிற்
பெரியோ னெனவே பேரும்வைத்து 336

சடைமுடி தான்வளர்த்துக் காவிகள்
தானணிந்து யோகத் தண்டும்பிடித்து 337

காதிற் குழைபூண்டு விபூதியைக்
கணக்காக யுத்தள மாய்ப்பூசி 338

உலகில் வயிர்வளர்த்து இறந்து
உடனே பிணமாகிச் சடத்தைவிட்டு 339

போனார் வெகுபேர்கள் நல்ல
புத்திகெட்ட மடையரின் பேச்சைநீவிட்டுப் 340

மாதர் மயக்கம்விட்டு ஏறி
வல்லவர்கள் தன்மயமாய்ப் பரமனிடம் 341

நின்று பிறந்தாக்கால் வெகு
நிச்சய மாகவே கற்பங்கொள்வார். 342

புத்திதான் மடையருக்குச் சொன்னாற்
புத்தி வருமோவொரு நாளும்வராது 343

ஆயிரத்துக் கொருவனுமாய்ப் பிறந்து
அஞ்ஞானங் கடந்துமெய்ஞ் ஞானத்தடைவான் 344

சித்தராய்த் தானிருப்பான் ராச்சியத்திற்
ஜெகஜால னாயிருந்து உலகோர்க்கு 345

மருந்துகள் கொடுத்திடுவான் உலகில்
வல்லசித்த னானென்று பேரும்பெறுவான் 346

இப்படியாயெல்லோரும் சித்தனா
யிருந்தால் கைலையிலிடமேது 347

என்றுதா னீஸ்வரனார் கற்பத்தை
இகத்தோர்க ளறியாமல் மறைத்துவைத்தார் 348

கற்பத்தை யறியாமல் வெகுபேர்
காலத்தைப் போக்கியே செத்தார்கள் 349

உரிவெண்ணெய் யறிவாரோ நல்ல
உற்பன கபாலமது கற்பமாமென்றே 350

சரியாய்த் தெரியாமல் பேரின்ப வீட்டைத்
தானறி யாமல்வன வாசங்களுற்று 351

மாறிவரும் வாசியைக் கொண்ட யோகம்
வருந்தியே முடித்தார் பொருந்தியேதான் 352

(விருத்தம் சிவவாக்கியர் பாடல் சந்தம்)

மூலமாங் குளத்திலே முளைத்தெழுந்த கோரையைக்
காலமே யெழுந் திருந்து நாலுகட் டருப்பீரேல்
பாலனாகி வாழலாம் பரப்பிர்மமு மாகலாம்
ஆலமுண்ட கண்டராணை அம்மை யாணை யுண்மையே. 353

திருமூலர் – பாடல் சந்தம்

கண்ணுக்கு மூக்குச் செவிஞானக் கூட்டமதிற்
பண்ணாக்கிவைத்த பழம்பொரு ளொன்று உண்டு
அண்ணாக்கு னூடே யகண்ட வெளி காட்டிப்
பிண்ணாக்கீசன் பிழைப்பித்த வாறே 354

சித்தர்கள்காக்ஷியை சொல்லுதல்

எண்ணா யிரவருட மிருந்தார் சிவயோகி
பெண்ணா ருடனே பிரிவி லிரட்டிப்பாய்
உண்ணா மலைச்சிவனார் யோகமது வாய்க்கும்
விண்ணோர்மங் கையரை மேவினார் யுகமே. 355

யுகந்தப்பிப் போனா ருற்றஉப மன்னியர்
ஜெகம்பொன் வரையிற் திடங்கொண் டிருக்கிறார்
சுகங்கள் பொருந்திய சூழ்போக நாதர்
மகன் கொங்க னோடு வரையிலிருக்கிறோம் 356

இருக்கிறோம் சட்டை நாதர்கோ ரக்கர்
பெருக்கிய வாசானைப் பேசி யிருந்தோம்
உருக்கிடு போக ருற்றிடு யுகத்தில்
கருக்குள மாதர்கள் கலியில் மாறுவரை 357

கலியுக தர்மஞ்சொல்லுதல்

கலியன் வந்தானென்று ககன ரிஷிகளும்
கலியனைக் கண்ணலுங் காணாதிருக்க

கலியனை விட்டுக் கயிலைக்குச் சென்றே
கலியுக மட்டுங் கடுந்தூக்கங் கொண்டார் 358

தூக்கங்கொள் ளென்று துணிந்தார்கள் யோகம்
ஆக்கங்க ளோடே அரைநா ழிகைதான்
காக்கவே அங்குகலியுக மட்டும்
ஊக்கம தாக உறங்கினார் தாமே 359

நாமே கலியுகம் சென்றபின் தூக்கம்
தாமே தெளிந்து தரையில் வருவோம்
ஓமே கிரேதா யுகந்தனில் வந்து
பாமேவு நாத ரடிபணிவோமே 360

பணியெனக் காலங் கலியுகம் பாரில்
பணிபவர் சிந்தனை பாரி லடங்கா
பணியெனச் சொல்வார் பாரினிற் பெண்கள்
பணியநற் கற்புடையப் பாவையர் தாமே. 361

பாவையர் தாமும் பகர்மண வாளரும்
ஆவ லுடனே அவர்க ளிருப்பது
சாவலுங் கோழியுந் தர்னது போலப்
பாவங்கள் பெற்றது பார்க்கவொண் ணாதே. 362

பார்க்கவொண் ணாதபிரமச்சத் திரியரும்
தூர்க்கப் படாத சூத்திரர் வணிகரும்
பார்க்கப் பதினெண் ஜாதியு மொன்றே
ஏற்கையா யவர்க ளிருந்துய்வாரே 363

உய்வார் பதினெண் சாதியு மொன்றாய்
செய்வார் விவாகந் திறமையதாகத்
தொய்வா ரவரவர் தொல்புவி யெல்லாம்
கொய்வா ரமுதங்கள் குடித்திடு வாரே. 364

கள்ளைக் குடித்துக் கணக்குக்கு மேலாய்
மெள்ளத் திரிந்து வேடிக்கையாக
மல்லர்களோடு மகிழ்ந்து இருப்பார்
உள்ள படியா யுரைத்தேன் கவியை 365

#########

*****

(சித்தர்கள் குகைகளி லிருக்குதல்)

நொண்டிச் சிந்து

அடுத்துக் கலியுகத்தில் கொடிய
அநியாயம் மெத்த நடக்குமென்று 366

விடுத்துநான் சொல்லி விட்டேன் இந்த
மேதினியி லிருக்கநீதி யில்லையென்று 367

நீதியில்லாக் கலியுகந்தான் தீரும்வரை
நிஷ்டையி லிருந்துவிட மேணுமென்று 368

பாதிமதி யணியீசன் திருவடி
பதமல ரடியிணி லிருந்திடவே 369

என்குரு போகநாதர் காலாங்கி
இன்ப முறும்நந்தி திருமூலர் 370

தன்மையுள்ள சட்டைமுனிவர் சுந்தரர்
தன்வந்திரி இராமதேவர் மச்சமுனிவர் 371

கொங்கணர் தன்னுடனே அனேகரிஷி
கூடியே கயிலாச கிரியில்வந்து 372

அங்கங்கு குகைகள் செய்து இருந்து
அருந்தவத் தோடுநிஷ்டை புரிந்துகொண்டு 373

இருந்தார் குகைதனிலே கலியுகம்
எப்படியும் போகட்டு மென்றேதான் 374

திருந்துங் கிரேதா யுகத்தில் வெளிப்பட்டுத்
தீர்க்கமுடன் வந்திடுவர் ஏற்கையுடனே 375

ஓயிலாய்ச் சதுரகிரி மத்தியிலே
உற்பனம தாயமைந்த மேருகிரி 376

கயிலாச கிரியோரம் சந்திரகிரிக்
கப்புறம் பிரமகிரி சூரியகிரி 377

கும்ப கிரியெனவும் நீலகிரி
கூடுஞ்சஞ் சீவிகிரி வெள்ளிகிரியும் 378

நம்புகின்ற பிரமகிரியும் சந்திரகிரி
நாட்டும் வைகுண்டகிரி குபேர கிரியும் 379

சித்த கிரியதற்குப் பக்கமதிற்
சிறப்பா யமைத்தகை லாசகிரியின் 380

மத்தியி லேதானும் சித்தர்கள்
மகாதவத் தோடு வாசமுற்றார் 381

கும்பகிரிதனிலே சிறந்த
குருமுனி வர்தனியே புடவுசெய்து 382

அம்புவி யோர்மெச்சும் பொதிகை
யதிலிருந் தேயொரு வழிசெய்து 383

புலஸ்தியர் தன்னுடனே நிஷ்டை
பூண்டிருந் தாரெங்க ளாண்டவனும் 384

தலத்தி லுயர்ந்ததென்று சதுரகிரி
தன்னிலிருந் தார்சித்தர் நன்னயமுடன் (தனனம்) 385

(விருத்தம்)

கலியன்வந் துற்றால் காசினி தனிலே
வழியாரு மில்லை மக்களுமில்லை
சலியாமற் பாவந் தான்செய்கு வார்கள்
மலிவா யுனக்கு வகுத்துச்சொன் னோமே. 386
சொன்னமுன் வாசல் சூத்திரத் திற்பை
நன்றாயெடுத்து நான்சொல் லுகையில்
அன்றே கலியன் ஞாபகம் வந்து
சென்றே யெடுத்துச் செப்பினேன் நானே. 387

(சித்தர்களுக்கு புத்திக் கூறல்)

செப்பினது போல் சித்தர்கள் நிலையும்
இப்புவி யோர்க்கு யெடுத்துக்காட்டி
எப்பொரு ளுக்கும் இதுமேல் வாசல்
முப்பொரு ளிதுவாய் முடித்துநீ கொள்ளே. 388
கொள்வார் கற்பம் கூறும் வகையாய்க்
கொள்வா ராகிற் கோடி யுகமாய்த்
தள்ளுவார் யுகத்தைச் சாவுகள் போச்சு
மெள்ளவே கபால மேல்வாசற் செய்தியே. 389

இச்செய்தியப்பா லியம்பக் கேள்நீ
வஞ்சியராசை வையா தெப்போதும்
பஞ்ச வாசல் படீரெனத் திறந்துபின்
மிஞ்சிய வனிதையை மேவலாம் பாரே. 390
மேவுவ தல்லால் வினைநினை யாதே
சாவில்லை சொன்னேன் தரணியுள் ளோர்க்குப்
பூவினில் நாரும் பொருந்தி யதுபோல்
நாவியில் லாது நரைதிரை மாறுமே. 391

மாறுவதோடு வரும்பசி யற்று
தோறுஞ் சரீரம் சொக்கச் சிவக்கும்
ஊறிய அமுதம் உபரசங் கட்டும்
நீரிலும் நடக்க நிசம்வல் லோரே 392
வல்லவ ராவர் வயது கணக்கில்லை
வல்லா ருடைய மலமூத்தி ராதிகள்
பல்லா யிரலோகம் பட்டிடம் பழுக்கும்
கல்லாத விதையும் கற்றுணர் வீரே. 393

(தேவதாளி கற்பம் சாப்பிடும் விதி)

தேவதா ளியின்றன் கற்பம் சேர்பூர்வத் தட்டமியும்
தாவுள்ள சுக்கில பட்சஞ் சதுர்த்தசி யன்றுதானும்
பாவுள மூலிதானும் படர்ந்திருப் பதிலேசென்று
தோவுள மூன்று முப்பிர தெட்சணம் பண்ணிக் கொண்டே 394

பண்ணியே நமஸ்கரித்துப் பரிவுடன் மந்தி ரந்தான்
எண்ணியே ஓம்நமோ பகவதே ஈசா
வெண்ணுமே தேவ தாளி நமாய சுவாஹா வென்று
நுண்ணிமையாகத் தானே நூற்றெட்டு உருச்செவிப்பாய் 395

சேவித்தே நெய்வேத் தியங்கள் சிறப்புடன் தீப தூபம்
பாவித்தே வடக்கு நோக்கும் பண்புடன் வேர்பிடுங்கி
சீவிக்க சூரணஞ் செய்து சீர்புதுக் கலசத்திட்டு
ஆவிக ளகலாததற்கு அதுவெரு கடியெடுத்தே 396

வெருகடி தன்னை நெய்யில் விசையுடன் குளப்பிக் கொண்டு
ஒருதரம் மண்டலங்கொள் உற்றதோர் தேகசித்தி
வருடமோ முந்நூ றப்பா வச்சிர தேகங் கண்டாய்
புருடரிற் காம னொப்பாம் புதுமையாம் புவியி ளோர்க்கே. 397

புவியுள்ளோர்க் குண்மையப்பா புகலுவே னின்னங்கேளாய்
கவியொரு வருடங்கொள்ளச் சுத்தியாக சித்தியாவான்
கவிசுரம் பாடு வான்காண் கெவுனமுங் ஞ்தியாய்ப் பாய்வான்
தவியாம லாயிரங்கள் தான்வய திருப்பான் பாரே 398

(கரிப்பான் கற்பம்)

ஆயிரம் வயதல்லாமல் அஷ்டமா சித்தியுண்டாம்
ஓயதோர் கரிப்பான் தன்னை யுதரியே கழுவிப்போட்டுத்
தூயதோர் காற்றை வாங்கிச் சுகமுடன் சுண்டக் காய்ச்சி
நேயமாய் அண்ணாக்கிற்றான் நேர்மையாய்த் தடவிப்பாரே.399

கொண்டிடத் திங்க ளப்பா குறைவில்லை காந்தியுண்டாம்
பண்டுபா தாளலோகம் பரிவுடன் தெரியுமப்பா
அண்டமே லவனுக்குத்தான் யானையின் பலமுண்டாகும்
உண்டிடு இந்த விதம் ஓரஞ்சு மாதங் கொள்ளே. 400

கொள்ளப்பா பிர்மா விஷ்ணு கோமளை மேவு ருத்திரன்
ஒள்ளியே தேவர் தம்மை உசிதமாய்க் காணலாகும்
வள்ளலே பத்து நூறு மார்க்கத்தில் வருவோர் தோற்றும்
மெள்ளவேயுனக்காய்ச் சொன்னேன் வியப்புடன் நன்றாய்க்
கேளே 401

கேளப்பா வேதைதானும் கிடைத்ததோர் கற்பத்தாலே
நாளப்பா இவனுக்குக்குத்தான் நமனுமே பயந்துபோவான்
வேளப்பா தேகந் தானும் மிகவேதை தங்கந் தங்கம்
ஆளப்பா வச்சிரகாய மாகுமே அவனுக்கேதான் 402

அவனுடல் மூத்திராதி அட்டலோ கங்கள் வேதை
சிவனுட மருகனான சித்தச னிவனென் பார்கள்
தவஉடம் பதனா லிந்தத் தாரணி யுள்ளபெண்கள்
இவனுட லழகினாலே எவர்களும் மயங்கு வாரே. 403

மயங்குவார் தேவலோக ஸ்ரீகளும் மதனாமென்று
முயங்குவார் வித்தியாத ஸ்ரீகளும் மகிழ்ச்சி கொள்வார்
மயங்குவார் அப்சர ஸ்ரீகளும் வந்து பார்த்து
மயங்குவார் ரதியிந்திராணி மாதரும் பணிவார் பாரே. 404

(சூதங்கட்டு முறை)

பாரப்பா சூதங்கட்டப் பட்சமா யொன்று கேளு
வீரப்பா தாளிச் சாறு விட்டுணு கரந்திச்சாறு
சேரப்பா ஒன்றாய்க் கூட்டிச் சுருக்கிடச் சூதங்கட்டும்
ஆரப்பா சொல்லப் போறா ரடையலாம் சித்திபாரே. 405

(அழுகண்ணி கற்பம்)

பாரப்பா தந்தி மூலி பச்சிலை நாலுவர்ணம்
ஆரப்பா அதுக்கே பேர்தான் அழுகண்ணி யென்று சொல்வார்
சேரப்பா யிலைக்கிலைதான் ஜெலம் விழுந் திருக்குமப்பா
சாரப்பா யிலையைப் பார்த்தால் சணப்பிலை போலே
தோன்றும் 406

தோன்றிய மூலி வாங்கச் சொல்கிற வழியைக் கேளு
ஈன்றிய பூர்வ பட்சம் இந்துப்பூ ரணநா ளேகி
நீன்றிய சமூலம் வாங்கி நேர்மைசூ ரணமுஞ் செய்து
ஊன்றியோர் வெருகடிதான் உத்தம நாளிற் கொள்ளே. 407

கொள்ளப்பா பாலுந் தேனும் கூட்டிடு நெய்யுமேதான்
உள்ளதோர் வருடங் கொண்டால் உற்றதோர் சித்தனாவான்
வள்ளலே புளியுப் பைத்தான் மறந்திடு வெயிலாகாது
கள்ளமாங் காற்றா காது கடுங்குகை தன்னைக் காரே 408

காற்றாகப் பத்தி யந்தான் கருத்துடன் பசுநெய் பாலும்
வேற்றொன்றுங் கூட்டலாகா விரிநரை திரைகள்மாறும்
மாற்றிடுந் தேகந் தானும் வச்சிர காயமாகும்
நூற்றுக்குப் பத்துப்பேர்கள் நுணுக்கமாய்த் தேருவாரே. 409

கற்பந்தான் கொண்டார் பூத கணநாதர் கணங்கள்தேவர்
சற்போசற் போவென் றேதான் சகலருந் தொண்டுசெய்வார்
வெற்படை ஏமனோடு மிருகஜா திகளாற் சாகார்
மற்புள யிரவி கண்ட பனியென வாங்கிப் போவார். 410

(சூதச் செந்தூரம்)

போவதார் சித்தரெல்லாம் புகழ்பெற்ற சித்தனாவார்
ஆவதோர் குருக்குச் சாற்றால் மத்திக்கத் திரளுமப்பா
ஓவதோர் குகைக்குள் வைத்து ஒருசீலை மண்ணுஞ்செய்து
பாவுடன் புடமேபோடப் பழிப்பில்லாக் கட்டியாமே. 411

கட்டின சூதந்தன்னைக் கதிப்புள தகடாய்த் தட்டி
விட்டதிற் பிடங்குநாரி வேர்தனை யரைத்துக் கொண்டு
திட்டமாய்ப் பூசிப் பூசித் திரிபுடம் போட்டெடுக்கச்
சுட்டதோர் முருக்கம் பூப்போற் சூதஞ்செந் தூரமாமே. 412

செந்தூர மொன்று வெள்ளி யிருபதிற் சேர்க்கவேதான்
மைந்தனே கேளுமப்பா வகையுள பத்து மாற்று
விந்தையாய் ரசத்தைப் பின்னும் விளங்குமிச் சாற்றினாலே
தொந்தமாய் மத்தித் தேதான் சொல்லுவேன் வேதைகேளே.413

கேளப்பா செம்பிற் றாக்கிக் கிரிகையோர் புடமேபோட
வாளப்பா சுத்தத்தங்கம் பத்தரை மாற்றுக்காணும்
மீளப்பா கெந்திதன்னை விரும்பியிச் சாற்றினாலே
சூளப்பா சுருக்குத் தாக்கச் சுடர்மணி யாடும்பாரே. 414

ஆடிய கெந்தியொன்று ஐம்பது வெள்ளி தன்னில்
நீடியே போடத் தங்கம் நேர்மையாய்ப் பத்துக்காணும்
நாடிய யிலையரைத்து நாகத்திற் பொதிந்தபின்பு
தேடிய நாகங்கட்டும் செம்புட னுருகும் பாரே. 415

உருகிய போதுநாகம் ஒன்றில் மாத்து எட்டாம்
பெருகிய வீரங்கட்டும் பெலமான வெள்ளீயத்தில்
உருகியபோது வீரம் ஒன்றிட வயது தானும்
அருளுட னிருபத் தைந்து மாற்றென அறியலாமே. 416

அறியலாந் தலவாய்துத்தம் அரிதாரஞ் சிலையுங் கெந்தி
வெருவிய கெவுரி சிங்கி முடிதாரங் கிரிகைவேண்டி
செருவியே ஓரிடையாய்ச் சேர்த்தரை மூலிச்சாற்றால்
சுருதியா யரைத்து அந்தத் தகட்டினிற் றடவச் சொல்லே. 417

சொல்வென்றார் புடமே போடச் ஜோதியாந் தங்கச் செம்பாம்
நில்லென்று நிறுத்துஞ் செம்பு நிசத்தங்கச்செம்பின் வேதை
நல்லதோர் வெள்ளிநூறு நலமதா யுருகும்போது
செல்லவே தங்கச் செம்பு ஒன்றிடச் சதமாம் வேதை. 418

சதமென்றா லாயிரத்தெண் மாற்றுமே தப்பாதுண்மை
சதமுள்ள காலமெல்லாம் மூலிகை தப்பா தப்பா
சதமுள்ள யிந்தவேதை தப்பாமல் மூலர் போகர்
சதமுள்ள சட்டைநாதர் கொங்கணர் சதாவுங் கண்டார். 419

(நாகதாளிக் கற்பகம்)

கண்டதோர் நாகதாளிக் கடையாளங் குங்குமப்பூ
விண்டதோர் வெற்றிலைபோல் மிகயிலை யிருக்குமப்பா
எண்டிசை யிரண்டு பேராம் இயல்நாகம் போலிருக்கும்
உண்டிடச் சூரணத்தை உசிதமாய்ப் பொடித்துக் கொள்ளே420

கொள்ளப்பா பொருந்தும் நாளிற் குணமதாய் வெருகடிதான்
தெள்ளப்பா தேனும் நெய்யும் தினங்கூட்டிக் கொள்ளுமப்பா
எள்ளப்பா நோய்கள்நாலா யிரத்துநா னூறுந் தீரும்
வள்ளலே மண்டலந்தான் மகிழ்வுடன் தின்றுபாரே. 421

தின்றிட நரைகள் மாறுந் திரையது விழுகாதப்பா
வன்றிடா வாயிரந்தான் வயதெனச் சொல்ல லாகும்
நன்றுடன் மூன்று மாதம் நலம்பெறக் கொள்வானாகில்
சென்றிடு சத்தலோகந் தெரியும்பா தாளம்பாரே
பாரப்பா தேகந்தானும் பரமுள்ள பொன்போலாகும்
காரப்பா சாஸ்திரத்தில் கருத்துள்ளோ னிவனேயாகும்
வாரப்பா அவனைக் கண்டால் வாசுகி யனந்தனோடு
சாரப்பா தட்சன் சங்கு பாலகன் குளிகனோட 422

குளிகன் கார்க்கோடன் பற்பன் குலமகா பதுமன் மற்ற
பளிகனா மட்டநாகம் பயந்தது இடத்திற் சேரும்
வெளியதோர் வருடங் கொண்டால் மிகுமகா சித்தனாகி
ஒளியிடுஞ் சுவாசத்தாலே உலகிற்சஞ் சாரஞ்செய்வான். 423

சஞ்சார தியானத்தாலே தரையெங்குந் திருஷ்டி பார்ப்பான்
மிஞ்சியே தேவர் சித்தர் வித்தியா தரர்களோடு
கொஞ்சுகெந் தருவர்மாரன் கூர்கணை யாலேகூராய்ச்
சஞ்சீவி சூழ்வாள் சக்தி சதிருள வயதே தென்றால் 424

வயதது ஆயிரந்தான் மயமுடன் தரிக்கவேதான்
நயமான முனிவர் சித்தர் நானிலந் தனிலுள் ளோர்கள்
சுயமதாய் அஷ்ட பாலர் சொல்லுமிந் திராதி தேவர்
ஜெயமதா மரசரோடு ஸ்திரீகளும் வணங்குவாரே 425

வணங்குவார் விக்கினங்கள் ஒன்றுமே வாராதப்பா
சணம்பெரு வழியிற் றங்கத் தனிப்பய மில்லையப்பா
குணங்கெடு சோரர் பின்னும் கொடியதோர் சிங்கம்பூதம்
கணங்கள் வேதாள மெல்லாம் கானகம் புக்கும் பாரே. 426

(சூதநாகக் கட்டு)

புக்கிடுஞ் சங்குசக்ரம் புகழ்நாக பாசஞ் சூலம்
தக்கிடு செயபாணங்கள் தன்னினாற் கொல்லப் போகா
கக்கிஷ நாவிச்சாற்றால் ரசமது புடத்திற் கட்டும்
மிக்கதோர் நாகங்கட்டும் மீசோர யரைத்துப் பூசே 427

பூசியோர் புடத்தில் நாகம் பொன்போலக் கட்டுமப்பா
பாஷாணங் கெந்தி வீரம் பரிவுடன் சுருக்குத் தாக்கக்
கூசாமற் கட்டுமப்பா குடகரி தன்னிலாடும்
நேசமாய்க் குளிகை யொன்று நிசமதாய்ச் சொல்லக்கேளே428

(கெவுன குளிகை)

சொல்லக்கேள் ரசமுங்கெந்தி தூயவப் பிரேகத்தோடு
நல்லதோர் மூன்றுமொன்றாய் நாகதே மணியின் சாற்றால்
வல்லதோர் மருந்துதன்னை மகிழ்வுட னேயப்போது
கல்வத்தி லரைத் துருட்டிக் கட்டியே கொள்ளு வீரே 429

கொள்வதே மூன்று சாமம் கூறுடனரைத்தே தானும்
கொள்வதோர் குகையில் வைத்துக்குறித்தொரு புடமேபோட
ஒள்ளிய முடனே அட்ட லோகமும் பேதிக்குங்காண்
வள்ளலே வாயுவேகம் மனவேகம் கெவுன வாழ்வே 430

வாழ்வது மல்லா லட்ட சித்தியு மடையலாகும்
தோழ்வில்லை நாட்டில் மாதர் கூட்டத்தே யில்லத்தோடு
வாழ்வதாய் மலைக்கவேண்டாம் மலமூத்தி ராதிவேதை
தேள்காளி பாம்பினோடு சில்விஷ மண்டிடாதே
அண்டிடா விஷஜெந்துக்க ளநேகமா மதிலொன் றேனும்
முண்டியே தீண்டிடாது மொழிந்தநல் வாக்குப் பொய்யா
வண்டர்கள் பொய்யென் பார்கள் மகிமையா றறியப்போரார்
தொண்டுசெய் தாசான்மூலந் தொட்டுக் காட்டிடவே
தோன்றும். 431

மலமூத்திர வேதையுண்டாம்வளர்கோங்கின் பூவின் கற்பம்
புலமையாய்ப் பூஜைசெய்து பொடியாக்கிவடியுங்கொண்டு
நலமதாய்க் கவசந் தன்னில் நயமதாய் வண்டுகட்டிக்
குலசித்தி யாகவேதான் கொள்ளப்பா பொருத்தம் பார்த்தே
பொருந்திய நல்லநாளிற் புகழ்வெருகடியாய்க் கொண்டு
மருந்திடு மாநெய் தன்னில் வளரிரு பதுநாள் மட்டும்

வருந்திடாப் பாலுஞ்சோறும் வளமையாய்ப் பின்னுந்தேனும்
திருந்தவே யிருபத் தேழ்நாள் தின்றிடச் செப்பக்கேளே 432

செப்பக்கே ளப்பா உண்மை தேவர்கள் வயதுண்டாகும்
ஒப்பக்கேள் பூமிதன்னி லுள்ளது வெல்லா தோன்றும்
அப்பவே பெலமுண்டாகும் யானையின் மஷ்துண்டாகும்
ஒப்பமாய்ப் பின்னுமந்த உயர்பொடி யுகமைகேளே
உகமைசர்க் கரைதேன் நெய்யை யொன்றாக ரேசித்தேதான்
மகனே யொருமா தந்தான் வளமதாய்க் கொண்டபின்பு
சகலமுங் கற்பமப்பா சாதமும் பாலுங்கொள்ள
பிகவகு ளிதுதான் கொண்டால் விஷ்ணுவின் வயதுண்டாமே.
433

வயதுண்டாம் பின்னுங்கேளு மருந்துடன் பாலுங்கூட்டி
மயமிரு பதுநாட் கொள்ள வச்சிரகாயந் தேகம்
வயதுண்டாம் கணங்கள் தேவர் மைந்தனே தெரியும் பாரு
மயமதாய் ஜோதியான மரத்துட பிசினை வாங்கே
வாங்கிமை பத்துவைத்து வளமான கண்ணிற் போட்டு
பாங்குள்ள தேவரோடு பரமுனி ரிஷிகளோடு
பாங்குட னிதானஞ் சொன்னேன் பணிவிடை செய்வாரப்பா
தேங்கம ழமுகு மேவுஞ் சிவனாணை தப்பாதென்றே 434

என்றதோர் கற்பங்கொண்டா லிருக்கலாஞ் சாகாமற்றான்
நன்றென்ற வாதவித்தை நடக்கவே சரக்கை வாங்கிக்
கன்றிடச் சுட்டுச் சுட்டுக் கரிகொண்ட காசுங்காணார்
மன்றினிற் கற்பங்கொண்டால் மலசலம் வேதை யாமே
வேதைதான் காணவென்றால் மேல்வாசல்பூஜை செய்வாய்
பாதத்திற் சிலம்பு கொஞ்சும் பரைபூஜை பண்ணிக் கொள்வாய்
வேதியர் முனிவர் சித்தர் மெல்லடி பணிந்து கொண்டு
நீதமாஞ் சிதம்பரத்தை நித்தமும் பூஜிப்பாயே. 435

பூசித்தால் வாதங்காணும் பொன்னவ னடியே தோன்றும்
ஆசையே மிகக்கொடுக்கும் அன்னையும் பிதாமற்றோரைத்
தூசியாய் நினைக்க வைக்கும் சுத்தசை தன்ய மாக்கு
மாசையை மலமாயெண்ணி மலையேறிச் செல்வார் மக்காள்
மக்களே போகநாதர் மறை சட்ட முனிவரென்றுந்
தக்கதோர் கொங்கணவர் தகுமூன்று பேரோடுந்தான்
இக்கணஞ் சொல்லுகின்ற என்னோடு நால்வர் தம்மைச்
சிக்கென இவர்கள் நூலைத் திடமுடன் பிடிப்பா யப்பா 436

பிடியப்பா வாதஞ்சித்தி பிறருக்குச் சொல்ல வேண்டாம்
படியப்பா சட்டைநாதர் பாட்டான நிகண்டைப்பார்த்து
குடியப்பா அமுதமென்று கொங்கணர் சொன்ன நூலைப்
படியப்பா முதற்காண்டத்தைப் பாலுடன் பழமதாமே
பளபளப் பானநூலைப் பண்புடன் மனதிற்கொண்டு
நளபாக மிதுதானென்று நன்மையாய் வாதம்பாரு
களவிலாக் கருக்களெல்லாங் கனவிலு மொளிக்க வில்லை
அளவதாய்க் கெந்தகத்தி னாண்மையை யுரைப்பேன்பாரே.437

(வேதை செய்ய கெந்தக மெழுகு)

பாரப்பா கெந்தெந்தான் பணிவுடன் மெழுகதாகத்
தீரப்பா புதுச்சட்டிக்குள் தேங்காய்நெய் வடித்துவிட்டு
வாரப்பா கத்தரிக்கா யொன்றது வாங்கிக்கொண்டு
பேரப்பா யிரண்டதாகப் பேர்பாதி பிளந்து கொண்டே
பிளந்துள்ளே வைப்பாய் கெந்தி பேதிக்கு பூமானாலே
இளகிய மெழுகதாக யீதஞ்சு பலம்வைத்துப்
பிளந்திட்ட காயையொன்றாய்ப் பின்பதை மூடிபின்னும்
வளமாய்முப் புரியாம் நூலை வாய்பிளக் காமற்சுத்தே. 438

சுத்திநெய்ச் சட்டிதன்னில் தோளாந்திர மாகத்தூக்கிச்
சித்தியா யொன்றேசாமம் தீயெரித்திடவே வெந்து
உத்ததோர் கெந்தகந்தான் உசிதமாய் மெழுகதாகும்
பத்தியாய் வெள்ளிக் கீயப் பத்தரை தப்பாதன்றே. 439

(துத்தக் கட்டு)

என்றெனக் குமரிச்சாற்றா லிசைக்கின்ற உப்புதன்னை
துன்றிட அரைத்து நல்ல துத்தத்துக் கங்கியூட்டி
நன்றென உமித்தீ தன்னில் நாழிகை யிரண்டுவைத்துச்
சென்றபின் கவசம்போர்த்துத் திடமதா யெடுத்துக் கொள்ளே
கொள்ளப்பா கவசம்போர்த்து யடல்தனைக் கொண்டுநல்ல
தெள்ளப்பா திரிகோணத்தின் சீர்தயிலத்தை யூட்டி
மெல்லவே வெள்ளிதன்னை மேலும்நீ யெடுத்துக்கொண்டு
வள்ளவே களஞ்சிக்கப்பா மஞ்சாடி கொடுத்துச் செல்லே440

(லிங்க வெண்ணெய்)

செல்லவே மாத்திராறு தீர்க்கமாம் கடைக்குச் செல்லும்
அல்லவே சாதிலிங்கம் அன்பதாய்க் கட்டுவதற்கு

நல்லதோர் நாவிதன்னை நன்றாய்ச்சம் பழச்சாற்றாலே
வல்லப மாயரைத்து மகிழ்பொரிக் காரங் கூரே
கூருகின்ற கவசம்செய்து வெயில்வைக்க வெண்ணெய் யாகும்
பாருள்ள காரவெண்ணெய் பகர்கெந்தி தனக்குப்பூசில்
வீருள்ள கெந்தி வெண்ணெய் விடையின்னஞ் சொல்லக்
கேளே 441

கேளப்பா கெந்திவெண்ணெய் கிருதியாம் லிங்கத்திற்கு
ஏளப்பா பூசிவெய்யி லிருக்கவே விசையாய்க் கட்டும்
நாளப்பா தாளகந்தான் நயமுடன் கட்டுவதற்கு
நீளத்தாலப் பழத்தை நீதிபெறக் கொண்டுவந்தே. 442

(பள்ளுச் சந்தம்)

வந்தீரோ அகப்பட வந்தீரோ
மாசகலாமலே பாசங்க ளற்றிட
இந்தநே ரந்தன்னில் விந்தைய தாகவே
பந்தபாசம் நீக்கச் சிந்தை மகிழ்வோடு
வந்திடும் பழம்படி யரையாகவும் ஆறு
மாத்தைக் காடிதா னொருபடி யாகவும்
தொந்தம தாகவே பழத்துடன் காடியைச்
சுகமாக விட்டதை இடித்துச் சாரெடுத்து. 443

சுருக்கிட அரிதாரந் துடிக ளடங்கவே
தோய்த்துத் தோய்த்து அதைப் பின்னுஞ் சுருக்கிடப்
பெருக்க யிருந்தகாறு சுருக்கம தாகவே
பேணியே சுருக்கிட அரிதாரங் கட்டிடும்
தண்ணியி னுப்புதன்னைத் தண்ணீரி லேகரைத்து
சரியாக வேயதனைத் தானே தெளியவைத்து
தண்ணீர்க்குச் சரியான கரியுப் பதையரைத்துத்
தடையின்றிக் காடையோர் புடமிடக் கட்டிடும். 444

கட்டின உப்பதனை யரைத்துக் குலைபிடித்துக்
கதிப்பான கெந்தியை யரைக்களஞ் சியெடுத்துத்
திட்டமுடன்மடல்த் துருசும் அரைக்களஞ்சு
சேரவொன்றாக அரைத்துப் பொடிசெய்து
பொடியைக் குகையில்வைத்துப் புகழும் நாகம்நடுவே
போட்டுக் குகைவாயில் சீலைமண் ணுஞ்செய்து

சடுதியா யுமியோட்டில் தானதை வைத்தூதச்
சரியா யுருகிக்கட்டும் சரியாகக் கட்டாட்டால் 445

வங்குருகாசங் கூட்டியே மலைக்கரி களைப்போட்டால்
வகையாக யுருகிக் கட்டும் வையகத் தோருக்கும்
ஒருவர்க்குஞ் சொல்லாத உண்மை யிதுவப்பா
உலகத்தி லிதைச்சொன்னால் கொடிய பாவம்வரும். 446

(கெந்தகத் தயிலம் – வெண்பா)

தார மொருகளஞ்சி கெந்தகமோ நாற்களஞ்சி
சேரப் பொடி செய்து செப்பக்கேள் - பாரே
புதிய தொரு வோட்டிற் பொடிய தனை வைத்தூத
அதிகமுள தாந்தயிலமாம். 447

தயிலமதி லேதான் சாதிலிங்க மோர்களஞ்சி
ஒயிலாய்ப் பிரட்டி யுணர்ந்தால் - நயமாகக்
காந்தமோ ரோர்களஞ்சி கன்னிகைச்சாற் றாலரைத்துத்
தீந்த கவச மிட்டுச் செல் 448

கவசம் பொதிந்த பின்பு காரணச் சீலைமண்
அவசம் வாராம லதைக் கட்டிக் - கெவன
உமிப்புடமே காடை யொரு புடமே போடக்
கமழாமல் லிங்கமது கட்டும். 449

கட்டுமப் பாமடையன் கட்டக்கே ளுத்தமனே
மட்டுக்கடங் காவமுரி வாங்கியே - திட்டமுள்ள
மஞ்சளரைத் துக்கலக்கி நாலுநா ளூறமடல்
துஞ்சவே போட்டு விடச் சொல் 450

போட்ட மடலெடுத்துப் போதமுள்ள சூடனைத்தான்
ஆட்டியே மேற் கவச மாக்கிப்பின் - காட்டிலுள்ள
உள்ளிக் கிழங் குள்ளே உற்ற கவசமிட்டுத்
தெள்ளியதோர் சீலை மண்ணுஞ் செய் 451

சீலைமண் செய்தே திறமாய் முழப் புடந்தான்
சீலமுடன் மூன்றுபுடஞ் சென்றிடவே - ஞாலமுடன்
கந்த மடையனுட கட்டெவர்க்கும் வாராது
விந்தையுள்ள செம்பினிலே வேதை. 452

(வேதாந்த நாடகச் சந்தம்)
வேதையாம் இது – நல்ல
வேதையாம் – செய்த

வேதை யிது வென்று விண்ணோர் களுமயங்க
ஆதியில் நான் செய்த அருமை யாகிய தொரு 453

வேதைய தாமண்ட மெழுகா கிடுமப்பா
ஓதும் பதினிதனை யொருபடி போல் வாங்கிப்
போத முள்ள தொரு புதுச்சட்டி தனில் விட்டு
நீதம தாகவே நேர்மை யுடனே வைத்து (வே) 454

பேதியா தொரு அண்டம் வைத்துப் பின்னுங்கேளு
போத வெடியுப்புக் களஞ்சி நாலும் வாங்கிப்
பதிவான நவச்சாரம் பதமா யிந்தயிடை
பாரில் வளர்பூரம் யிந்த யிடையெடுத்து (வே) 455

ஈராறு களஞ்சியு மாட்டிப் பொடி செய்து
இசைவாய்ப் பதினியிலே யிட்டு யிதைக் கிண்டி
வாரமுடன் சீலை செய்து கட்டி நன்றாய்
வளமாய்க் கதிர் முகத்தில் வத்தவே வைத்திட (வே) 456

வைத்த பதினி யெல்லாம் வத்திப்பின் னுழக்காகும்
வளமாய் மெழுகாகும் மாகுருவைக் கூட்ட
மெத்த வெடியுப்பு வீரனும் மெழுகாகும்
மீதில் நாகவேதை யொன்பதரை காணும் (வே) 457

(விருத்தம்)

துருசது வெந்து நீறும் துடியுள்ள வீரன்றானும்
வருசையாய்ச் சூதமூன்றும் வகைசரி யிடையாய்க் கொண்டு
துருசது மெழுகை மாட்டித் தோன்றிடச் சீலைமண்செய்
பருசமாங் காடையப்பா புடம்ரச மணியதாமே 458

(பள்ளு நாடகம் வெண்ணிலாவே என்ற சந்தம்)

துருசு மூன்றுகளஞ்சு ஒருகட்டி யாய்வாங்கி அய்யா நல்ல
துவர்ப் பாக்கு வெற்றிலை சுண்ணமும் போட்ட நீரையா
அரைத்துப் பணவிடை கற்பூரங்கூட்டிடு அய்யா - நீ
ஆதித்தன் முன்பாக மூன்றுநாள் வைத்திடு அய்யா 459

நாலாநாள் கவசத்தை வாங்கிவிடு சொன்னேன் அய்யா நல்ல
நாகங் களஞ்சியுந்தான் உருகும்போது விடு - அய்யா
பாலான வெள்ளைப்பா ஷாணமவ் விடையதாம் அய்யா -
அதை
பண்பாய்ப் பொடித்துத்தூவ நாகமும் நீறிடுமய்யா. 460

நாகம் நீற்றுக்குப்பாதி ரசம்விட்டரைத் திடுவாய் அய்யா வாய்
நாவி னமுதம்விட்டு நன்றா யரைத்தேதான் - அய்யா
பாகமாய்த் துருசுக்குப் பூசி யுலரவைப்பாய் - அய்யா அதைப்
பகலவன் முன்வைக்க விரிவு பிறந்துவிட்டால் - அய்யா 461

விரிந்த விடைகளுக்கு மிகுந்த மருந்தைப்பூசி - அய்யா நல்ல
விதமாகச் சீலைமண்தான் இதமாய்ப் பொதிந்துவிடு அய்யா
தெரிந்துமே பாங்கான சிட்டியை மேல்மூடு - அய்யா வாய்
தெரியாமற் சீலைசெய்து அஞ்செரு புடம்போடு - அய்யா 462

சுண்ணந் துருசாலே சூதமும் பற்பமாம் அய்யா - இப்போ
சொன்ன அரிதாரங் கெந்தகம் சுண்ணமாம் - அய்யா
தொட்ட சரக்கெல்லாஞ் சுண்ணமதாகுமே - அய்யா இந்த
சுண்ணத்தினாலே அநேக வேதையாகும் - அய்யா 463

(விருத்தம் மலவுப்பு வேதை)

மலவுப்பி னாலேயப்பா மதியுள்ள குருத்தான் பாராய்
நிலைதங்குங் குருவுஞ் சீனம் நிகம்சுண்ணஞ் சரியாய்ச் சேர்த்து
கலையாமல் வகைக்குநாலு களஞ்சிதா னெடுத்துக் கொண்டு
புலிதமா யுப்பிலாத கஞ்சியிற் பொடித்துத் தூவே. 464

தூவியே கிண்டித்தானே கடரொளி தன்னிலேதான்
ஆவலாய் வைத்திரண்டு நாழிகை யானபின்பு
நாவறு பத்துநாலு சரக்குமே நனைத்து வாட்ட
மேவியே குழைந்துநல்ல மெழுகதாம் வேதையாமே. 465

(கெந்தக மெழுகின் வேதை)

கெந்தக மெழுகின் வேதை சொல்லுகிறேன் - அய்யா
கெந்தக மெழுகின் வேதை சொல்லுகிறேன்
கெந்தக மெழுகின் வேதைக் கிட்டித் திருக்கிதுகாண்
கெம்பீர முடனிந்த அம்புவியோர் களுக்கு (கெ) 466

விந்தையுடனே யிந்த வேதையைநீ பாரு
நந்தன்வெள் ளாட்டினிலே அந்தக் கொழுப்பெடுத்து
நெய்யாகவே யுருக்கி நேர்மையுட னெடுத்துப்
பய்யவே கண்டங்கத்திரி பாங்குள சாறுதன்னில் (கெ) 467

பக்கமே சாய்ந்திடு பாங்குள்ள நெய்யதனைக்
கக்கிஷ மென்றுநீ கலங்காதே மயங்காதே
குட்டித்தக் காளிச்சாற்றில் கூறொரு பங்குதானும்
கெட்டியாய்க் கூட்டிவிடு கிலேசமில் லாமலே (கெ) 468

கணக்காக நெய்யதனிற் கற்றாழம் பாலதனை
இணக்கமா யொன்றாக யிட்டிடில் மெழுகாகும்
வெள்ளிதா னொன்பதுக்கு மெழுகு வொன்று சேர்க்க
கள்ளமில்லாத வேதை கைமேலே யாச்சுது (கெ) 469

(கலித்துறை துருசுச்செம்பு)

துடிகொண்ட ட'ச்சைத்துருசொரு கட்டியைத்தோய்ந் தெடுத்து
முடிகொண்டு நன்றாய் வெண்ணையைக் கொண்டுநல் முக்கியமாய்
முடியப் பொதிந்து குகையில் வைத்தூத முழுதும் பின்பு
படியவே தாம்பிர மாம்வைத்த செம்பின் பாகமிதே. 470

இதுவென்ன செம்பொன் னுருக்க வொண்ணாதிது வேதையப்பா
மிதுவெட்டு நாகங் களஞ்சிரண் டாமிது சுத்தி செய்து
பதமிட்டுருக்க வயதேழு தாய்சரி பாகமுடன்
மதமான சூதத்தையிட்டே யுருக்க வெட்டாம் வயதே. 471

(தங்கபற்பம்)

சென்றிடுந் தங்கத்தைப் பற்பம தாகத்திறந்து சொல்வேன்
மன்றிடு அப்பிரக மாஜாதி பத்திரி வண்மையுள்ள
மன்றிடு சித்தாமணக்குநல் முத்து வகைவகையாய்
ஒன்றரைக் களஞ்சி யெடுத்து வொன்றாக உணர்வு செய்யே472

உணர்வென்ன தேன்விட் டரைத்தே முன் றோதிய தங்கத்திலே
தனித்தகடாகத் தட்டிக் கொண்டே அந்தத் தகட்டிலுறப்

பணிப்போலப் பூசிப்புடமூன்று போடவே பற்பம் தங்கம்
துணிவான சுண்ணத்தின் வேதைகள் தானிது சொற்படிக்கே
473

(கோவலன் பாட்டுச் சந்தம்)

நாகமெடுக்கும் வகை சொல்வேனான்
நாக மெடுக்கும் வகை சொல்வேனான் அய்யா
தாகம் வராமலே பாகம தாகவே
ஏகம தாகவி வேகமாய்க் கண்டதோர். (நா) 474

வெள்ளறுகு வெட்டி வேகவைத்துச் சாம்பல்
உள்ள படியெடுத்து ஓரெட்டுப் படிகொண்டு
தண்ணீரி லேகரைத்துத் தானே தெளிவிருத்து
நன்னீரை வத்த வைத்து நன்றாக உப்பெடுத்து (நா) 475

இரும்பி னரப் பொடியை வீதம்உப் பளவிட்டு
விரும்பிக் காரங்கூட்டி உருக்கிட யீயமதாம்
வேசரி நீரிலேதான் குமரியின் சோற்றைப் போட்டு
வாசமுடன் பிழிந்து வகையுடன் சாறெடுத்து (நா) 476

நல்லதோர் லோகத்தில் நன்றா யிதைக்கொடுக்க
வல்லதோர் லோகமும் மாத்துபத் தாகுமப்பா
கற்றாழை விழுசிம்புங் காரமுமே சேர்த்து
வற்றா தரப்பொடியும் வைத்துருக் கிடயீயம் (நா) 477

ஓடுவடக்கிச் சாற்றில் உற்ற அரப்பொடியை
வடுவிலா மூன்றுநாள் வகையுட னூறப்போட்டு
அந்த யிலைதன்னை அரைத்தரப் பொடியுடன்
இந்தக் குகையில் வைத்து இருந்தங்கே ஊதிவிட (நா) 478

ஊதிக்குகை பழுக்க உண்மையரப் பொடியும்
சோதிபெற் றிருந்திடுந் துய்யயிரும் பீயமாம்
இந்த நல்லநாக மெடுக்கும்வகை யைச்சொன்னேன் (நா)
விந்தை யொருவருக்கும் விள்ளாதே பாகமதை. 479

(விருத்தம்)

அப்பனே நீற்றின்போக்கு அறியதோர் ஜெயநீராலே
செப்பமாய்ச் சூரிய காந்தத் தீவிழச் சுண்ணமாகும்
ஒப்பமா யண்டமப்பா உச்சி மெழுகதாகும்
விப்புடன் கவர்கள்கோடி வேதையுங் கோடியாமே. 480

(நாட்டு வளப்பங்கூறல்)

சதுரகிரி மேருகிரி யெங்களது நாடு
சட்டைமுனி தானிருந்த கயிலாசநாடு
மதுவொழுகும் யீஸ்வரனார் வாழுமெங்கள் நாடு
மலைநாடு களிற்சிறந்த பொன்னம்பல நாடு 481

பதியுள்ள பரமகிரி யெங்களது நாடு
பதியுள்ள போகரிஷி வாழுமெங்கள் நாடு
கதிகொடுக்கும் சுருளிமலை யெங்கள துநாடு
காலாங்கி நாதருட பொன்னம்பல நாடே. 482

(கட்டளைக் கலிப்பா)

கார சாரந் துருசுடன் சீனமும்
கதித்திடும் அன்னபேதியுங் கூட்டியே
வார மகா வகைக்கோர் களஞ்சியாய்
வண்மையாகவே பீங்கானில் வைத்தேதான் 483

ஈரமீறிய சாணாகந் தன்னிலே
இரும்புக் கிண்ணியை வைத்துப் பதித்துமே
ஆரமூன்றுநாள் தண்ணீரூத்தாகவே
ஆதி யாகும்பொன் னம்பல நாடிதே. 484

வெள்ளை நஞ்சுசவ் வீரமுங் காந்தமும்
மீறுஞ் சூட.னொடு ரெங்கும் வாங்கியே
வள்ள லேயிந்த அஞ்சு மருந்தையும்
வகைவகை விதங் களஞ்சாக வாங்கிநீ 485

அள்ளி யேயிந்த அஞ்சு மருந்திலும்
அஞ்சு மஞ்சாடி தானே யெடுத்ததை
மெள்ள வேஜெனீர்விட்டே யரைத்துப்பின்
மீறுங் காரங் களஞ்சிக்குப் பூசியே 486

பூசியே பொரிக் காரத்தையும் நல்ல
புத்தோட்டில் வைத்துச் சிந்திய தாகவே
நேசச் சூரிய காந்தக்கண் ணாடியோர்
நெல்லுச்சாத்தள வுக்குமே கம்பினில் 487

ஊசல் கட்டிடத் தீப்பட் டுலர்த்திடும்
ஒரொறு சாமம் மூன்றுநாள் வைத்திட

வீசமாகிலு மேபிச காதிது
  வேகங்கொண்டு கடுங்காரச் சுண்ணமே 488

இந்தச் சுண்ணமஞ் சாடியெடுத்துநீ
  இருந்த அஞ்சுமருந்து அவ் வீதமும்
முந்தின ஜெயநீ ரைவிட் டாட்டியே
  முழுதும் வீரங் களஞ்சிக்குப் பூசிடு 489

தொந்த மாய்முன் னிருந்த படியேதான்
  சூரியகாந்தத்தீப் பட்டிடவே சுண்ணம்
வந்த சவ்வீரச் சுண்ணமஞ் சாடியே
  வளரு மெங்கள்பொன் னம்பலநாடிதே. 490

மஞ்சாடி வீதம் அஞ்சுமருந்துமுன்
  வைத்த ஜேனீரால் மாட்டி யரைத்திடு
கஞ்ச மீறிய தாளகத் திற்குமே
  கவச மாகப் பொதிந்துமுன் போலவே 491

இஞ்சொல் வெய்யிலில் மேற்கண்ட வீதமாய்
  இருக்கச் சுண்ணம் அரிதாரம் பாரப்பா
துஞ்சுகின்ற துருசுக்குப் பூசவே
  சுண்ண மாகும்பொன் னம்பல நாடிதே. 492

தாரச்சுண்ணமுன் னஞ்சு மருந்திற்கும்
  சரியாய் யஞ்சுமஞ் சாடியுங் கூட்டியே
சேரப்பா அந்தச் ஜெயநீரை விட்டரை
  தீர்க்கப் பச்சைத் துருசுக்குப் பூசிடப் 493

பாரப்பா பாநற் றிரவிகண் ணாடித்தீ
  பட்டபோதினிற் பச்சைவெளுத்திடும்
ஆரப் பாயிதுக் கீடுள்ள சுண்ணந்தான்
  ஆதி யாகும்பொன் னம்பலநாடிதே. 494

தங்க மப்பா களஞ்சி யிதற்குமுன்
  தானே வாங்கி யுருக்கியே கொண்டு நீ
பங்கமில்லா ரசமோர் களஞ்சிக்குப்
  பரிவாம் நல்ல சிறட்டையி லிட்டுமே 495

தங்கத்தைத் தேய்க்கச் சூதத்தை யுமுண்ணும்
  சத்தி ருந்தாற்சூ தம்புறம் பாகவை

அங்கற் பூரச லாசத்து வோர்களஞ்
சாகு மேநற்பொன் னம்பல நாடிதே. 496

பச்சை மீறுந் துருசு களஞ்சியும்
பண்பதாகப் பொரிகார மவ்விடை
இச்சையோடு ஜெயநீரா லாட்டியே
இனிமை யாகிய தங்கத்திற் பூசிட 497

நிச்சய மாகப் புதுக்கல சத்தியே
நிறைய வேநெல்லை முட்டவே போட்டுப்பின்
வச்சிடு தங்கக் கவசத்தை நீயுமே
வாழ லாம்பொன்னி னம்பல நாடிதே. 498

கவசம் வைத்த கலசத்தின் வாய்தனைக்
கங்கணம் போலச் சில்லொன்று போட்டுநீ
சிவச மன்றியோர் சீலைமண் ணுஞ்செய்து
திறமாகப் பூமியிற் சென்று புதைத்திடு 499

கவசம் வாராமற் காத்தே யிருந்துபின்
னாகத் துவாதசம் நாளது சென்றிடத்
துவசமாக யெடுத்துநீ பார்த்திடு
சொல்லு மம்பல நாடெங்கள் நாடிதே. 500

கலசந் தன்னி லிருக்கின்ற தங்கத்தைக்
கவசந்தன்னை யெடுத்துநீ பார்த்திடு
விலையிடுந் தங்கம் மேற்பூச்சுத் தீராது
மீண்டிருந்திடுஞ் சூதத்தையே யுண்ண 501

மலியு முன்னுப்பைத் தான்கொண்டு வந்துநீ
மாட்டிடத் துருசது வெள்ளையாக்கிடும்
அலைய வேண்டா மிதுசெய்து பார்த்திடு
ஆடுமம் பல நாடெங்கள் நாடிதே. 502

துருசுச் சுண்ணமு மஞ்சாடி யெடுத்துநீ
தொந்த மான மருந்தஞ்சும் வாங்கியே
வரிசையா யஞ்சு மஞ்சாடி கூட்டிநீ
வலம தாய்நவச் ஜெயனீர்விட் டாட்டியே 503

கரிச லகன்றுந் தங்க மதுக்கப்பா
கவச மாகப் பொதிந்திடு சொல்லினேன்

இரவி காணவே மூன்றுநாள் வைத்திடு
எங்கள் நாடுபொன் னம்பல நாடிதே. 504

இரவி காண்பது சூரிய காந்தத்தீ
இன்ப மாய்முன் னிருந்த படியேவை
தரமுள்ள தங்கஞ் சுண்ணம தாகுமித்
தங்கச் சுண்ணமும் முன்நாலு சுண்ணமும் 505

குருவ தாய்க்களஞ்சி வீத மெடுத்துமே
கொள்ளுங் காண்பொடி செய்து குழாயினில்
அருமையான குருவிது கண்டறி
ஆதி யாகுபொன் னம்பல நாடிதே. 506

குருவி லோர்மஞ் சாடி யெடுத்துமே
குழையுங் காணு மமுதத்தை விட்டுநீ
அருவ தாகும் சிறுகல சத்தினில்
அருமை யாகவோ ரண்டத்தை வைத்துநீ 507

குருவ தாகக் குழைந்த மருந்தையும்
கூர்மை யாய்மேலுங் கீழும தாகவே
ஒருகா சகலத் துள்ளேதான் போட்டிட
உண்டிடு மெங்கள்பொன் னம்பல நாடிதே. 508

போட்டிட்டு வெய்யில் வைத்திடத் தானும்பின்
புதிய வெள்ளைக் கருதானும் வந்துமே
வட்டி லினிது வழிந்தே யுறைந்திடும்
வடியும் மஞ்சட் கருமெழு காகிடும் 509

வெட்டி நீர்துள்ள வெள்ளைக் கருவுதான்
மீறு மெந்தச் சரக்கையுங் கட்டிடும்
அட்ட லோகமு மஞ்சள் மெழுகினில்
ஆகிடு மெங்கள்பொன் னம்பல நாடிதே. 510

மெழுகு தானுங் களஞ்சொன் றெடுத்துமே
வீரனுக்குக் கவசம் பொதிந்துதான்
தழலில் வாட்டச்சவ் வீர மெழுகதாம்
சவ்வீர மெழுகு களஞ்சி யெடுத்துநீ 511

மெழுகு நீரதை விட்டு அரைத்துமே
வெடியுப்புக் களஞ்சிக்கு மேலே பொதிந்திடு

விளக்கினில் வாட்ட மெழுகாகு மேபின்பு
வேதைபா ரம்பல நாடெங்கள் நாடிதே 512

வெடியுப்பு மெழுகோர் களஞ்சி யெடுத்துமே
மீறிய காரீய மைம்பது தன்னிலே
தடவித் தால்மாத்து வொன்ப தரைகாணும்
காசினி தன்னிலே கண்கண்ட வேதையாம் 513

திடமாப்பா குரு சென்றிட வேதைதான்
சீருடன் குரு வானசுண் ணாம்பினில்
மடிவா ரேசரக் கெல்லாஞ் சுண்ணமாம்
வளரும் நாடுபொன் னம்பல நாடிதே. 514

(விருத்தம்)

மனல்நாடு யெங்கள் நாடு வகுத்திடு மருந்துக் கெல்லாம்
துலைதூரம் போகமாட்டோம் சுத்தியே குகையோரத்தில்
இலைகளு மரங்க ளெல்லாம் யெதிராக வளர்த்து வைப்போம்
புலையர்க்குத் தோன்று மோபொன் னம்பல நாட்டின்
போக்கே 515

பொன்னம் பலத்தினோட புகழ்பெறப் பாடிப் பின்னும்
இன்னமோ ஜெயனீருக்கும் இசைந்திடுஞ் சுண்ணத்திற்கும்
பொன்னதோர் மெழுகுக்குந்தான்புகழுறுங் கட்டுக்கெல்லாம்
மின்னலங் கருக்க ளெல்லாம் விட்டுநான் சொல்லுவேனே516

சொல்லினே னங்கங் கேதான் துணிந்துநீ சூதாய்ப் பாரு
வெல்லலாம் பின்புவேதை மென்மேலுந் தப்பா துண்மை
நல்லதோர் விடையின் தண்ணீர் நலமிடக் கமுதமப்பா
மெல்லிய வெள்ளையாகும் வேதையாஞ் ஜோதியாமே 517

சோதனை பார்த்தேனப்பா சுகமுடன் நீயும்பாரு
ஆதியாங் குருவுக்கப்பா அழகுள்ள மரகதந்தான்
நீதியின் நீரே கூட்டு நிலைகெட்டுச் ஜெயனீ ராகும்
வாதிகாள் சீனநீறு வளர்கின்ற மெழுகுக் கெல்லாம். 518

ஆமப்பா சிப்பிநீறு அருஞ்சுண்ணந் தெளியவைப்பாய்
ஓமப்பா கட்டுஞ் ஜேனீர் உத்திரம் நீரதாகும்
சாமப்பா செந்தூரங்கள் சவ்வீரஞ் சுண்ண மாகும்
வேமப்பா வேதையாகும் வியன்பச்சைத் துருசைக்கேளே 519

(ஆனந்தக் களிப்பு – துருசுக்குரு)

துருசில்லாக் குதிரைதனை நீயும் வெகு
துடுக்காய்ச் சவுக்குக்கொண் டடித்தாலும் போமோ
பருசுகெட்ட வாதியா னவனை இந்தப்
பாரி லொருசத்தி பண்பாய் வளர்வாள் 520

ஊரெங்கும் நாடெங்கும் கூடி ஒரு
உற்பன வீடெங்கு முறைய வுலாவும்
ஆருக்கு மில்லாத வண்ணம் சற்று
மாக அருந்தாது சோதனையப்பா 521

வஸ்ததுவு மானகுரு வப்பா இந்த
மாகுரு விட்டவர் மதிகெட்டவாதி
உத்ததோர் பூரணமப்பா எவர்க்கு
மூடுருவி யதுதானும் பூமியில் வீழும் 522

சற்குரு விந்தத்தண் ணீர்தான் இது
சகலத்துக்கு முறை தப்பாமற் சொன்னேன்
கற்பனை யாகவே தானும் எந்தச்சரக்
கானாலும் நன்றாகக் கட்டியே கொள்வாய் 523

திரிகோணத் தயிலத்துடனே நயம்
சேர்த்தரை நாலுக்கு ஒன்றாக வேதான்
அரிவிடும் பூரம்சவ் வீரம் முதலா
யறுவர்தா னாபதிகோ ரசனை புனுகு 524

அப்பா வுரைத்திடுசெந் தூரம் வேதைக்
காதிகுரு வென்றுமுன் னேநாமும் சொன்னோம்
செப்பமாய்க் கண்டறியப்பா பார்த்தால்
சிரஞ்சீவி யாகவெப் போதும்நீ வாழ்வாய் 525

தெரிவுடன் பார்த்தறி யப்பா இதைச்
சென்றுபார்ப் பவனே பெரியவ னப்பா
அறிவுடன் ஒருநூறு வயது சென்று
அவனே பதினாறு வயதா யிருப்பான் 526

வாதுகொண்ட இளமைவல் லோர்கள் இந்த
மாய மூன்றுவகை நூலுங்கற்றோர்கள்

சாதுயிள மையானா லென்ன பெரியோன்
தனக்கீடு சொல்லிய தான்பெரி யோர்கள் 527

(மாட்டுக் கொம்பு வேதை)

வறுமை தவிர்த்த ரிஷி யோர்கள் தவிர
மானிலத்தி லுள்ள புருடருமில்லை
எருமைக் கடாக்கொம்பு நன்றா யது
இணையாய் வளைந்து யிருப்ப தெடுத்து 528

உரிய வெடியுப்பு நாலு கூறில்
ஒருகூறு தனிலொன் பதுசிப்பி வைத்து
அரியரெண் டாங்கூறு தன்னில் மிக
அன்பாக வேபத்துச் சிப்பியும் வைத்து 529

பட்டைய தாய் மூன்றாங் கூறில் அந்தப்
பத்துச்சிப்பி பின்பு சீலைமண் செய்து
நட்டக் குழியது வெட்டி அதில்
நாட்டியே ரெண்டு முழப்புட மிட்டு 530

எரிந்தது ஆறியே பின்பு இதை
யெடுக்க வுருகியே யீயமா யிருக்கும்
அரிந்து துத்தக்கட்டி தனிலே களஞ்சியரை
யாகவும் வீரமதி லிக்காரச் சுடரை 531

கால்களஞ்சி புழுகிடைக் கொன்று சேர்த்துக்
கண்டு அமுத மதனாலே யாட்டி
நால்மேற் கவசமுஞ் செய்து பின்பு
நற்சிர வோட்டிற் புடமிட யீயம் 532

தாளகஞ் சவளை யிறக்கக் கேளு
சற்குரு மாகுரு விரண்டையுங் கூட்டி
பாழித் தகட்டிற்குப் பூசி அட
பதமாகக் கரியினி லுருக்கிட யீயம் 533

காந்தஞ் சவளை யிறக்கி யிது
களஞ்சிமூன்றுக்குக் காரங் களஞ்சிய தொன்று
சாந்த குன்றியிலைச் சாற்றில் அதைத்
தான்மாட்டி யரைத்துப் புதுச்சட்டி தன்னில் 534

வில்லையை உள்ளே தான்வைத்து அதில்
மேற்சட்டி மூடியோர் சீலைமண் செய்து
வல்லமை ரெண்டு முழந்தான் அது
வாட்டப் புடமிட்டு மறுநா ளெடுத்து 535

எடுத்துமே பார்க்கநல் லீயம் இதி
லேற்றபஞ்ச யீயமுங் கெந்தியின் செம்பும்
மடுத்ததங் கஞ்சரிய தாக்கிக் கின்ன
மாக்கியே சரக்கிடச் சரக்கெல்லாங் கட்டும் 536

செந்தூர பற்பமிதிலே கூடு
சேர்மானஞ் சேர்த்து விட்டாலெதுங் கட்டும்
வந்திடுஞ் சூதமுங்கட்டும் தீயி
வைத்திடச் சூதமும் நீறியே போகும் 537

செந்தூர மிதுதானே யப்பா நல்
ஜெயநீரென் றபோக்குத் தானிது லுண்டாம்
வந்ததோர் சரக்குகளுக்கு கெல்லாம் மெழுகா
மாட்டிவிக் கச்செய்யும் வேதையு மாமே. 538

(விருத்தம் – சரக்குகள் கட்ட)

ஆமப்பா பாகற்காயி லானதோர் விரைய ரைக்க
ஆமப்பா தண்ணீ ரெல்லாம் வேறொன்று மாகா தப்பா
போமப்பா முன்பு சொன்ன புகழுட காரங் கொண்டு
ஆமப்பா சரக்கை யெல்லாம் அரைபதினொன் றுங்கூட்டே 539

கூட்டிடு ஆட்டி வில்லை கொண்டிடு பரங்கிக் காய்தான்
நாட்டிடு சீலை மண்தான் நயமுடன் செய்த பின்பு
ஓட்டினில் வைத்து மூடி ஒருசீலை மண்ணுஞ் செய்து
கூட்டியே குக்குடந்தான் புடமிடக் குருவானாரே. 540

குருவான நாய்ப்பா கல்தான் குறிப்புட னொருமாக் கூட்டி
துருசுக்குப் பூசி வெய்யில் தோன்றிடச் சுண்ண மாகும்
குருவதைக் கூட்டா னாகிற் குறியுள்ள வேதை காணான்
மருவிடும் பெண்ணாள் வாலை வயதுடனிருப்பா ராமே 541

வாறுகேள் துருசே ராஜன் வாதத்துக் கெல்லாஞ் சூதம்
மீறிய வால ராஜன் வீரனுந் தளவாய் லிங்கம்
கூறிய வேதைக் கெல்லாம் கோசமும்பீச முந்தான்
மாறிலா வண்ணங் கோரே சனையொடு மறக்கலாகா 542

மறக்கவொண் ணாது வாதம் வருந்தினால் வாதங்கிட்டும்
உறக்கங்க ளாகா தப்பா உத்தமர்க் காகச் சொன்னேன்
பிறக்கவே அரிது கண்டாய் பிறந்திடிற் கற்பங் கொள்வாய்
இறக்கவு மாகாதப்பா இருந்திடு யில்லத் தோடே 543

இல்லமே குணமாஞ் சொன்னே னில்லவ ளிணக்கமானால்
அல்லது யில்லா விட்டால் அடவுட னில்லம் வேண்டாம்
வல்லவர் கற்பங் கொண்டு மலையேறிப் போனார் பின்பு
கொல்வதார் வெல்வ தார்காண் குன்றொரு மசகமாமே. 544

குன்றுதா னிவனுக் கீடோ கூத்துவா னிவனுக் கீடோ
நன்றுகொள் தேவ ரீடோ நாட்டினில் மனித ரீடோ
மன்றினி லாகு மீசன் வாதாடும் பார்வ திப்பெண்
என்றவ ரிரண்டு பேரும் யீடல்லால் வேறு முண்டோ 545

உண்டென வாத வித்தை உசிதமாய்ப் பார்ப்ப தென்ன
விண்டுபோ லிருக்க லாகும் மேனியும் வச்சிர காயம்
கொண்டிட்டேன் கற்ப மப்பா கூசாம லமுரி யாலே
பண்டுள்ள அட்டலோகம் பழுக்குங்காண் கற்பங் கொள்ளே 546

(சிப்பிச் ஜெயநீர்)

கற்பமாஞ் ஜெயநீர் தன்னைக் கட்டுட னுரைப்பேன் கேளு
சிற்பம தான செய்தி செப்புவேன் சிப்பி நீறு
உற்பனம் பூரணத்தி லொருபடி வாங்கிக் கொண்டு
நற்பத சத்தியப்பா நிலவுப்பு நாலுக் கொன்றே 547

ஒன்றிட்டுக் கரைத்து நீரை யொருசட்டி தனிலே வாங்கித்
துன்றிடுஞ் சிப்பி பத்து தோன்றிடப் போட்டு மேலே
கன்றிடுங் குருக்க ளஞ்சிகட்டுடன் போட்டோர் சட்டி
பொன்றிட மேலே மூடிச் சீலைமண் செய்து போடே 548

போட்டிட்டுப் புடத்தி லப்பா பொடியாகுஞ் சிப்பி நீறு
காட்டெருப் பொருக்கி வைத்துக் கசபுடமாகப் போட்டு
மாட்டியே மறுநாள் பார்க்க மயங்காமற் சிப்பி நீறும்
ஆட்டங்கள் போக்குப் பார்த்து அறிவுடன் தொழில் செய்வாயே 549

(அண்டச் சுண்ணம்)

செய்யப்பா அண்டத் தோடுஞ் சீனமுஞ் சரியாய்க் கூட்டி
மெய்யப்பா முன்னே சொன்ன சரக்குங்கால் வீதஞ்சேர்த்துப்
பய்யவே அறிந்து பார்த்துப் பண்புட னாட்டித் தேனில்
பொய்யல்ல புத்தோட்டில்தான் புடங்கோழிப் புடமாய்
போடே 550

புடம் போட்டு நீரை வாங்கிப் புகழுப்புச் சுண்ணத் துக்குத்
திடமுடன் களஞ்சி கூட்டித் திறங்கோழிப் புடமே போட்டு
எடுநல்ல கார மேறி யிருக்குமே குருவாஞ் சுண்ணம்
வடிவுள்ள மானி டர்கள் மகிழுவார் குருவைக் கண்டே. 551

கண்டிடு மிந்தக் காரங் கடுங்கார மேருவப்பா
அண்டத்தின் சுண்ணந் தன்னை அழகுள்ள துருசுக் கெல்லாம்
கொண்டிடும் ஒருமாக் கூட்டு கூருள்ள காரமேறும்
விண்டிட்டேன் கருக்களெல்லாம் விதமண்ட நீறே வேதை552

வேதையா மிந்த நீறை விட்டிடில் வேதை யில்லை
வாதத்தின் கருவை யெல்லாம் மனதினி லொளிக்க வில்லை
நீதியாம் நினைவாய்ப் பாரு நெறியுடன் நாதர்க் கெல்லாம்
வேதை தான் கண்டபின்பு மிகத்தர்மங் கொடுத்தீய்வாயே.553

ஈயப்பா சாது கட்கும் இயல்பர தேசி கட்கும்
காயத்தோர் தங்க ளுக்கும் கடும்பசி தீர்ப்பா யப்பா
நீயப்பா வேதை கண்டால் நீமகிழ்ந் துண்ண வேண்டாம்
தாயப்பா கர்வங் கொண்டால் தமனியம் பொய்யாய்ப் போகே.
554

பொய்யல்ல மெய்யாய்வாழப் புகலுவே னின்னங் கேளு
தையலா ருறவு தள்ளு தாய்த்தந்தை யுறவுதள்ளு
மையிடுங் கண்ணா ளாசை வலையினி லகப்ப டாமல்
மெய்யுடன் மலையே றிப்போய் வேதைபார் வேதைகாணும்.
555

வேதைகள் பொய்யா தப்பா விலையிட்ட யில்லத்தாளும்
பாதமே பணிந்து சொன்ன பணிவிடை செய்துகொண்டு
நீதியாய்ப் பாதபூஜை நித்தமுஞ் செய்வா ளாகில்
வாதியா யிருக்க லாகும் மானிலந் தன்னி லன்றே. 556

மானில மங்கை யாசை வைத்திடில் மலையி லென்ன
வானில மில்லத் தாளை மருவினா லங்கென்னாகும்
தானதர் மங்கள் செய்து சம்புசிற் பரையை நன்றாய்
ஏனமாய்த் தியானஞ் செய்தா லிருக்கலா மெங்குந் தானே. 557

எங்குமே யிருக்க லாங்காண் யில்லத்தின் வாழ்க்கை யாகச்
சங்கையாய்ப் பத்தி முத்தி வயிராக்கியந் தப்பா னாகில்
கொங்கணர் போக நாதர் போலவே கூடி வாழ்ந்து
மங்கைய ரோடுமேரு வரையினிற் செல்ல லாமே. 558

கோரக்கர் கூடுவிட்டுக் கூடு பாய்ந்தது

(சித்தர்கள் ஜாதி விபரம்)

ஆமப்பா சித்தர் ஜாதி யரைந்தன ரகஸ்தி யர்தான்
ஓமப்பா முற்பிறப்பை ஒன்றுஞ் சொல்லாது விட்டார்
வாமப்பா அவர்தம் ஜாதி வளமையைத் தானே சொன்னார்
நாமப்பா ஆதிதொட்டு நலமுடன் சொல்வே னப்பா. 559

அப்படியான சித்த ரன்புட னிந்திர ஜாலம்
செப்படி மயேந்திர ஜாலம் திருவொடு கெவுனம் பாய்தல்
தப்பித மில்லா மற்றான் தன்கூடு விட்டுப் பாய்ந்து
இப்படி மறுகூ டேகி யிருந்துமே வாசஞ் செய்தார். 560

செய்குவ ரகஸ்தியர் தான் சிறந்தவிப் பிரரேயாகும்
வெய்தல்வால் மீகர் தானும் வேடுவ ஜாதி காணும்
மெய்ராம தேவ ராதிவேதப்பிரா மணராம் பின்பு
உய்யவே மறவர் தேவர் உயர்குலச் ஜாதியப்பா. 561

சாதிதான் சொல்லு கின்றேன் தக்கதோர் சித்தர் தாமும்
நீதியாய்க் கூடுவிட்டு நிகல்கூட்டில் போய்நுழைந்தால்
மேதினி தனிலே யானும் வியன்ஜாதி சொல்லப் போமோ
கோதில்லாக் கூடுவிட்டுக் கூடுதான் பாய்ந்ததைக் கேள். 562

அப்பனே கோரக் கர்தான் ஆதிவிப் பிரராய்ப்பின்பு
ஒப்பவே சேனியனாகி உயர்குகை தனிலிருந்து
எப்பவு மழியாத் தேகத் தியல்புடன் வாழுநாளில்
செப்பமா யிடையன் மாடு திறளாக மேய்க்கக் கண்டார். 563

கண்டதோ ரிடையன் றன்னைக் கதித்ததோர் நாகந்தீண்டிக்
கொண்டதோ ரிடையன் சாகக் குறித்திடுந் தோழர்கண்டு
விண்டவன் மனையாளுக்கு வேகமாய்ச் சென்று சொல்லப்
பண்டுள்ள விதியோ நான்தான் பாவியோ யென்றுவந்தாள்564

வந்தவள் தன்னைக்கண்டு மறுகூடு பாய் வதற்கு
அந்தமா கிரிக்குச் சென்று ஆக்கையைப் பதனஞ் செய்து
நந்தனா மிடையன் கூட்டில் நயமுடன் பாய்ந்து பின்பு
முந்தியுள் ளிடையன் போல மோகமங் கையர்முன் வந்தார்.565

மங்கையர் முன்பு கோனும் வந்திட மனையா ளுந்தான்
செங்கையாற் றழுவியென்ன செய்கைகள் நடந்ததென்று
அங்கவள் கேட்க விந்த ஆனதோர் காட்ட கத்தில்
இங்ஙனம் நாகந் தீண்டி யியல்புடன் போனபின்பே. 566

போனபின் மயக்க மாகிப் புலனது மயங்கி வீழ்ந்து
கோனவ னருளாலிப்போ கொடுமயக் கங்கள் தீர்ந்து
தானவ னாக நானுந் தனியதா யெழுந்திருந்து
தோணவே யுன் முன்னாகத் துணிவுடன் வந்தேனென்றார்.567

மயக்கத்தைத் தீர்க்க வென்று மந்திர வாதி தன்னை
நயமுடன் கூட்டி வந்து நலமதாய்ப் பார்க்கச் சொல்லச்
ஜெயமுள்ள மந்திர வாதி தீர்க்கமாய்க் கிட்டப் போகப்
பயமிலா தவனைக் கண்டே பண்புடன் விடம்போச் சென்றார்.
568

போச்சென்று சொன்ன பின்பு பொழுதுவே விடிந்துதப்பா
ஏச்சது வாரா மற்றா னிடையனு மெழுந்தி ருந்து
வாச்சது இதுதா னென்று மனைவியின் பக்கம் வந்து
மேச்சமாட் டின்பின் னேகி மேய்ப்பது மில்லையென்றே. 569

மேயாம லிருந்தன்னாளில் மெய்ப்புட னமுதம் வாங்கி
ஓயாமல் வேதை செய்வார் உசிதமா யாயர் மாதைத்
தோயவே செல்வார் பின்பு தொடருவார் மாதி டத்தில்
நேயமாய் நல்ல மாதை நெறியுடன் மணங்கள் செய்வார். 570

மணத்துட னிருந்தார் நூறு வயதுமட் டும்பெண் ணோடு
இணக்கமா யிருந்து வாழ்ந்தே இனிமையா யிருக்கும் போது
மணத்துடன் வேட்டையாட வனத்தினி லரசன் வந்தான்
க்ஷணத்தினில் வேட்டையாடி வருகையில் சடத்தைக்
கண்டான். 571

அரசனுஞ் சடத்தைக் கண்டு யாரிதோ வென்றுசொல்லி
பெரியதோர் விறக டுக்கிப் பிணமென்று சுட்டுப் போட்டு
உரியதோர் சேனை யோடு ஊர்தனில் வந்த பின்பு
பிரியமா யிடைய னுந்தான் கிரிதனி லேறி வந்தே. 572

வந்திடுங் கிரியி னுள்ளே மகிழ்வதாய் முன்பு வைத்த
அந்தநற் சடலந் தன்னை அன்புடன் பார்க்கக் காணார்
இந்தநற் சடலந் தானும் எங்கையோ காணோ மென்று
வித்தையீ தென்று பார்த்து வெந்தது சடல மென்றே. 573

என்றுகோ ரக்கர்சீட னியல்நா கார்ச் சுனர்தன் னோடு
அன்றுசா ணாங்கி யாரும் அன்புடன் மூன்று பேரும்
சென்றுமே வனங்கள் தோறும் சித்தர்க ளிடத்தி லேகி
அன்றொவ்வோர் வருட மாக அருமையா யிருந்து வந்தார்.574

அருமையாய் வனங்கள் தன்னி லடவுட னிருந்து கொண்டு
பெருமையாய் வனசஞ் சாரம் பேணியே செய்தாரப்பா
உருமையாய் முனிவ ரோடு ஒவ்வொரு வருடந் தங்கிச்
சிறுமையில் லாதுகற்பம் செய்துமே கொண்டார் பாரே. 575

கொண்டபின் னாற்றி னோரம் குகையது செய்து பின்னும்
அண்டரும் மயங்க வேதை யனேகமாய் முடித்து வைத்துச்
சண்டனும் வாரா மற்றான் சதுரமா கிரியிருந்து
தொண்டர் களோடு வேதை சுகமதாய்க் குளிகை தீர்த்தார்.576

தீர்த்திடுங் குளிகை செய்து இடைத்திரு மேனி தன்னை
ஆர்த்திடச் சித்தி செய்து அழியாத சடல மாக்கிப்
பார்த்தபின் மூவ ருந்தான் பகர்சது ராச லத்தில்
மூர்த்தியாய் மத்தி தன்னில் முயன்றனர் குகையினுள்ளே. 577

(கொங்கணர் கூடுவிட்டுக் கூடுபாய்ந்தது)

உள்ள கொங் கணரு மாதி யிடையனா யுலகந் தன்னில்
மெள்ளவே கற்ப முண்டு வியப்பதாய் மலையில் வந்து
வள்ளலா யிருந்து பேரை வாங்கியே பளிங்க ரோடு
கள்ளமில் லாமல் வாழ்ந்து காட்டினி லிருந்து வந்தார். 578

வந்திடும் போதங் கேதான் மலைப்பளிங் கனுமே செத்து
விந்தையாய்ப் போகப் பார்த்து மிகவேதா னிரக்கங் கொண்டு

சந்தோஷ மாகத் தம்தன் சரீரத்தை வைத்து விட்டு
இந்தநற் சரீரந் தன்னி லியல்புடன் பாய்ந்து விட்டார். 579

விட்டதைப் பளிங்கர் கண்டு மிகவேகொங் கணர்தேகத்தைக்
கட்டையில் வேகவைத்துக் களிப்புட னிருந்து விட்டார்
திட்டமாய்ப் பளிங்கரோடு சேர்ந்திலை செடிகள் கண்டு
சட்டமாய்த் தெரிந்து கற்பந் தானுண்டு மலையில் வாழ்ந்தார். 580

மலையிலே வாசஞ்செய்து வந்தன ரங்கங் கேதான்
தொலைதனி லிருக்கும் பூடு துறவுடன் தெரிந்து கொண்டு
வலையினி லகப்படாமல் மலையெலாஞ் சுத்திச் சுத்தி
இலைசெடி மரங்கள் தானும் இயல்புட னறிந்திருந்தார். 581

(சுந்தரானந்தர்)

இருந்தவர் பேரும் பெற்று இயல்புடன் குகையில்வாழ்ந்தார்
அருந்தவஞ் செய்யுஞ் சுந்த ரானந்தர் ரெட்டிச் ஜாதி
பெருந்தவஞ் செய்து கற்பம் பிரபல மாகக் கொண்டு
திருந்தவே சித்தனாகிச் சிறப்புடன் பேர்பெற் றாரே. 582

(மச்ச முனிவர்)

பெற்றுடன் வாழ்ந்தா ரிந்தப் பேர்பெரும் மச்சர் தாமும்
உற்றசெம் படவர் ஜாதி உலகத்தில் நல்ல சித்தர்
கொற்றவ னருளா லந்தக் குலம்விட்டு மவருமேகி
மற்றநற் கலைகள் கற்று வகாரத்திற் றிரமானாரே. 583

(கமலமா முனிவர்)

திரமதா யிருந்து வாழ்ந்து ஜெடமது பெலக்கச் செய்தார்
வரமதா யுறுங்கமல மாமுனி கண்ணார் ஜாதி
பரமதா யிருந்த யிந்தப் பாரினில் வேதை செய்து
தரமதாய்க் கற்பங் கொண்டு சடமதை வலுக்கச் செய்தார். 584

(நந்தீசர்)

செய்தன ரவரும் நல்ல திருநந்தி யீசர்தாமும்
வையக மெய்க்கவேத மறையவர் குலத் துதித்தோர்
மெய்யுட னீசன் பக்கம் மேவியே கற்பங் கொண்டு
பையவே கிரியிற் சென்று பரமனிடம் வரம்பெற்றாரே. 585

(சட்டைநாதர் கூடுவிட்டுக் கூடு பாய்ந்தது)

பெற்றுடன் வாழ்ந்தா ரந்தப் பேர்பெற்ற சட்டைநாதர்
உற்றசேணியர் குலத்தி லுதித்துநெய் தொழிற் படித்து
நற்றமிழ் தேர்ந்து இந்த நானில மெய்க்க ஞானங்
கற்றுமே கற்பங் கொண்டு காசினி தனைவிட் டேகி 586

விட்டுடன் மலையி லேறி வேதைக ளநேகஞ் செய்து
சட்டம தாக வேதான் சதுரமா கிரியில் வந்து
மட்டுடன் பிராமண தேக மதனிலே நுழைந் துகந்து
திட்டமாய்க் கற்பங் கொண்டு சிறப்புட னிருந்தார் பாரே. 587

(போகர்)

பாரப்பா போக நாதர் பண்புள மட்குலாளர்
நேரப்பா ஜெனித்து யிந்த நீணில மதனி லேதான்
காரப்பா கற்பங் கொண்டு காசினி தனையும் விட்டுச்
சீரப்பா சீனந் தன்னிற் ஜெகமெய்க்கச் செய்தாரன்றே. 588

(உரோமரிஷி கூடுவிட்டுக் கூடுபாய்ந்தது)

அன்றுமே உரோம ராதி க்ஷத்ரிய ராயு தித்து
நன்றுள சேடன் கூட்டில் நலமுடன் பாய்ந்து வேதை
சென்றுமே கண்டு நூல்கள் சிறப்பதாய் முடித்துக்கொண்டு
என்றுமே அழியாத் தேக மெடுத்துமே குகையில் வாழ்ந்தார்.589

(பிண்ணாக்கீசர்)

குகையிலே வாழ்ந்தார் பிண்ணாக் கீசரும் பிராமணன்றான்
திகையிலே வேத நூல்கள் தீர்க்கமாய்ச் செய்து வைத்து
நகையிலாக் கிரந்த சாஸ்திரம் நாடெங்குந் தெரியச் செய்து
வகையொடு கற்பங்கொண்டு வாழ்ந்தனர் கிரியிலேதான் 590

(பிர்ம முனிவர்)

கிரியிலே யிருந்தார்பிர்ம முனிவருங் கிருபை யோடு
தெரியவே கார்க்காட்டாரின் ஜாதியிற் பிறந்தே அங்கு
அருளுட னிருந்து பின்பு அநுவாத சித்தி செய்து
பொருமையாய்க் கற்பங் கொண்டு புகுந்தனர் வெளியிலே
தான். 591

அழுகண்ணிச் சித்தர்

வெளியினி லொளியாய் வந்த மிக்கதோ ரழுகண்ணர்தான்
அழுதபா வனையி னோடு கண்ணில்நீ றாராய்த்தோன்றப்
பழுதிலாக் கார்க்காட் டான்றன் பாலனாய்ப் பிறந்து வந்து
அழுகண்ணிச் சித்த ரெண்டு அருளுடன் பேரிட்டாரே. 592

சங்க முனிவர்

பேரிட்டு வந்த சங்க முனிவருஞ் சேட னாகும்
நீரிட்டு போக முற்று நிஷ்கள மாயிருந்து
ஆரிட்ட வேதை செய்து அடங்காத கற்பமுண்டு
தாரிட்ட சித்த ரோடு தான்கலந் திருந்தா ரன்றே. 593

இடைக்காட்டுச் சித்தர்

அன்றுதான் சடல சித்தி யாக்கியே யிருந்தா ரப்பா
நன்றுட னிடைக்கா டன்றான் நலமுட னிடைய னாகும்
குன்றாத அருளைப்பெற்றுக் கோகுலம் விட்டுப் பின்பு
சென்றேதான் கற்பத்தாலே சித்தரா யிருந்தார் பாரே. 594

திருவள்ளுவர்

பாரப்பா வள்ளுவர்தான் பண்புள்ள சூத்திர ஜாதி
நேரப்பா நெசவுசெய்து இல்லத்தி லிருந்து கொண்டு
சீரப்பா கற்பங் கொண்டு செடமது வலுக்கச் செய்து
நேரப்பா வேதை பார்த்து நெடுநாளு மிருந்தே வாழ்ந்தார்.595

திருமூலர் கூடுவிட்டுக் கூடுபாய்தல்

இருந்துதான் யோகமுற்றார் இவரைப்போல் யார்தான் வாழ்ந்தார்
சிறந்திடுந் திருமூலர்தான் கைக்கோளச் ஜாதியாகும்
பெருத்திடுங் கற்பங் கொண்டு பேர்பெறக் குகையில் வாழ்ந்து
வரத்துட னிருக்கும்போது வந்ததோர் வகையைக் கேளே. 596

கேளப்பா சடத்தைத் தானுங் கிரியிலே வைத்து விட்டு
வாளப்பா கெவுனம் பாய்ந்து மார்க்கமாய் வருகும்போது
நீளப்பா ஷத்திரிய ராஜன் நேர்மையாய் மகளுக்குத் தான்
ஆளப்பா விவாகம் செய்து அன்றுதான் முடித்த பின்பே. 597

முடித்ததோர் மறுநாள் தன்னில் முழுமோச மாக அன்று
மடித்ததோர் மாப்பிளை தானும் வகையுட னிறந்து போக
துடித்தன ருலகி லுள்ளோர் சொல்லியே அழுத சத்தம்
விடுத்துமே திருமூலர்தன் செவியினில் மிகவும் கேட்டு. 598

கும்மிச் சந்தம்

காதினிற் கேட்டுத் திருமூல ரன்று
கவலை மாற்றிட வேணுமென்று
நீதி செலுத்து மகராஜன் கூட்டினில்
நேர்மை யுடனவர் தான்பாய 599

மயக்கம தாக யிருந்தவர் போலவே
மகராஜன் றானு மெழுந்திடவே
தியக்கம தாகயிருந்த ஜனங்களும்
சிறப்பாய்ச் சந்தோஷ முற்றிருந்தார். 600

மற்றோருற் றோருட் மகிழ்ந்திருக்க இந்த
மாப்பிள்ளை பெண்ணும் பஞ்சணையில்
சற்றே படுத்துச்சந் தோஷமுற் றுப்பின்பு
தானிருந் தார்வெகு காலமட்டும் 601

தாகம தாக யிருபேரு மொன்றாகச்
சந்தோஷ மாக யிருக்கையிலே
மோகத்தி னாலேமுன் வந்த சரிதையை
முற்றிலு மங்கே மொழிந்து விட்டார் 602

என்றைக் கிருந்தாலும் மோசம் வருமென்று
எண்ணியே மாது இவரிடத்தில்
நன்றான வார்த்தை பலதுகள் பேசியே
நன்மையுள்ள சட மெங்கேயென 603

கேட்ட வுடனே குகையிலிருப்ப தாய்க்
கெம்பீர மாகவுஞ் சொல்லி விட்டுத்
தேட்ட முடனதை யாருஞ் சுடாரென்றும்
தீயிடுஞ் சேதியுஞ் சொல்லி விட்டார் 604

இந்த வகையெல்லாங் கண்டுகொண்டு அந்த
ஏந்திழை யாளும் புலையர்களை

விந்தை யுடனங்கு தானனுப் பிச்சடம்
விபரங் கூறியே வாக்களித்தாள் 605

மலையீனிற் சென்று குகையிற் பார்க்கையில்
மாதுசொன்ன சடந் தானிருக்கப்
புலையர் கூடிச் சடத்தை மருந்துகள்
பூட்டியே மாட்டினார் தீயதனை 606

வெந்துநீ றாகியே போனபின்பு அதில்
மிக்க அஸ்திகளைத் தானெடுத்துச்
சந்தோஷ மாகவே ராஜாத்தி தன்னிடம்
தான் காட்டிப் போயினா ரேபுலையர் 607

இப்படியாக இது முடிந்த தென
யாருக்குந் தோணாம லேயிருக்கச்
செப்பமுள்ள திரு மூல ராஜனும்
சிறப்பாய் வேட்டைக்குத் தானெழுந்து 608

வேட்டைக ளாடி முடிந்தபின்பு மலை
மீதிலிருக்குங் குகையினிற் போய்
தாட்டிக மான சடத்தையுங் காணாமல்
தவித்து மயங்கியங் கேயிருந்து 609

வச்சிரத் தேகமுஞ் சுட்டுக் கிடப்பதை
மனதாரக் கண்ணாலே தான்பார்த்து
உச்சித மாகத் தெரிந்து கொண்டு பின்பு
ஊரினி லேவந்து சேர்ந் திருந்தார் 610

இந்தப் படியிவர் தானிருக்க இவர்க்
கினிமை யாகிய சீஷனுந்தான்
விந்தையுட னெங்குத் தான்தேடி இங்கு
விருப்ப மாகவே தேடிவர 611

சீஷன் வருவதைக் கண்டு திருமூலர்
செய்திகள் யாவு மவரிடத்தில்
நேசமுடன் சொல்லச் சீஷனுங் கண்டு
நெடுஞ்சாண் கடையாக வேதானும் 612

பாதத்தில் வீழ்ந்து குருவென் றறிந்துபின்
பத்தி யொடுசில வார்த்தை சொல்லி

நீத முடனேதான் தேடின சங்கதி
நேர்த்தியாய்ச் சொல்லி முடித்துவிட்டு 613

அன்றங்கு ராத்திரி தானிருந்து பின்
அருமையுள்ள மனை யாள் தனக்கும்
சென்றங்கு ஓர்சேதி சொல்லா மலிவர்
சேர்ந்தங் கிருவருந் தானேகி 614

காடு மலைகள் கடந்து குகைதனைக்
கண்டு யிருவரு மங்கிருந்து
தேடியே கற்பங்கள் சாப்பிட்டுப் பின்பவர்
தேகசித்தி செய்து கொண்டிருந்தார் 615

விருத்தம்

கொண்டுட னிருக்கும்போது குகைதனில் வைத்த சாஸ்திரம்
விண்டுமே தேடிப்பார்த்து வியப்புடன் காணோ மென்று
எண்டிசை சித்தரோடு என்னையும் வினவிக் கேட்டார்
கண்டுதான் கேட்டா ரென்று கருத்துட னிருக்குதென்றேன் 616

இருக்குதென் றிசைத்தே னிந்த இயல் புள்ள சாஸ்திரத்தைப்
பெருக்கமாய்ப் பின்னுங் கேட்டார்பேணியே கொடுக்காமற்றான்
சுருக்கமாய்ச் சொல்லிவிட்டுச் சுகமுடன் வரையிற் சென்றேன்
உருக்கமா யுனக்குப்பின்னே உண்மையை விரித்துச்சொல்வேன் 617

காலாங்கி நாதர்

அன்றுகா லாங்கி நாத ரவருமவே ளாள ராகும்
சென்றங்கு காயசித்தி செய்திடக் கற்பமுண்டு
என்றுமே அழியாத்தேக மெய்தியே மலையில் வந்து
நன்றுள குகை யிருந்தே நாட்டமாய் வாழ்ந்தார் பாரே. 618

தன்வந்தரி

பாரப்பா தன்வந்திரியும் பண்புள விஷ்ணு அம்சம்
நேரப்பா பிர்மஜாதி நெறியுள கற்பங் கொண்டு
சீருட னனேக சாஸ்திரம் செய்தன ரிவருந்தானும்
தேறுத லாக வென்றால் சிறந்தசாஸ் திரத்தைப் பாரே. 619

யூகி முனிவர்

திரமுள முனிவர் யூகி செய்தகா வியங்கள் ரத்தினம்
உரமுள கம்பளத்தி லுற்றவரிவருந் தானும்
வரமுடன் தபசுசெய்து வகாரத்தில் பேரும் பெற்றுத்
தரமதாய்ச் சித்தரோடு சார்ந்துமே வந்தார் நேரே. 620

தேரையர்

வந்ததோர் தேரையர்தான் மகாசித்தர் நூலில் வல்லோர்
அந்தநல் லகஸ்தியர்க்கு அருமையாய் வந்தபிள்ளை
குந்தக்க மில்லாப் பிர்ம குலத்தினில் வந்துதித்தோர்
விந்தையாய்க் காயசித்தி மிகச்செய்து முடித்தார்பாரே. 621

முடித்திடுங் காரியங்க ளொருவரும் முடிக்கவில்லை
சிடித்திடுஞ் சாஸ்திரங்கள் பற்பல விதங்களுண்டு
எடுத்திடுங் கற்பங்கள்தா னியாவருங் கொள்ளவில்லை
தடுத்தவ ரிடத்தில் வந்து தான்கேட்பா ரோதான் சித்தர். 622

சித்தர்கள் முனிவரிந்தச் செயலதை யடைந்த சங்கை
உத்தம மாகத் தானும் உந்தனுக் குரைத்த செய்தி
வித்ததா யறிந்து கொள்வாய் மேதினியோர் களுக்குச்
சித்திக ளறிந்தா லிந்த விதம்வரு வார்தெரிந்தே. 623

தெரிந்துதான் கூடுவிட்டுச் சிறப்புடன் மறுகூ டேகித்
தெரிந்துதான் வருவார் பின்னுந் தெரியாமலேகமாட்டார்
தெரிந்திதைச் செய்யா விட்டால் தேகமுஞ் சித்தியேது
தெரிந்துதான் மறுகூடேகித் திரிந்துமே வருகுவாரே. 624

(ஜாதியெனக் கூறல்)

வருவதும் போவதுவு மாயிருந்தால்
வகுத்துரைக்கச் ஜாதிவகை முடியுமோ தான்
அறிவுவர உலகோர்க்காய் ஜாதி சொன்னேன்
அல்லாரு மொருஜாதி யல்லால் வேறோ 625

பிரியமுடன் பரகாயப் பிரவே சந்தான்
பெரியோருஞ் சித்தர்களுஞ் செய்து கொள்வார்
உரியபடி கூடுவிட்டுக் கூடுபாய்தல்
உலகத்தில் சித்தருக்கு வழக்கமாமே. 626

வழக்கத்தைச் சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க் கேளு
வகையுள்ள முனிவர்சித்தர் மாறிமாறிப்
பழக்கமுள்ள கூடுவிட்டுக் கூடுபாய்வார்
பாய்ந்தவருங் காலமட்டு மிருந்து வாழ்வார். 627

முழக்கமுடன் பின்புவந்து தன்சரீரம்
முழைந்து கொள்வார் தன்சரீரந் தப்பிப் போனால்
இளக்கமுள கற்பமது சாப்பிட்டேன்தான்
இனிமையுடன் சடலமதைப் பெலஞ்செய் வாரே. 628

பெலஞ் செய்வா ரதைவிட்டு மறுகூடேகிப்
பின்புமொரு கூடதனிற் பாய்ந்து வாழ்வார்
நலமுடனே அவர்கள் செய்யுந் தொழிலையேதான்
நானெடுத்துச் சொல்ல வென்றால் நாவோயில்லை. 629

பலமுடனே பரகாயஞ் செய்யும் போது
பார்த்தாக்கால் வெகுசுருக்கு அதீதம் மெத்த
தலமுடனே தன்சரீர மொளித்து வைக்கத்
தான்செய்து வைத்துவைக்குங் குகையைப் பாரே. 630

பாரப்பா கிரேதாயில் ரொம்ப ஆட்டம்
பண்பாக ஆடினார் சித்தரெல்லாம்
வேரப்பா திரேதாயில் அட்டசித்தும்
வேடிக்கை வினோதங்கள் செய்து வந்தார் 631

சீரப்பா துவாபரையி லனேக சித்தி
செய்தவர்கள் நல்லதொரு பேரும் பெற்றார்
காரப்பா கலியுகந்தான் போகுமட்டுங்
கண்மூடிச் சிவயோகங் கண்டார் பாரே. 632

(சித்தர்கள் மகிமை – வெண்பா)

மாடப் புறாவின் மலத்தை யெடுத்து வந்து
சாடிடுமைங் கோலத் தயிலமே - கூடவே
ரேகித் தரைத்தேதான் நெற்றியினிற் பொட்டிடவே
ஆகத்தைக் காணார்க ளாம். 633

ஆரென்று தேவர்களும் ஆகத்தைக் காண்பதில்லை
கார்நீண்ட வாற்குருவி கண்டாக்கால் - சீருடனே

இந்தக் குருவிதனை எட்டிவிற காற்சுட்டுப்
பந்தமுள்ள பாறையிலே பற்பம். 634

பற்பஞ்ச மூலம் பொடிபண்ணிப் பண்பாகப்
பற்பஞ் சிமிழிற் பதனம்பண் - பற்பமது
சற்றெடுத்து நீர்விட்டுத் தானரைத்துப் பொட்டிடவே
நற்றரும்பர் கண்ணிற்கா ணார். 635

காணார்கள் தேவர்முதற் காணார்கள் மானிடர்கள்
காணார்க ளாருமிதைக் கைகண்டோம் - பேணவே
இந்தத் திலத மிருக்கவே வேணுமப்பா
எந்ததல்ல சித்தர்க் கிது. 636

இதுநல்ல மையென் றிசைத்தே னுனக்குச்
சதுரா யொருவருக்குந் தான்காட்டா - மெதுவாய்
நல்லபிள்ளை யென்று நானுரைத்தேன் இத்தைச்
சொல்லா தெவர்க்குந் துணிந்து. 637

துணிந்து கொள்வ தென்னவெனிற் சூதகற்பந் தின்று
பணிந்துவா போகரைநீ பண்பாய்த் - தனிந்தே
வார்த்தை மொழிபேசும் மனோன்மணியின் பாதமதிற்
காத்திருந்து பேருபெருங் கற்பம். 638

(கொச்சகம் வல்லாரைக் கற்பம்)

கற்பம்வல் லாரைதனைக் கொள்ளுதற்குக் காரணங் கேள்
அற்ப நரைதிரையும் யாவுமே தான்மாறும்
எப்போதும் நன்றா யிருப்பா னிதுதவறா
தப்பாம லோர்வருடந் தான்விரும்பிக் கொள்வாயே. 639

கொள்ளுவா னேயாகிற் கூறும்வய தைக்கேளாய்
வள்ளலென்ற பேராம் வயதுபதி னாறதுபோல்
தெள்ளுதமிழ் வல்லவனாய்த் தேறியே சித்தனைப்போல்
வள்ளலென நூறு வயதுவரை தானிருப்பான். 640

இருப்பான் வெகுநா ளியல்புடனே தானும்
வருத்தும்வல் லாரைச்ச மூலத்தைத் தான்கழுவி
விரித்து நிழலுலர்த்தி மேவிப்பின் சூரணஞ்செய்
கருத்தை யிருந்திநன்றாய்க் கற்பத்தைக் கொள்வாயே 641

(குமரி கற்பம்)

கொள்ளப்பா கற்பத்திற்குக் குமரியின் சாறெடுத்து
மெள்ளவே கழுவிநன்றாய் வியப்புடன் வைத்துக்கொண்டு
தெள்ளறத் திரிகடுகு சிறந்ததோர் பொடியாய்ச் செய்து
வள்ளலா யிருப்பதற்கு வாய்ந்ததோர் பசுநெய்தொட்டே. 642

வாய்ந்திடுங் கற்ப மப்பா வருடம்நீ கொண்டாயானால்
காய்ந்திடுந் தேகங் கூடக் கடுஞ்சிவப் பேறி நன்றாய்
ஆய்ந்திடும் அழகனாகி அத்தனைப் போல வாழ்வாய்
தோய்ந்திடுஞ் சாஸ்திரங்கள் துரிதத்தில் கற்பாய் பாரே. 643

(நொண்டிச் சிந்து – குஷ்டந்தீர)

பாகுசில கற்பமெனும் கார்க்கோலரிசி
பாங்காக வாங்கிவந்து சூரணஞ்செய்து 644

வாகுபெறத் தேனிலப்பா வெருகடி
வகையுட னருந்திடக் குட்டந்தீரும் 645

ஆவின்நெய்யில் ஏழுநாட் கொள்ளப் பவுந்திர
மாகிய குட்டமுந் தீருமப்பா 646

இந்தச்சூ ரணத்துடனே வாய்விளங்க
மிடித்துச் சூரணம்பண்ணத் திரத்துடனே. 647

இரண்டுவகைச் சூரணமும் வகையுட
னிரண்டு வெருகடியாய்த் தானெடுத்துக் 648

கோமூத் திரந்தனிலே போட்டுக்
கொள்ளவே பதினெட்டுக் குட்டமுந் தீரும். 649

திட்டமாய்ச் சூரணத்தை வெண்ணீரிற்
சிறப்புட னொருமண் டலங்கொளவே 650

புத்தி விசாலமதாய் வயதுநூறு .
பூலோகந் தன்னிலே வாழ்ந்திடுவான் 651

திப்பிலிச் சூரணஞ்செய்து வாய்விளங்கம்
செய்துஞ் ரணத்துடன் தான்சேர்த்து 652

இரண்டும் வெருகடியா யெடுத்து
இன்ப முடனேதேனிற் கொண்டுவர 653

சகல வியாதியும்போம் முன்னம்
தான்சொன்ன கற்பத்தை வருடங் கொண்டால் 654

பதினாறு வயதுடைய குமரன்போல்
பாலிய னாகவே தானிருப்பான். 655

இருநூறு வயதிருப்பான் வல்லாரையி
னிந்தகற்ப முண்டவர்க்குப் பத்தியங்கேள் 656

ஆவின்நெய் பாலாகும் குருவை
அரிசிச் சோறுந்தேனு மாகுமப்பா 657

மற்றொன்று மாகாதப்பா தேகத்தில்
வரும்பச்சைத் தண்ணீர் படலாகாது 658

பேசவு மாகாது வெகுவாகப்
பெண்ணாசை ஸ்ரீசங்கை யுதவாது. 659

கடும்பத் தியமாக யிருந்து
கார்த்தவர்க்கு மிக்கதொரு சித்திகளுண்டாம் 660

பத்தியத்தை விட்டவர்க்கு தேகம்
பாழாகப் போகுமென்று குருவுரைத்தார். 661

உடனே மறுகற்பங் கொள்ள
உதவாது தேகத்துக் கழிவுவரும் 662

மண்டலஞ் சென்று கொண்டால் நல்ல
மகத்துவ மும்பெறலாம் இகத்தினிலே. 663

எந்தநல்ல கற்பத்துக்கும் தலையி
லெண்ணைவைக்கத் தேவையில்லை முன்னமே சொன்னேன்
664

பால்மிளகு தனைத்தேய்த்துக் கொண்டு
பக்குவ மாகவே முழுகிடலாம் 665

வல்லாரைக் கற்பத்திற்கு எதுவு
மாகாது தண்ணீர்விட லாகாது 666

கற்பம் முடிந்தபின்பு வாரங்
கழித்தபின் பால்மிளகு தேய்த்திடலாம் 667

(பிலாக்கொட்டைத் தயிலக் கற்பம்)

உச்சிதப் பிலாவின் கொட்டை உசிதமாய்த் தயிலம் வாங்கி
வச்சிடாய் பழமை கொண்ட கலசத்தில் வைத்து நன்றாய்
நிச்சயத் தயிலம் மூன்று களஞ்சிதான் நெய்யிற் கொள்ள
பச்சையாய் மூர்ச்சை போகும் பசுவின்பால் குடிக்க நிற்கும்
அய்யமென் கருங்குருவை அரிசிவெந் திட்டசோறு
நெய்யொடு பாலுமாகும் மற்றொன்று மாகாதப்பா
மெய்யதா யெழுநாள் கொள்ள விரியும்பா தாள லோகம்
செய்யவே தெரியும் தேகம் சித்தியு மாகுமீதே. 668

ஏதப்பா வென்றால் மாத மிப்படிக் கொண்டா யானால்
நாதன்நீ பகலிலேதான் நட்சத்திரந் தெரியு மப்பா
நீதம்பார்த் திருந்து பூவை நிழலிலே யுலர்த்திக் கொண்டு
போதப்பா சூரண மாகப் போதவே தேனிற் கொள்ளே.
கொள்ளப்பா வெருகடிதான் கொண்டுவா வொருமாதந்தான்
வெள்ளைபோல் நரைத்திருந்தால் மிகவுமே மாறிப்போகும்
வள்ளலே இருநூறப்பா வயதுதா னிருக்க லாம்பார்
கள்ளங்க ளில்லையப்பா கற்பத்தைக் கொண்டு பாரே. 669

(வேறு விருத்தம்)

பாரப்பா வெண்நாவி உமிநீராலே
பண்பாக உரைத்தேதான் குருவிற் பூசிப்
பாரப்பா வெயிலில் வைக்கச் சுண்ணமாகும்
பாங்காக யிருமருந்துஞ் சரியாய்த் தூக்கிப்
பாரப்பா மாகுருவுக் கப்பிப்போடு
பதிவான குருவதுவுங் காரமாகும்
பாரப்பா மண்ணுப்பிற் குக்குடத்திற்
பரிவுடனே புடம்போடக் குருவானாரே. 670

குருவான நாய்ப்பாகற் றயிலத்தோடு
குருவொருமாக் கூட்டிவிடு முன்னே சொன்னேன்
குருவான திதனுடனே துருசுசேர்த்துக்
குதறாமற் துருசதற்குப் பூசியேதான்
குருவாக ரவிமுகத்தில் ஒருநாளிற்றான்
கொண்டுமே வைத்தெடுக்கச் சுண்ணமாகும்
குருவாக விதுதானுஞ் சேராவிட்டாற்
குவலையைத்திற் சுண்ணமது தான்காணாரே. 671

(கும்மிச்–சந்தம்)

கும்மியடி பெண்ணே கும்மியடி ஆதி
குருவை நினைத்துக் கும்மியடி
நம்மிலுங் கோடி அதிதுருசுக்குரு
நாட்ட முடன்கண்டு கும்மியடி
நங்குரு வான துருசின் குருகண்டோர்
நாலாயி ரம்ரெட்டிப் பாகுமிது
அங்குருவாகிய மாகுருத்தானது
அருமைய தாய்க்கார மேறுதடி. 672

எங்குரு வாகிய நாவியபிடி அது
இனிமை நாடக மாடுதடி
தங்குங் குருவு மிதுதாண்டி பார்த்துத்
தானுவர்ப் பூவால் தேறுதடி
கடலி லிருக்கின்ற தண்ணீரை யவர்
கட்டுடன் மேட்டினிற் றானிரைத்து
அடவி ரவிமுகங் கண்டல்லவோ இது
ஆகத் தகுந்தஉப் பாச்சுதடி. 673

ஆகத் தருந்திட அங்கங் களிப்பாக
அப்பா சிறுநீரி லுப்பாச்சு
தேக மருந்திடும் ரெண்டுமப்பா சிவ
சித்தா யிருந்த சிவமாமே
சிவனைக் கண்டு பராசத்தி சேர்ந்திடச்
சென்றிடுஞ் சத்திக்குப் பேருவர்ப்பூ
தவசு பொருந்துங் குருவாகும் இந்தச்
சத்தி பனியில் விளைந்ததடி. 674

பகலவ னாலே வெளுப்பாச்சு பரி
பூரண மாகிய நீராச்சு
பகலவன் கண்டகல் லுப்பாச்சு கண்டு
பாருந் தொழிலிதைப் பாருங்கடி
பச்சைத் துருசு வெளுப்பாகப் பாரிற்
பார்க்கப்போ னாலிது உப்பாகும்
வச்ச துருசு வெளிப்பாச்சு கண்டு
வாழ்த்திக் கும்மி யடியுங்கடி 675

பாக்கு வெற்றிலைச் சுண்ணாம்பு அந்தப்
பள்ளனுக் கெத்தனை வீராப்பு
போக்கறி யாதவன் கையினிற்பெண்டு
புதுசாய்க் கொடுத்தாலே தாகுமடி
சவ்வீரந் தோழமைச் சூடனடி யிதால்
தரணியி லெந்தச் சரக்குஞ் சுண்ணம்
சவ்வாசு கெட்டி யென்றே சொல்லி நீங்கள்
தானே கும்மி யடியுங்கடி. 676

(விருத்தம் – கீழ்காய் நெல்லிக் கற்பம்)

பூசமுடன் குருவாரங் கூடும் நாளில்
புகழ் பெறவே கற்பமது கொள்வாயப்பா
வாசங்கீழ் காய் நெல்லிச்ச மூலந்தன்னை
வளம்பெறவே நிழல்தனிலே வுலர்த்திக் கொண்டு
நேசமுடன் சூரணமே செய்து பின்பு
நெய்தேனுஞ் சீனியுமொன் றாகக்கூட்டி
ஆசையுடன் தானருந்தக் காயசித்தி
யாகுமிது கற்பமுறை யிதுதான் சொன்னேன். 677

சொன்னேன்நான் பத்தியங்கள் நெய்யும் பாலும்
சோறுமல்லால் மற்றொன்று மாகா தப்பா
மன்னனே அரைவருடங் கொண்டாயாகில்
மகாகுட்டம் பதினெட்டுந் தீர்ந்தே போகும்
நன்னயமா யொருவருடங் கொண்டா யானால்
நல்லமதி புத்தியது மயங்கா தப்பா
என்றுபதி னாறான வயதுபோல
இருநூறு வயதுவரை வலுமை தானே. 678

(தூதுவளைக் கற்பம்)

வலுமையென்ன ஏழானைப் பெலமுண்டாகும்
வந்ததொரு தூதுவளைச் சூரணஞ் செய்து
மலையாதே யிருவகைச்சூரணமுங்கூட்டி
மனதுபோல் வெருகடிநீ கொள்வா யப்பா
உலையாமல் மூன்றுமண் டலந்தான் கொள்ளு
உகமுடிந்து மறுபிறவி யில்லையப்பா
அலையாமற் பிறக்கிறதுஞ் சாவதுந்தான்
அவனிதனில் வழக்கமென்று சொல்லலாமே. 679

(கையாந்தகரைக் கற்பம்)

சொல்லுவே னின்னங்கேள் கற்பமப்பா
சுகமாங்கை யாந்தகரைச் சமூலம் வாங்கிச்
சொல்லுவேன் ஞாயிறுடன் பூசங்கூடில்
சுகமான நாள்தனிலே யுலர்த்திக் கொண்டு
சொல்லுவேன் சூரணஞ்செய் வெருகடிதான்
தோன்றிடவே காலடியிலே குழைத்துத் தின்பாய்
சொல்லுவேன் பத்தியங்கேள் கத்தரிக்காய்
சூழ்பாகற் காய்கடுகு ஆகாதென்னே. 680

ஆகாது மற்றதெல்லா மாகுமப்பா
அப்படியே ஒருமாதங் கற்பங் கொண்டால்
வேகமுடன் சகலவியா திகளுந்தீரும்
விருப்பமுடன் மாசம்ரெண்டு சாப்பிட்டாக்கால்
தாகமுடன் பதினெட்டுக் குட்டந் தீரும்
சரிமூன்று மறுமூன்றுந் தான்கொண்டாக்கால்
பாகமுடன் வியாதிக ளெல்லாந் தீர்ந்து
பண்ணோடே சங்கீதம் பாடுவானே. 681

பாடுவான் பதினெண்பா ஷையிலும் நன்றாய்ப்
பண்பான சுரக்கியானம் பாடுவார்காண்
தேடுகின்ற மலைசெடிகள் தங்கிவாழ்வான்
சிறப்பாகத் தான்பத்து மாதங்கொண்டால்
கோடுபெற்ற முந்நூறு வயதிருப்பான்
குமரனாய்ப் பதினாறு வயதுபோல
நீடுபெற ஒருவருடங் கொண்டா யானால்
நிசமாய் ஆயிரவருடம் நிற்பாய் நேரே. 682

(நாறுகரந்தைக் கற்பம்)

நெறியோடே வாழ்வதற்குக் கற்பங்கேளு
நிசநாறு கரந்தையுட கற்பந் தன்னைப்
பெருபூர்வ பட்சபிர தமையிலப்பா
பேதமில்லாப் பௌர்ணை சஷ்டி பஞ்சமிதான்
திரிதிகையா மிதுகளிலே பூஷமோனம்
சேருதற்கு ரோகணிநா ளதுவந்தாக்கால்
உருதியுட னபிஷேகஞ் செய்துகொண்டு
உற்பனமாய்ப் பழந்தேங்காய் தூபங்காட்டே. 683

காட்டியபின் செடியதனை யப்பா நீயும்
கரந்தைசமூ லம்வாங்கி நிழலுலர்த்தி
வாட்டமிலாச் சூரணமாய்ச் செய்துகொண்டு
வகையாக வெருகடிதான் நெய்யிற் கொள்ளத்
தாட்டிகமா யொருமாதந் தின்பாயாகில்
சத்தியமாய்ப் புத்தியுண்டாம் ஞானமுண்டாம்
கோட்டி யில்லாக் கற்பமிது பத்தியங்கேள்
குருவையரி சிச்சாதம் நெய்யும் பாலாம் 684

ஆமென்றும் மற்றொன்று மாகாதப்பா
ஆனகற்ப மிரண்டுமா தந்தான் கொண்டால்
பூமிதனில் நடக்குமொரு வதிசயங்கள்
புகழ்பெறவே தெரியுமப்பா கெதியுந்தங்கும்
வாமமுட னரைவருடங் கொண்டா யாகில்
வகையாக மகாசித்தி யடையலாகும்
காமவலைக் குட்படவு மாகாதப்பா
கருத்தான கற்பமிந்தக் கற்பங்கேளே. 685

கேளப்பா நாழிகையோ சனையின்தூரம்
கெடியாகப் போய்வரலாம் கெவுனமார்க்கம்
கேளப்பா ஆகாச கெவுனம்பாய்வான்
கெவுன சித்தி யட்டசித்தி வச்சிரகாயன்
கேளப்பா ஒருவருடங் கொண்டாயானால்
கிலேசமிலை. வயதுபதி னாறுதோன்றும்
கேளப்பா வருடமா யிரமிருப்பான்
கிருபையுள்ள கற்பமிது கொண்டு பாரே. 686

(பேய்ச்சுரையின் கற்பம்)

பாரப்பா பேய்ச்சுரையின் விதையைத் தானே
பழகினமெண் ணெய்க்கலசந் தன்னில் வைத்துப்
பாரப்பா தயிலமது களஞ்சிமூன்று
பண்பாக யிந்தயிடை பாலுங்கூட்டிப்
பாரப்பா பாலிடைக்கு நெய்யுங்கூட்டிப்
பரிவாக நெய்யிடைக்குத் தேனுங்கூட்டிப்
பாரப்பா கற்பமதைக் குடிக்க மூர்ச்சை
பண்புடனே யாமிதற்கு வகைசொல்வேனே. 687

சொல்லுவேன் தயிலமதைப் பிடரிகையால்
தோன்றஉள்ளங் காலுமே தடவச் சொல்லு
வல்லென்று பயமீறித் தெளியுமப்பா
வண்மையிந்தப் படிக்குயிரு பதுநாளுண்ணச்
சில்லென்று சரீரமது பேதிக்குங்காண்
தேவனைப்போற் காணுமடா தேகசித்தி
வல்லமையாய் மாதமே மூன்றுகொண்டால்
வயததுவும் முந்நூறுக் கிருப்பான் பாரே. 688

(இருப்பவலின் கற்பம்)

இருப்பான்காண் சாகாம லிருக்கக்கற்பம்
இன்னங்கே ளிருப்பவலின் கற்பங்கொள்வாய்
விருப்பமுட னடையாளஞ் சொல்லக்கேளு
மீறுகின்ற பாம்புபோற் கொடிபடர்ந்து
இருக்குங்கா ணதின்கிழங்கு பெரிதாகத்தான்
இருந்ததொரு கிழங்குதனை யெடுத்துக் கொண்டு
திருவாக நிழலுலர்த்திச் சூரணித்துத்
திரமாக வெருகடியாய்த் தேனிற்கொள்ளே 689

கொள்ளப்பா மண்டலந்தான் முடிந்தபின்பு
கூறக்கேள் நரைதிரையு மில்லைகண்டாய்
வள்ளலாய் முந்நூறு வயதிருப்பான்
வாய்த்ததொரு கிழங்கினுட சாற்றிற்சூதம்
மெள்ளவே மத்தித்துக் குகையில் வைத்து
விருப்பமா யுருக்கிடவே குளிகையாகும்
கள்ளமில்லாக் குளிகைகையி லிருக்கச்சித்தி
கனத்தழு லிகையைச்செந் தூரிப்பாயே. 690

(செந்தூரம்)

செந்தூர வகைசொல்வேன் கேளுகேளு
செவ்வரளிக் கிழங்கரைத்துப் பொதிந்துதானே
செந்தூரம் முப்புடமாம் முருக்கம்பூப்போற்
தேறுமே யொருமரத்து வெள்ளிநூறு
செந்தூரங் கொடுத்திடவே வேதையாகும்
தீர்க்கவர்ணஞ் சதபேதி திட்டமப்பா
செந்தூரம் பணவிடையாய் மண்டலந்தான்
தின்றாக்கால் மலமூத்திரம் வேதையாமே. 691

ஆமப்பா வச்சிரமிட்ட காயமாகும்
அட்டசித்தி கெவுனமுண்டா முமிழ்நீராலே
ஆமப்பா சூதத்தைக் கட்டிவைக்கும்
அறுபத்து நாற்சரக்குங் கட்டிவைக்கும்
ஓமப்பா அவர்களுட அமுதத்தாலே
உச்சிதமாம் வேதைகளும் பொய்யா தப்பா
நாமப்பா கற்பத்தின் விபரஞ் சொன்னோம்
நாதாந்தக் கியானமுற்று நல்குவானே. 692

நீலி கற்பம்

நல்குவோம் நீலிகற்பங் கொள்வாயப்பா
நலமாக அவுரியது சமூலம் வாங்கிச்
செல்குவாய் நிழலுலர்த்திச் சூரணஞ்செய்
திரமாஞ்செந் தூரமுடன் சீனிகூட்டி
வல்லதொரு கெந்தகந்தான் சுத்திசெய்து
வந்தகுருச் சர்க்கரையுங் கூட்டிக்கொண்டு
அல்லதொரு கற்பமிது வெல்லாமொன்றாய்
அப்பனே சரிசமன தாகச்சேர்த்தே. 693

சேர்த்தகற்பம் வெருகடிய தாயெடுத்துச்
செப்பமுட னரைவருடங் கொண்டாயாகில்
வார்த்தைபிச கில்லைகூன் கிழவன்றானும்
வரலையாய்ப் பதினாறு வயதேயாவான்
கார்த்தவனு மொருவருடங் கொள்வானாகிற்
கருணைபெருஞ் சகலசித்து முண்டாமப்பா
பார்த்ததொரு கற்பமிது கொள்ளவாண்டு
பாரில் முந்நூ றென்றுதான் பகர்வார்தானே. 694

வேம்பின் கற்பம்

தானவனாம் வேம்பினுட கற்பந்தன்னைத்
தாரணியில் சித்தர்களே சாற்றக்கேளு
மானதொரு கார்த்திகையாம் மாதந்தன்னில்
வாழ்மிருக சீரிடமும் பூஷந்தன்னில்
ஏனமுதற் ஜலமிக்க கொழுந்தைக்கிள்ளி
இன்பமுடன் தின்றுவா யிருபத்தேழ்நாள்
ஆனதொரு சர்ப்பங்கள் தீண்டினாலும்
அதுபட்டுப் போகுமப்பா அறிந்துகொள்ளே. 695

கொள்ளப்பா மாதமொன்று கொண்டாயாகில்
குஷ்டமென்ற பதினெட்டு வகையுந்தீரும்
துள்ளுகின்ற பூதமொடு பசாசுதானும்
துடிதுடித்துக் கண்டவுட னோடிப்போகும்
விள்ளுகிறேன் பொடிசெய்து கொழுந்து தன்னை
வெருகடியாய்த் தேனிலரை வருடங்கொண்டால்
வள்ளலே நரையோடு திரையு மாறும்
வாலிபமுந் நூறுவய திருப்பான்றானே 696

இருப்பதொரு வேம்பின்மரத் துளைத்துத்தானே
இன்பமுடன் மேல்நோக்கிச் சிலாகை தாக்கி
திருப்பாணி யாகுமப்பா மற்றொன்றாகா
திதன்கீழே பழகினதோர் பாண்டம் வைத்து
மருப்பிலா துபாயமா யதனைமூடி
மண்டலந்தான் சென்றபின்பு தயிலந்தானும்
விருப்பமுடன் தயிலமங்கே யிறங்கிநிற்கும்
மீண்டுநீ தயிலமதை யெடுத்துக் கொள்ளே. 697

எடுத்துவந்த தயிலமப்பா களஞ்சிமூன்று
இந்தஇடை தேன்கூட்டிக் குழப்பிக் கொண்டு
திடமாக மண்டலமே கொண்டாயானால்
திரையுமில்லை நரையுமில்லை செப்பக்கேளு
அடவாக அதிசயங்க ளனேகங்காணும்
ஆறாதா ரங்களெல்லாம் வெளியாய்க்காணும்
இடமாகக் காரியங்கள் ஜெயங்கொள்வாய்நீ
இன்பமனோ கரனாக யிருப்பாயெண்ணே. 698

எண்ணேகே ளவ்வண்ணந் தானேயாவாய்
இயல்பாக அரைவருடங் கொண்டாயானால்
உண்ணியே பதினாறு வயதுபோலே
உறுதியாய் வயிரசடம் உமிழ்நீர்வேதை
மன்னனே யாகாச கெவுனசித்தி
வல்லமையாய்ப் பூவுலகில் வசிக்கலாகும்
சொன்னபடி யொருவருடங் கொண்டாயாகில்
தொலையாத காயசித்தி வேம்பின் கற்பம் 699

ஜோதிப்புல் கற்பம்

கற்பந்தான் சொல்லுகிறேன் சோதிப்புல்லுக்
கடையாளம் நாலுவிரற் கடையுயர்ந்து

சிற்பமா யிருக்குமப்பா யிலைபுற்போல
தீபம்போ லொளிகாணு மிதுக்குப்பேர்கேள்
அற்புதம தானதீப் புல்லென் றும்பேர்
அனல்கொண்டு பொங்குமது ஜோதியாகும்
நற்பதமா யிம்மூலி பாலிற்போட
நல்லதொரு ஜோதிப்புல் லாகுந்தானே. 700

தானென்ற மூலிகைதான் சமூலம் வாங்கித்
தானிடித்துச் சூரணந்தான் செய்வாயப்பா
கோனென்ற பேய்ச்சுரையின் காய்க்குடுக்கைக்
குள்ளடத்துப் பதனமாய் வைத்துக்கொண்டு
கானென்ற களஞ்சிபொடி பாலிற் போட்டுக்
கரைத்துநீ குடித்துவரக் கற்பமப்பா
தேனென்றே யதையருந்த மூர்ச்சையாகும்
தெளிந்துவிடும் புல்பொடியைப் பின்புகேளே. 701

துவாலையிடல்

கேளப்பா களஞ்சிபொடி சோத்திலிட்டுக்
கிரிகையுடன் முழுங்கிவிடு பின்புசொல்வேன்
நாளப்பா களஞ்சிபொடி ஜெலத்திலேதான்
நயமாகக் குடித்துவிடு மூர்ச்சை போகும்
வேளப்பா ஆவாரைவேர் கொழுந்துங்கூட்டி
விருப்பமுடன் தேகமெல்லாந் துவாலைபோடு
கேளப்பா கரந்தையுஞ்சீ லாரியுந்தான்
கிருபையுடன் புகைக்கவே மூர்ச்சைமாறும் 702

மாறியபின் பாலுஞ்சோ றுண்டுமப்பா
மயமான நெய்சோறு வேறொன்றாகா
தேறியே யவ்வீத மேழுநாள் தான்
திடமாகக் கொள்ளப்பா தேகந்தன்னில்
ஊறியே உடற்சட்டை களட்டுமப்பா
உற்றயிலை யரைத்துத்தங் கத்துக்கப்பி
ஆறியே புடம்போடத் தங்கஞ் செம்பாம்
அறிவாய் வேதையினி விள்ளுவேனே. 703

வேதைச் செம்பு

விள்ளுவேன் வேதையப்பா சொல்லக்கேளு
வெள்ளியிரு பதுக்கொன்று சேர்க்கவேதான்

ஒள்ளியதோர் பதினாறு மாற்றுமாகும்
உத்தமனே யின்னும்வகை யுரைக்கக்கேளு
அள்ளியதோர் ஸ்திரீகளுக்கு வசியமாகும்
ஆகாகா மிருகவசீ கரமுமாகும்
தள்ளியே நில்லென்று சொல்வாருண்டோ
சகலவசீ கரமாகுந் தாரணிக்கே. 704

குளிகை

தாரணி வேரோடு தாளிப்பனைவேர்
நாரணன் வேரோடு நலமிம்மூன்றும்
கோரமில் லாமற் கூட்டிச்சமனாய்
ஆர்தல நீரா லரைத்துக் குளிகைசெய்
குளிகை தலைகொள் குத்தே றாது
பழிபடும்போரிற் படாது குண்டுகள்
ஒளிவிட் டெரிந்த உயர்பாண மேறாது
அழிவுரா திந்த அதிசயக் குளிகையே 705

தாயத்து

அதிசயம் பச்சை யோந்தி யிடக்கை
அதினுடகாலும் அன்பாகச் சேர்த்து
நிதிவெள்ளி யான நிறைசிமி ழடைத்துக்
கெதிபெற வாயிற் கிடத்திநீ கேளே
கீழே நீறிற் கிடந்து மிதக்கினும்
கீழேவிரித்துக் கிடக்கினும் பயமில்லை
நாளே தனலில் நடந்தாற் சுடாது
ஆளே கைக்கொள் அம்புவி தனிலே. 706

(சாயாவிருக்ஷக் கற்பம் – நொண்டிச் சிந்து)

சாயாத விருக்ஷமப்பா கற்பமிது
தனக்கடை யாளமது சொல்லக்கேளு
மாயா மரம்வெளுப்பாம் எட்டி
மரத்தலை போலிருக்கும் வகையறிவாய்
காய்தனக்கடையாளம் சொல்லிற்
கண்திறவா நாய்க்குட்டி போலிருக்கும்
வாய்மையஸ்த மானம் வரைக்கும் அந்த
மரநிழ லொருபோதுஞ் சாயாது 707

பட்டையினில் வெட்டிவிட்டால் வெட்டுவாய்
பளிச்சென்று தெரியாது யிந்தமரத்தில்
திட்டாமாயுச்சிநேரம் பார்த்தால்
தெய்வகன்னிமார்கள்வந்து விளையாடுவார்
சிறுபெண்கள் போலத் தோன்றும் கண்ணுக்குத்
தெரியுமந்த மரத்தின் பேர்கேளு
கருணையாய்த் தன்நிழலைக் காத்தானென்று
காரணப் பேர்களு மதற்குமுண்டு 708

அந்தமரப் பாலுழக்கு எடுத்து
அன்பாகபேயதனை தென்பாகக்கொள்
விந்தையுடன் மயக்கம் போல
மேல்மூர்ச்சை யாகு மிதினாலே
குடித்தபின் முன்றேமுக்கால் நாழிகை
கொடிய மூர்ச்சைகொண்டு தான்கிடப்பான்
படிமீது தெளிந்தபின்பு என்றும்
பதினாறு வயதது போலாவான். 709

காம ராஜனைப்போல அழகுண்டு
கட்டாக வேபெருகி யிருப்பான்காண்
சேம முடனாயிரமாம் வயது
சிறப்பாக வேயிருப்பா னுறப்பாகவே
அம்மரத்தி லேயிருக்கும் மிக
அருமையாய்த் தேவகன்னி யிரண்டுபேரும்
செம்மையாய்த் தொண்டுமுதல் பணிவிடை
செய்யவரு வாரவர்க்கு இணங்காதே 710

நீதான் நினைத்தாக்கால் தினமும்
நெறியோடு சோறுகறி பழமும் வரும்
நாதாக்கள் தான்வருவார் அவரை
நன்மை யுடனேகண்டு தெண்டனிடு
கூட்டியே தான்போயி அந்தக்
குகைக்குள் ளிருக்கிறதோர் சித்தருடன்
தாட்டிக மாகவேதான் உனக்குத்
தானுப சாரங்களுஞ் செய்திடுவார் 711

மத்தது சொல்லமுடியா கண்டதை
வளமாக விண்டுநீ சொல்லாதே

மெத்த மகிழ்ச்சியது பெற்று
விருதாவாய்ப் பூமியிற் றிரியாதே
அந்த மரத்தின் பாலை ரசம்விட்டு
அங்கையில் மத்திக்கக் குளிகையதாம்
வந்த குளிகைதனை வாயிலிட
வாய்வேக மனோவேகம் உண்டாகும். 712

(உதிரரோம வேங்கைமரக் கற்பம்)

வேங்கையின் கற்பமப்பா பெரியோர்கள்
விரும்பியே மரத்தோர மாயிருந்து
பாங்குடன் பட்டை வெட்டினால் உதிரம்
பாய்ந்துமே தாரைதாரை யாய்வருங்காண்
உத்தம னேயிதற்குப் பேர்தான்
உம்பரோம வேங்கையென்றும் பின்னுமிந்தச்
சித்த ரோமசனென்றும் பேராகும்
சிறப்பா யிம்மரத்தின்வேர் வெட்டிவந்து 713

அரைத்துச் சந்தனகல்லிலே சம்பழத்
தளவாய்ப் பாலிற்கலக்கி மண்டலங்கொள்ள
நரைமாறி வயதாயிரம் இருப்பான்
ரத்தவேங்கை யின்மரத்தின் பாலதனால்
நெறிலிங்கம் மத்திச்சுக்கை யிட்டு
நேருமிக் காந்தத்தில் மெழுகாகும்
உருகின மெழுகுவெள்ளி இருபதுக்
கொன்று கொடுத்திட மாத்தாறு. 714

அந்தரோமன் பொன்னெடுத்துச் சிரசில்
அன்பான நகைபோல வேபொதிய
இந்தப்பொன் தலையிலிருக்க வெட்டுக்குத்து
ஏறாது அம்புகுண்டும் பாயாதப்பா
சோரரும் கிடையாது எவ்விதச்
சுருக்கான விக்கினங்கள் வாராது
சாரமுடன் பூதகணங்கள் அவனிடந்
தலையு மெடுக்காது ஒடுங்கிவிடும். 715

(கருநெல்லிக் கற்பம்)

தடையில்லாக் கருநெல்லி மரக்கற்பம்
தான்சொல்கி றேனதைத் தெரிந்து கொள்வாய்

அடையாளம் நெல்லிமரம்போ விருக்கும்
அதின்மரம் பூவுங்காவுங் கருத்திருக்கும்
இதுதான் கருநெல்லி தானிது
எங்குங்கிடை யாமலோ ரிடத்திற்கண்டேன்
சதுர கிரிதனிலே மகாலிங்கந்
தானிருக்கு மிடத்தோரம் உண்டுமப்பா. 716

அந்த மரத்தினிற்போய் மூலமந்திரம்
ஆயிரத் தெட்டுருப் போட்டுநீதான்
விந்தை தேங்காய் பழத்துடனே தூபதீபம்
மேன்மை பெறக்கொடுத்து ஆண்மையுடனே
பட்டையை வெட்டிநீயும் யெடுத்துப்
பாரிலுள் ளோர்க்குத் தெரியாமல்
திட்ட முடனெடுத்துக் கற்பமாய்த்
தின்றுவர மண்டலந்தான் தேகசித்தியாகும் 717

கோதையும் மென்று விழுங்கு இமை
கொட்டி விழிக்குமுன்னே காயசித்தியாம்
வேதையும் முடியுமப்பா வயது
மிகப்பதி னாறாய்த் தெரியுமப்பா
அவன் தேகம் மாந்தளிர்போற் சிவந்து
அதிக மானகாந்தி யுண்டாகும்
தவஉடம் பிதுதானே அவனுக்குத்
தானாயிரம்யானைப் பெலமுமுண்டாம் 718

வேண்டியே கிம்புருடர் கின்னரர்வந்து
வியப்பாகத் தேடியே வருவார்கள்
ஆண்டவ னிவன்போலே சித்தி
யடைந்திருப் பானிந்தப் பூதலத்தில்
அந்த யிலைச்சாற்றில் இரும்பை
அடைவுடன் காய்ச்சித் தோய்த்திடவே
விந்தையாம் பொன்னாகும் இன்னமதின்
வேடிக்கை சொல்ல யென்னால் முடியாது
கருநெல்லிக் கற்பமிது சொல்லக்
காணு மதிசயங்கள் மெத்தவுண்டு
பெருமை யதின்விபரம் பேசப்
பெரியோ ரறிவார்மற் றோரறியார். 719

(விருத்தம்)

கூகைக்கண் ணோடு கூகையின் பித்தும்
பாகமாய்ப் புத்தும் தேனி லுரைத்து
ரேகித்துக் கண்ணி லிடப்பா தாளம்
ஏகமாய்த் தெரியுமிந்தஞ் சனமே. 720

(அஞ்சனத்தயிலக் கற்பம்)

அஞ்சன மாகுஞ் சிறுகீரை வேரும்
மஞ்சும் உடும்பின் நெய்விட் டரைத்துக்
கஞ்சக் கலசத் தப்பிக் கதிரில்வை
மிஞ்சவே பார்க்க விழுமித் தயிலமே
தயிலங்கண் புருவம் நெற்றியிற் போட
ஒயிலாய்ப் பாதாளந் தோன்றுந் தயிலம்
மயமான கற்பம் வகையின்னதென்று
நயமாஞ் செங்கொடி வேலி மகிமையே. 721

(செங்கொடிவேலிக் கற்பம்)

மகிமை கொடிவேலி வாங்கும் பொழுது
அகம்வலுப் படவே அங்கனி யாசமாய்ச்
சுகதேக மாகச் சரீரத்தைச் சுத்திசெய்
செகசூஸ் திரமாய்ச் சிவப்புச் சீலையே
சேலை திடமாய் ஓங்காளி யென்று
வாலைக்குப் பூஜை வளமாய்ச் செய்து
வேலைதான் வாங்கும் பொழுதினில் மந்திரம்
காலையிற் சத்தியின் மந்திரஞ் ஜெபித்தே 722

ஓம்மந்திர சத்தி இரியும் இந்திரசத்தி
ஆம் ஆதித்தசத்தி ஆலவாய்ச் சத்தி
ஓம்-மந் திரமாய் ஓங்கிடச் சுவாஹா
ஆம்-மந் திரமது அறிவாய் திரமே
திரமா மூலிகை மந்திரஞ் சேபித்துப்
பரமாய்ப் பிடிங்கிப் பொடித்துப் பசுநெய்யில்
வரமாகத் தேனும் வழியாய்ச் சேர்த்துத்
தரமா யுனக்குப் பொருந்தும் நாளிலே. 723

நாளினிற் றானே கற்பம் நன்றாக
வாளிதென் றெண்ணி வடமுகம் நோக்கி

ஊழி யிருக்க ஓம்நமா வென்று
பாழித சர்க்கரை தன்னிற் கலந்துகொள்
கொள்ளவே துட்டக் குட்டமுந் தீரும்
தெள்ளிடும் அஞ்சு நாட்கொள்ளச் சித்தியே
வள்ளலே ஆறுநாட் கொள்ள வகாரம்
மெள்ளவே யொன்பது நாட்கொள மேன்மையே. 724

மேன்மைய தான கற்ப மிதுதான்
பான்மை யுடனே பத்தியிற் சிறப்பான்
கோன்மை யான குணப்பெருங் கொண்டல்
மேன்மை யான வியன்சத் தியனே

(வேறு விருத்தம்)

சத்தியாம் சித்தியாகும் தரணியில் பத்துநாட்கொள்
முத்தியாஞ் சாஸ்திரத்தின் சத்தியு முண்டாமப்பா
பத்தியாய் மாதங்கொள்ளப் பார்வய தாயிரந்தான்
உத்தம மூன்றுமாதம் முடிவரத் தின்றாற் கேளே. 725

கேளப்பா கெவுனம் பாய்வான் கிருபையா யாறுதிங்கள்
நீளப்பா தின்பாயாகில் நினைத்ததோ ரிடத்திற் போவான்
வாளப்பா வல்லவன்காண் மஹா அபமிருந்தும் வெல்வான்
நாளப்பா நீரின் மேலும் நெருப்பிலும் நடப்பான் நன்றே
நன்றிசெய் வேலிகற்பம் நயமுடன் கொள்ளுமுன்பு
என்றிசைப் புளியு முப்பும் எண்ணெய்சுண் ணாம்புதள்ளு
சென்றிடும் பத்தியந்தா னிதுகளைத் தீர்த்தபின்பு
நன்றிகொள் வேலிகற்ப நயமுடன் கொள்ளச் சித்தே 726

சித்தியாம் வேதை கண்டால் செய்தது சரிதானப்பா
முத்தியாம் சித்துக் கண்டால் முடிந்தது யோகமப்பா
பத்தியாம் சுடரைக்கண்டால் பவமது கிடையாதப்பா
சத்தியைப் பூஜைசெய்யத் சத்தியம் வேதைதானே. 727

(வேறு விருத்தம்)

வேதையென்ற விரைப்பாகற் றயிலங்கொண்டு
விருப்பமுடன் துருசதற்குப் பூசிப்பின்பு
ஆதித்தன் பார்வைபடப் பதினேழாநாள்
அப்பனே சுண்ணாம்பாங் காரமீறும்

வாதிகளே யின்னுங்கேள் ரவியிற்கூட்டில்
வலுவாக நாலாநாள் கட்டிப்போகும்
நீதியாய்ப் பதின்மூன்று நாளேசென்றால்
நிச்சயமாய்த் துருசுகுரு சுண்ணந்தானே. 728

(ஜோதி விருக்ஷக் கற்பம்)

தானவனாஞ் சோதியென்ற விருக்ஷகற்பம்
தயவாக அடையாளஞ் சொல்லக்கேளு
ஏனடா ஊமத்தை யிலைபோலப்பா
இருக்குமே வெட்டினார் பாலேபாயும்
ஞானமுடன் ராத்திரியின் நிலவுபோல
நன்றாகக் கொழுந்துகளில் பிரகாசிக்கும்
வானவர்க்கும் சித்தருக்கும் பகலிற் றோற்றும்
மற்றவர்க்குப் பகல்தெரியா மந்திரந்தானே. 729

மந்திரந்தான் சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க் கேளு
வகையுடனே அரியும் இரியும் கிலியும்
மந்திரந்தா னிதுதானும் சுமுகாயா நமாவென்றே
வாகாக இழைத்துவா நமாஹா வென்று
மந்திரந்தா னுருச்ஜெபித்து மூன்றுநிற நூலால்
வகையாகக் காப்பதுவுங் கட்டிக்கொண்டு
மந்திரந்தான் சொல்லிநமஸ் கரித்து நீயும்
வாகுடனே போயிப்பின் மறுநாள் வந்தே. 730

மறுநாளில் வந்தவுடன் மரத்தைக்கண்டு
வாகன கணபதிக்குப் பூஜைசெய்யத்
தருவதனிற் பழந்தேங்காய் வைத்துடைத்துத்
தயவாக நிவேதனந்தாம் பூலம்வைத்து
உறுதியாய் மரத்தடியிற் பொங்கலிட்டு
உத்தமனே வயிரவர்க்குப் பூஜைசெய்து
அறிவுடனே அம்மரத்தை நமஸ்கரித்து
அன்பாகச் சமூலமது வாங்கிக் கொள்ளே. 731

வாங்கியே சமூலமதைக் குடத்திலிட்டு
வண்மையாந் தயிலமதா யிறக்கிக் கொண்டு
பாங்குடனே யிரும்புப்பாத் திரத்தில் வைத்துப்
பண்பாக வண்டுகட்டி வைத்தபின்பு

தங்கியே யிருபதுநாள் நெற்குள் வைத்துச்
சரியான நாட்சென்ற பின்னெடுத்து
வாங்கப்பா அதன்பின்பு தயிலந்தன்னை
மருந்துமொரு பாத்திரத்தில் வைத்திடாயே. 732

வைத்ததொரு தயிலமது கொள்ளும்போது
மனதாரப் படுபக்ஷி யில்லாநாளில்
ஐங்கரனை மறவாமல் முதல்நாள் தானே
அப்பனே ஒருகளஞ்சி தயிலங்கொள்வாய்
செய்ததொரு விரண்டாநாள் களஞ்சிரெண்டு
சேர்ந்ததொரு மூன்றாநாள் களஞ்சிமூன்று
உய்யதொரு நாலாநாள் களஞ்சிநாலு
உத்தமனே அஞ்சாநா ளதுவாய்க் கொள்ளே. 733

கொள்ளவே ஆறாநாள் களஞ்சியாறு
கூட்டப்பா ரசங்களஞ்சி கூட்டிக்கொண்டு
கொள்ளப்பா ஆறாநாள் மூர்ச்சை போகும்
கூர்ந்துநீ யப்போதி லரைக்ஷணத்தில்
மெள்ளவே தான்கடத்தி யிரண்டுகாலில்
விரலான பெருவிரலிற் சீலையாலே
துள்ளாமற் கூட்டியே செவ்வையாகச்
சுகமாகக் கிடத்திவைத்துப் பின்னுங்கேளே. 734

கேளப்பா கையிரண்டு ரெண்டு காலிற்
கிடத்தியே உச்சிநெஞ்சு செவிகண்ணிற்றான்
வேளப்பா கதலிப்பழம் நெய்யுஞ் சேர்த்து
விருப்புமுட னதையேதான் பஞ்சிற்றோய்த்துத்
தாளப்பா சொன்னதொரு தலங்களெல்லாம்
தளமாக யிட்டுவைப்பாய் தவறாமற்றான்
கேளப்பா வாயினிலே பாலொழுகிக்
கிலேசம்விடு யேழாநாள் கண்விழிப்பான். 735

விழித்தவுடன் எடுத்தனைத்து நன்றாய்ச் சாத்தி
மீண்டுமவர் சுகம்பிறக்கு மளவுமட்டும்
பழிப்பில்லாப் பனங்கருப்புக் கட்டியோடு
பாங்காகச் சோறாக்கி உண்பாய் பின்பு
ஒழிப்பாகச் சொல்லவில்லை யிந்தக்கற்பம்
உற்பனமா யெந்நாளுஞ் சாகமாட்டான்

சலியாம லிக்கற்பந் தன்னையுண்டு
சதாசிவன்போற் சாவில்லா திருந்திடாயே. 736

சாவில்லை யென்பதல்லாற் பின்னுங்கேளு
சாரத்தி லுற்றஉமி நீருஞ்சிறுநீர்
மேவியதி னாலேமலை யுருகவேதை
வேதாந்த நவலோக மெல்லாம் வேதை
ஆவியென்ற தவனமல மூத்திரத்தை
யாரொருத்தர் புசித்தாலும் பின்னுங்கேளு
மேவியதோ ரவனுமந்தப் படியேயாவான்
விமலனைத்தா னிவனெனவே விள்ளுவேனே. 737

விள்ளுவே னிதன்பாலைத் கலையிலேதான்
விருப்பமுடன் பதினைந்து நாளுமூட்டி
வள்ளலே ரவிமுகத்தி லுலர்த்திக் கொண்டு
வையப்பா வராகநெய் புத்தோட்டிற்றான்
அள்ளலே மைபண்ணிப் பஞ்சலோகம்
அதனிலிட நூற்றெட்டு மாத்துமாகும்
உள்ளதொரு மூலிகையின் தோலுலர்த்தி
உற்றபொடி யொருநாழி யெடுத்துக் கொள்ளே. 738

(வேறு விருத்தம்)

கொள்ளுவாய் நெய்யிற் குறிப்பாய்நெய் நாழியிலே
எள்ளளவாய்ப் பாணிவிட்டு யிருபத் தொருநாளினிலே
வள்ளலே ரவியிலேதான் வைத்துட னெடுத்துக் கொண்டே
விள்ளுவாய் நீயொருமா விடையதாய் நித்தமீதே 739

இதுகொண்டு பின்புட னாவின்பா லருந்து
அதிசய முப்பது நாட்கொள்வா யாகில்
திகிலுள்ள அட்டமாசித்துகள் செய்திடும்
கதியுள மருந்து கற்ப மாமிதே. 740

(உப்புக்கட்டு)

கற்பமிது தன்னைக் கதிப்புடன் கண்டால்
பொற்கிரி வாழும் போகர்தா னப்பா
உற்பன வேதை உயர்கின்ற தெவ்விடம்
நற்கல் லுப்பு நாட்டுநில வுப்பே. 741

உப்பென் றறியா ருசியிலா மாந்தர்
உப்புக்கல் லுப்பு யிதுக்குரை கேளு
அப்பு சமுத்திர மானதின் கூறு
உப்புறந் தல்லோ கல்லுப்ப தாமே. 742

கல்லுப் புத்தான் கறியுப்பைக் கட்டவே
சொல்லக்கே ளப்பா சுகசிற் றமுரி
வெல்லு மிதுதான் வியப்புடன் சுத்தி
மல்லுக்கட் டாதே வகையிது சொன்னேன். 743

வகையினிக் கேளு மானிலத் தேதான்
தகையிலாச் சத்தி தனக்குமே இப்போ
பகையறி யாரறு பத்துநாள் மட்டும்
தொகையுட் னுனக்குச் சொல்வேனட் டாங்கமே. 744

அட்டாங்க சத்தி ஆதிநில வுப்பாம்
அட்டாங்க சத்தி யப்பாரி லுப்பாம்
அட்டாங்க சத்தி யாகிய பூரணம்
அட்டாங்க சத்தி ஆதித்த னாலேயே. 745

ஆதித்த னாலே யதுவெள்ளை யாச்சுது
சோதியி னாலேசொரூபப் பிறப்பாம்
பாதிப் பனியிற் பிறக்கும்பா ருப்பு
மேதினி தன்னில் விளைவது தானே. 746

தானவ ளான சத்தியீ தப்பா
ஏனமாய்க் கைமுறை யிப்பத்தி நாதம்
வான மனத்தை வலுவாகக் கட்டும்
நானுங்கொங் கணரும் நயமுடன் கண்டோம். 747

உடன்கண்ட செய்தியை யுரைத்தேன் முன்னாக
குடவரை வட்டுக் குளிகையால் ராஜன்
சடமது நுழைந்து சத்திரியின் மனைவியை
திடமுடன் கூடிச் சேர்ந்திடும் நாளில் 748

வகையுட னென்னிடம் வாங்கியே யொளித்த
குகைதனில் நுழைந்து குருநூ லான
தகமையா யுள்ளவிச் சாஸ்திரந் தன்னைப்
பகமை யில்லாமற் பார்த்தெடுத் தேனே. 749

எடுத்துப் புவியெலா மெங்கும் விதைத்தேன்
எடுத்த கருக்க ளெதுவுந் தப்பில்லை
விடுத்துநீ வேதை விளங்குமிப் போது
தொடுத்ததோர் கற்பம் தோன்றுவ தெல்லாம் 750

எல்லாந்தான் சித்தி யியல்பான வேதை
எல்லாக் குருவு மெடுத்துரைத்தேனான்
நல்லா விரையின் தயிலத் துருசும்
எல்லாஞ் சுண்ண யிடைதனிற் கேளே. 751

கேளப்பா தாளகம் கிருபை யுடனே
நாளப்பா வெயிலில் நல்லதோர் சுண்ணம்
வாளு மனோசிலை வையொன் பதுநாள்
வேளப்பா கெந்தி வெளுக்கும்பதி னேழே. 752

பதினேழா நாள்பெறப் பற்பம தாகும்
பதிவான வங்கத்திற் பத்தரை மாத்தாம்
விதிதாள கந்தான் வெள்ளையை வெள்ளியில்
நிதியா யொன்பது மாற்றுச்சரி யாமே. 753

சரிசிலை பற்பம் தாம்பிரந் தன்னில்
சரிவய தெட்டரை தப்பாது கேளு
சரியுன வகைகள் தான்களஞ் சிக்குச்
சரியிடை கூட்டி ரசவேதை கூட்டே. 754

கூட்டிடும் வேதையிற் கோரோ சனையும்
பூட்டிடும் புளுகது கூட்டிடு நீயும்
போட்டிட வேதை பொய்யா தப்பா
கூட்டிடு கோஷமும் பீஷமுமாமே. 755

ஆமிது கோரோ சனைவன்னி மீறும்
நாமது சொன்னோம் நலியாமல் வேதைபார்
பூமியி னுள்ளே புலம்பும் வாதிகாள்
சோம சுரோணிதஞ் செந்தூரஞ் சொல்லே. 756

(வேறு விருத்தம்)

சொல்லென்ற கோஷ பீஷம் துணிவுட னறியமாட்டார்
வல்லபக் கொங்கணர்தான் வருசட்டை நாதர்தாமும்

நல்லதோர் மூலரோடு நந்தியு மொழிந்த தல்லால்
வெல்லென்ற கோஷபீஷம் விளம்பாமல் மறைத்திட்டாரே.757

மறைத்ததோர் கோஷபீஷம் வருபூரம் மெழுகதாகும்
உறைப்புட னிதுகூடாட்டால் உற்றதோர் வேதை காணான்
மறைப்புடன் வேதைகாண்பான் வர்ணங்க ளூரலாகுங்
குறைபட்ட மனிதர் போலக் கூனியே திரியவேணும். 758

கூனுடன் திரிவதேது கோஷமும் பீஷமுந்தான்
ஆனதோர் வன்னங்கோரோ சனைமேலே யாட்டிக் கூட்டித்
தேனினி லாட்டி நன்றாய்ச் சிறுபய றளவிற் செய்து
தானது நிழலுர்த்தித் தயவுடன் வேதைபாரே. 759

பாரப்பா நிலவுப் பாலே பார்கரி யுப்பைக்கட்டும்
பாரப்பா யிரவி விந்து பண்புடன் சித்தி செய்வாய்
பாரப்பா காரசாரம் பகலவன் பார்க்கச் சுண்ணம்
பாரப்பா கருக்களெல்லாம் பராபரங் குருவா மென்றார். 760

குருபோக நாதரைத்தான் கூறுடன் பூஜைசெய்து
குருமூலர் சட்டைநாதர் கொங்கணர் காலாங்கிபாதம்
குருவென்று பூஜை செய்து கூறுமிச் சுவடிவைத்துக்
குருவென்று பதம்பணிந்தோர் கூறுடன் வேதை காண்பார்.761

ஆமப்பா யுத்திசொன்னே னழிபுத்தி சொல்லவில்லை
ஆமப்பா வேதைகண்டால் கற்பத்தை யதன்பின் கொள்ளு
ஆமப்பா சித்தியாகும் அன்புடன் செய்துபாரு
ஆமப்பா குருவைக்காணு அன்புடன் சொல்லினேனே. 762

நொண்டிச் சிந்து – கெந்தகத் தைலம்

அந்தமுள்ள கெந்தகத்தின் தயிலம்
அறைகிறேன் திருமூலர் கொங்கணர் மெய்க்க
மாசில்லாக் கெந்தகந்தான் இதனை
வாங்கியே ஐந்துபலம் கல்வத்திலிட்டு
சாரமுடன் வீரமுந்தான் இருகாசு
சமத்தான வெடியுப்புப் பலமரையும்
தாளகம் லிங்கமுடன் இரண்டும்
சாத்தாக மூன்றுகா சிடைகூட்டி 763
அரைப்பா யாவின் நெய்யில் கொண்டு
அருமையாய் வெள்ளைச் சீலையிலூட்டி

மேற்புடம் கீழ்ப்புடமாய் அதனை
மெத்தவே பாகமுடன் வைத்திடவே
தயில மிறங்குமப்பா அதைச்
சந்தோஷ மாயெடுத்து விந்தையுடனே
ஒயிலாய்ப் பீங்கானில் வைத்து
உண்மை யுடனெடுத்து நன்மை பெறவே 764

பணவிடை சர்க்கரையிலும் கற்கண்டிலும்
பண்புடன் காலைமாலை உண்டுவர
தீரும் வியாதிசொல்வேன் பின்னூர்
தீராத சயரோகம் ஈளைகுன்மம்
குஷ்ட மொடு கொடுமை வெள்ளை
கொடிதான மேகமொடு வாயுவாதம்
ஒருமண்ட லங்கொளவே தீரும்
உத்தம வாதியருக் கிந்தமுறை 765

வாய்த்துதென் றாலதுவும் ராஜ
வயித்திய னாமென்றே பேரும்பெறுவான்
சத்தியமாய்ப் பத்தியமில்லை இந்தமுறை
சண்டாளர்க் கொருபோதுங் கிட்டாது
கெற்பசித் துடனேதான் ஆகாய
கௌவுனமும் பாய்வான் கண்ணின்முன்னே
மாசில்லாத் தயிலமது சித்தர்
மறைப்பாகப் பாடிவைத்தார் தெரியாமலே 766

வெளியாகச் சொல்லிவிட்டேன் இந்த
மேதினியி லுள்ளவருங் கியாதிபெறவே
தெளிவோடு தெரிந்து கொண்டு
செய்துகொள்வாய் மாந்த ருய்துகொள்ளவே
என்குரு போகநாதர் பாதம்
இனிமை யுடன்பணிந்து கனிவுபெற்று 767

தன்மை யுடனே தான் இந்தச்
சாஸ்திரத்திலுற்றபடி நேர்த்தியுடனே
கைபாகத்துடன் செய்து கொண்டு
கருத்தாக வாதமுறை பொருத்தமுடன்
செய்பாகந் தன்னுடனே எதுவுந்
தீர்க்கமுடன் செய்து கொண்டே பாக்கியமென்று

கற்ப முறைகளையும் வகையுடன்
கண்டு தெரிந்து அதைக் கொண்டாக்கால் 768

விற்பன னிவன்றானே என்றும்
வீற்றிருப்பான் சடமழியாமல்
புத்தி மானானாக்கால் அவனும்
பொருத்தமாய்ச் செய்து கொள்வான் திருத்தமுடன்
பத்தியாய்ச் செய்திடுவான் இந்த
பாரினிற் சாகாத வரம் பெறுவான்
காலங்கி நாதருந்தான் வேதை செய்ய
கருத்துடன் தயிலங்கள் தான் முடித்து 769

கோலா கலமாக யாகுங்
குறிப்பிட்ட றியாமல் சதுரகிரி
மத்தியில் தயிலக்கிணறு வைத்து
மகாபெரும் பாறைக் கல்லால் மூடி
சித்தர் வந்தால் கொடென்று கருப்பனை
சீராகக் காவல் வைத்தார் நேராக
காவல் பதனமென்று கருப்பனுக்கு
கட்டளை களிட்டு விட்டார் திட்டமுடன்
தேவையுடனே தான் சித்தர்
தேடிவந்தாற் கிட்டுமப்பா தெளிவாய் முற்றே 770

கருவூரார் நொண்டி வாத காவியம் 700
முற்றிற்று

கருவூரார் பூஜாவிதி

காப்பு

எண் சீர் விருத்தம்

தெளிவுதனில் தெளிவுதரு மருளுங் காணும்
செணத்திலே சிவமயமுஞ் சேரத் தோணும்
வழியதனில் நல்லவழி ஞானங் கூடும்
மகத்தான வேதாந்தஞ் சித்தி காட்டும்
ஒளிவுதனி லொளிவுதரு முறுதி சொல்வார்
உற்பனத்தி லுற்பனமா யுறுதி தோணும்
வெளியதனில் வெளியாகி நாதத் துள்ளே
விளங்கிநின்ற வாலைப்பெண் ணாதி காப்பே! 1

நூல்

ஆதியந்தம் வாலையவ ளிருந்த வீடே
ஆச்சரியம் மெத்த மெத்த அதுதான் பாரு
சோதியந்த நடுவீடு பீட மாகிச்
சொகுசுபெற வீற்றிருந்தாள் துரைப்பெண்ணாத்தாள்
வீதியந்த ஆறு தெரு அமர்ந்த வீதி
விளையாடி நின்றதிரு மாளி கண்டாய்
பாதிமதி சூடியே யிருந்த சாமி
பத்துவய தாகுமிந்த வாமிதானே 2

வாமியிவள் மர்மம் வைத்துப் பூசை பண்ண
மதியுனக்கு வேணுமடா அதிக மாக;
காமிவெகு காமிசிவ காமி ரூபி
காணரிது சிறுபிள்ளை கன்னிகன்னி
ஆமிவளை யறிந்தவர்கள் சித்தர் சித்தர்
அறிந்தாலு மனமடக்க மறிய வேணும்
நாமிவளைப் பூசை பண்ண நினைத்த வாறு
நாட்டிலே சொல்லவென்றால் நகைப்பார் காணே. 3

காணப்பா இவளுடைய கற்பு மெத்த
கண்டவர்க்குப் பெண்ணரசு நானே யென்பாள்

ஊணப்பா அமிர் தமிவ ளூட்டி வைப்பாள்;
 உள் வீட்டுக் குள்ளிருந்து மேலே யேறப்
பூணப்பா மனமுறைந்து வாவா வென்பாள்
 புத்திரனே யென்மகனே யென்று சொல்லி
வேணப்பா வேணதெல்லாந் தருவே னென்பாள்:
 வேதாந்த சூட்சமெலாம் விளங்குந் தானே 4

தானென்ற வாலையிவள் ரூபங் காணச்
 சமர்த்துண்டோ ஆண்பிள்ளை தானு முண்டோ?
பானென்ற வாமத்துக் குள்ளே யப்பா
 பராபரையாள் பலகோடி விதமு மாடித்
தேனென்ற மொழிச்சியிவள் சித்தர்க் கெல்லாஞ்
 சிறுபிள்ளை பத்துவய துள்ள தேவி
ஊனென்ற வுடலுக்குள் நடுவு மாகி
 உத்தமியாள் வீற்றிருந்த வுண்மை தானே. 5

உண்மையிவள் நாணமில்லா திருந்த வீடே
 ஊருக்குள் நடுவீடே உற்றுப் பாரு
செம்மையாய்க் கண்டவர் களுண்டோ அப்பா
 செகசால வித்தையிவ ளாடும் வித்தை
உண்மையடா பஞ்சவண்ண மாகிநின்ற
 உலகதனி லலைந்தவர்கள் கோடா கோடி
நின்மலமாய்க் கண்டவர்கள் சொல்லா ரப்பா
 நேசமுட னெனக்குரைத்த நிசங்கண் டேனே. 6

கண்டதொரு பூரணத்தின் மகிமை கேளு
 கால்மேலுந் தலைகீழும் நடுவு மாகி
அண்டரொடு முனிவர் களுங் கண்டு போற்ற
 ஆதவனும் ஆதவனும் புலியு மதிலே நின்று
தொண்டுபண்ணு மவர்களிலே நாலு பேர்கள்
 சுகம்பெறலா மென்றுசொன்ன வாசல் நாலு
கொண்டவர்கள் கண்டுவந்த தொண்ணூற்றாறு
 கொள்கையெனக் காத்திருந்த குறிப்பைப் பாரே. 7

பார்த்தவர்கள் செய்தொழிலும் மனமும் வேறாய்ப்
 பலநூலைப் படித்துப்படு குழியில் வீழ்வார்
ஏற்றபடி மனம்போனாற் புத்தி போச்சே
 ஏழைமதி போகாதே என்தாய் பாதம்

போற்றுதற்கே ஐவரையு மனத்திலொன்றாய்ப்
புத்திசித்த யோர்நிலையில் நிறுத்திவாசம்
பூத்தமல ரெடுத்து திருப் பாதம் போற்றப்
பொறியைந்து கருவிகர ணாதி போமே. 8

போச்சுதடா மனமாய்கை வீறு போச்சு
பொறியைந்து கருவிகர ணாதி போச்சு
ஏச்சுதடா வென்றுமன மறக்க லாச்சு
எனக்கொருவ ரிணையில்லை யென்ற பேச்சு
வாய்ச்சுதடா மனமடங்க வங்கென்றோர் சொல்;
வாய்பேசா மவுனத்தை யதிலே சேர்க்கக்
காய்ச்சுதடா பூத்த மலர் கருத்தை யூன்று
கனியாகு மக்கனியைக் கண்டு கொள்ளே. 9

கொள்ளுதற்கிங் கின்னமொரு குறிப்பைக் கேளு
கோடியிடி மின் முழங்குங் கண்ணை மூடு:
விள்ளுதற்கு மனமடங்காப் பூதங் காணும்:
விள்ளாதே யுள்ளபடி சிங்கென் றோர்சொல்
விள்ளவுமே யுபாயமதால் நடுவே நில்லு.
வேகமெல்லா மொடுங்குமடா சத்தம் போச்சு;
கள்ளரைப்போல் மயங்காதே மவுனத் தூன்று;
கண்ணணையுந் திறக்காதே கருதிப் பாரே. 10

பாரேது புனலேது அனலு மேது
பாங்கான காலேது? வெளியு மாகும்
நாரேது பூவேது வாசமேது?
நல்ல புட்பந்தானேது பூசை யேது?
ஊரேது பேரேது சினமு மேது?
ஓகோகோ அதிசயந்தா னென்ன சொல்வேன்!
ஆறேது குளமேது கோயிலேது?
ஆதிவத்தை யறிவதனா லறிய லாமே. 11

ஆமெனவும் ஊமெனவு மிரண்டுங் கூட்டி
அப்பனே ஓமென்ற மூன்று மொன்றாய்
நாமெனவுந் தாமெனவு மொன்றே யாகும்;
நல்லவர்கள றிவார்கள்; காமி காணான்!
வாமம் வைத்துப் பூசைபண்ண இந்த மார்க்கம்
வந்தவர்க்குச் சத்திசிறு பிள்ளை வாலை

சோம நதிய முதமுண்ண வாவா வென்பாள்:
சுகமுனக்குப் பரமசுக மருள்செய் வாளே. 12

செய்குவாய் பூசையது செய்யும்போது
செய்குறிகள் தவறாமல் நடக்க வேண்டும்;
உய்குவாய் பெண்ணரவம் கடியா வண்ணம்
ஊமை யென்ற நடுத்தீயை யதிகங் கொண்டால்
பைகுவாய் அரவுவிடம் பொசுங்கிப் போகும்:
பங்கமுனக் கில்லையடா அங்க மீதில்
ஐகுவா யுள்ளடங்கிப் பேச்சை விட்டே
அழைத்திடவே யஞ்சுமது கொஞ்சுங் காணே. 13

காணாத காட்சி யெல்லாங் கண்ணிற் காணும்
கலங்காதே மெய்மயக்கம் மெத்த வாகும்;
பூணாத பணிபூண்டு சிறு பெண்ணாகப்
போதமெனும் பொருள் பறிக்க வருவாள் கண்டாய்;
வாணாளை மடக்கியிவள் ரூபங் கண்டு
மயங்காதே மவுனத்தில் நில்லு நில்லு!
கோணாத முக்கோணக் குறியைப் பாரு:
கூசாதே கண் கூசுங் கூசுங் காணே. 14

கூச்சமற்றும் பார்க்கையிலே இருள்போல் மூடும்
கொள்ளிகொண்டு கொளுத்தியதை வெளிச்சம் போடு
வாய்ச் சமர்த்துப் பேசாதே மவுனத் தூன்று
வாவாவென் றேநீயும் வருந்திக் கூவச்
சூட்சமது விருந்தவிடஞ் சொல்ல லாமோ?
சொல்லுதற்கு வாய்விட்டுச் சொல்ல லாமோ?
தாய்ச் சமர்த்துப் பாராதே தாயைப் போற்று
சற்குருபோ லுற்பனத்தைத் தாய்சொல் வாளே. 15

சொல்வதற்கிங் கிவளையலால் சுகம்வே றுண்டோ?
சூட்சமெல்லா மிவளை விடச் சூட்ச முண்டோ?
நல்லவர்க்கு நடுவில்வினை யாடும் வல்லி
நாதவிந் தோங்கார நிலையுங் காட்டி
வல்லவர்க்கும் வல்லவளும் நானே யென்பாள்
வரமவர்க்கு வேணதெல்லாம் வழங்கும் ரூபி
புல்லருக்கிங் காயுதமும் புல்லே யாகும்
புத்திகெட்ட லோபிகட்குப் புகலொ ணாதே. 16

புகலுவார் வேதமெல்லாம் வந்த தென்று
பொய்பேசிச் சாத்திரங்கள் மிகவுங் கற்றே
அகலுவார் பெண்ணாசை விட்டோ மென்றே
அறிவுகெட்டே ஊர்தோறுஞ் சுற்றிச் சுற்றிச்
சகலமுமே வந்தவர்போல் வேடம் பூண்டு
சடைமுடியுங் காசாயந் தன்னைச் சாற்றி
இகலுமன மடங்காமல் நினைவு வேறாய்
எண்ணமெலாம் பெண்ணாசை பூசை தானே. 17

பூசையது செய்வமென்று கூட்டங் கூடிப்
புத்திகெட்டுக் கைம்முறையின் போக்கை விட்டுப்
பாசையது மிகப்பேசிப் பாட்டும் பாடிப்
படிப்பகர்கள் மந்திரத்தின் பயனைக் காணார்
ஆசையிலே பெண்ணாசை மரக்கத் தாலே
அங்கிருந்த வாமத்தைப் பங்கு போட்டுப்
பேசையிலே மனம்வேறாய் நினைப்பான் பாவி
புரட்டுருட்டாய் நினைவுதப்பிப் பேசுவானே. 18

பேச்சென்றால் வாய்ச்சமர்த்தாய்ப் பேசிப்பேசிப்
பின்னுமுன்னும் பாராமல் மதமே மீறி
நீச்சென்றும் நினைப்பென்றும் ஏதுங் காணார்
நிர்மூட ரனேகவித சாலங் கற்றே
ஆச்சென்றா லதனாலே வருவ தேது?
ஆத்தாளைப் பூசித்தோ னவனே சித்தன்
மூச்சென்ன செய்யுமடா நரகிற் றள்ளும்
மோசமது போகாதே முக்கால் பாரே. 19

மூக்காலும் பொருந்துமென்று சொன்ன போதே
மோசமில்லை சூட்சமது மொழிந்து கூடும்
தக்காமற் போனபே ரனேக ருண்டு
சமர்த்தறிந்தா லவன்வாமி யவனே சித்தன்
எக்காலும் நடந்திரு நீ காலு முன்னி
இருந்தடங்கி யுள்ளிருந்து வெளியிற் போன
அக்காலைக் காணாம லலைந்தே யோடி
அழிந்துகெட்டுப் போனவர்கள் அறிந்து கொள்ளே. 20

அறிந்தகுறி யடையாளங் காண வேண்டும்
அக்குறியிற் சொக்கிமனந் தேற வேண்டும்

அறிந்தவன்போ லடங்கிமன மிறக்க வேண்டும்
அலகையது வழிபாதை அறிய வேண்டும்
மறைந்தவரை நிறைந்தவரை நீதான் காண
மயக்கத்தைக் கண்டுனையு மதிக்க வேண்டும்
நிறைந்தமதி குறைந்தவகை அறிய வேண்டும்
நிச்சயத்தை யறிவார்க்கு முத்தி தானே. 21

முத்திதரு மென்றுமனம் புத்தி யற்று
மோசமது போகாதே பாசங் கையில்
சித்தமதில் சந்திரனை நிறுத்திக் கொண்டு
செந்தீயில் உன்தீயை நடுவில் வாங்கிச்
சுத்தியுடன் ஆதியந்த மனதில் வைத்துச்
சொல்லாத மந்திரத்தின் தீயை மூட்டி
நித்யமல ரர்ச்சனைசெய் பாதம் போற்றி
நீயுமதி மதியுமதி லதிக மாமே. 22

மதிபெருகுங் கதிபெருகும் வாதம் வாதம்
வருந்தாதே யந்தமுறை யாகா தப்பா
நிதிபெருகு மிவள்குறியே வாத மாகும்
நிர்மூட ரறியாமல் வகாரம் பேசி
நதிகள்தனை யறியாமல் சலத்தில் மூழ்கி
நானேநா னென்றுவாய் மதங்கள் பேசி
உரியபொரு ளுள்ளதெல்லாஞ் சுட்டுச் சுட்டே
உட்பொருளைப் பாராம லழிந்திட் டாரே. 23

இட்டகுறி நாதவிந்து ரூபங் காண
இயலறியாச் சண்டாளர் சுட்டு மாய்வார்
விட்டகுறை வந்த தென்றால் தானே யெய்தும்
விதியில்லார்க் கெத்தனை தான் வருந்தினாலும்
பட்டுமன மாய்தலல்லால் வேறொன் றில்லை
பத்தியிலார்க் குரைத்து மனம் பாழ்போக்காதே
திட்டமதாய்ப் பானம் வைத்து தேவி பூசை
சீர்பெற்றார் பதினெட்டுச் சித்தர் தாமே. 24

எட்டிரண்டு மொன்றுமது வாலை யென்பார்
இதுதானே பரிதிமதி சுழுனை யென்பார்
ஒட்டிமுறிந் தெழுந்துமுக் கோண மென்பார்
உதித்தெழுந்த மூன்றெழுத்தை யறியா ரையோ!

கொட்டுமொரு தேளுருவாய் நிற்கும் பாரு
கூட்டமிட்டுப் பாராதே குறிகள் தோன்றும்
சுட்டசுடு காடுமது வெளியு மாகும்
சொல்லுவதற்கு வாய்விளங்கார் சூட்சந் தானே. 25

சூட்சமிவள் வாசமது நிலைத்த வீடு
சொல்லுதற்கே எங்குமாய் நிறைந்த வீடு
தேசமதில் போய்விளங்கு மிந்த வீடு
சித்தாந்த சித்தரவர் தேடும் வீடு
ஓசைமணிப் பூரமதி லுதிக்கும் வீடு
ஓகோகோ அதிசயங்க ளுள்ள வீடு
ஆசுகவி மதுரமது பொழியும் வீடு
அவனருளுங் கூடிவிளை யாடும் வீடே. 26

வீடுமது தலைவாசல் அதுமேல் வாசல்
வெளியான சுழிக்கதவு அடைக்கும் வாசல்
தேடுகிற மூவருமே வணங்கும் வாசல்
திறமையான பன்னிருவர் காக்கும் வாசல்
ஆடுகிற புலியாகி நின்ற வாசல்
அரகர சிவசிவா வாசி வாசல்
கூடுகிற முக்கோணப் பரங்க ளாகிக்
குறுகுமதி பெருகுமதி கூறொண் ணாதே. 27

ஒண்ணாகி இரண்டாகி விளைவு மாகி
உத்தமியா ளுட்கருத்தை யறியப் போமே
தின்னாத விடக்கெடுத்துத் தின்னச் சொன்னாள்
செத்தசவம் போலிருந்து செபிக்கச் சொன்னாள்
பண்ணாத பணம் கோடிப் பண்ணி வைத்தாள்
பார்த்திருந்து கழுத்தறுக்கப் பார்த்தாள் பாவி
எண்ணாது மெண்ணிமனம் ஏங்கி நாளும்
எனக்கபயம் ஏதெனவே யெழுந்திட்டேனே. 28

எழுந்திட்ட திவள் பார்த்துத் தொடர்ந்து கூடி
என்னையுமே யிழுத்தும்டி பிடித்துக் கொண்டு
கொழுந்துவிட்டு வளர்த்தெரியும் அனலை மூட்டிக்
குடிகேடி சத்துருப்போல் கூச்சலிட்டாள்
அழுதேனே முக்தியினி யந்த வூரில்
அரகரா துணையெனக்கே யாருமில்லை

எழுந்திட்டா ரெல்லோரு மோடிப் போனார்
என்ன செய்வேன் தனித்திருந்தே ஏங்கி னேனே. 29

ஏங்கினேன் ஈடழிந்தேன் வீடும் அற்றேன்
என்னைத்தான் கண்டவர்கள் சீசீ யென்னத்
தூங்கினேன் காலறிந்து மடக்க மாட்டேன்
துணையெனக்கு யாருமில்லை சூழ்ச்சியாக
வாங்கினேன் காலறிந்து மடக்க வேண்டும்
வகையான வெனக்கொருத்தி யுறுதி சொன்னாள்
தேங்கினேன் முன்னுமவள் பின்னு மாகத்
திடமெனக்குச் சொன்னதிந்தத் தெளிவு தானே. 30

தெளிவதற்குச் சூட்சமிது தெளிவாய்ப் பாரு
சிவனிருந்து விளையாடுந் தெருவைப் பாரு
மொழிவதற்கிந் நூலைவிட வேறொன் றில்லை
முன்னாதி யந்தமொடு நடுவுஞ் சொன்னோம்
சுழியதற்குள் சுழியிருந்த சூட்சம் சொன்னோம்
சொல்லாத மவுனமுதற் கருவு சொன்னோம்
ஒளிபிறக்கு முறுதியிந்த வுறுதி சொன்னோம்
உற்பனமாய்ப் பார்த்தவர்கள் சித்தர் தாமே. 31

கருவூரார் பூஜா விதி முற்றிற்று

ஓம் – தத் – ஸத்

#######

°°°°°°°

***

தாமரை
நூலகம்